

မာစာပေ

BURMESE
CLASSIC

ကျွမ်းကျင်ခြင်း

ချစ်ခြင်း
အိမ်ထောင်စု
အိမ်ထောင်စု

တော်ဝင်မြို့မစာအုပ်တိုက်

အမှတ်(၈၈)၊ ဒုတိယ(ယာ)၊ ၃၈-လမ်း

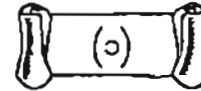
ဖုန်း - ၂၅၅၂၀၄၊ ၃၅၅၄၀၇

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

ကိုငြိမ်းဦး၏ စာအုပ်အမှတ်စဉ် (၁၅)

- စာအုပ်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၈၅၀၀၈
- မျက်နှာစာအမှတ် - ၅၀၀၅၃၁၀၀

အုပ်စု	ပုံနှိပ်ကော်မရှင်
ထုတ်ဝေသူ	ဦးလှိုင်ဝင်းနိုး (မြ - ၀၃၃၀၀)
မျက်နှာစာအမှတ်	၈၈၊ ဒုတိယ (၂)၊ ဒဂုန်၊ ကျောက်တန်း
အတွင်းအမှတ်	ဦးလှိုင်ဝင်းနိုး (တော်ဝင်မြို့မှူးပိုင်တိုက်)
အတွင်းအမှတ်	(၃၀-၁) သာယာကုန်ဆေး၊ ပုဇွန်တောင်
ပုံနှိပ်ခြင်း	ကိုဦးစိုင်း ညီဖွား
အုပ်စု	ပထမအကြိမ်
အုပ်စု	၂၀၀၈ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ
အုပ်စု	၅၀၀
အုပ်စု	၁၂၀၀ ကျပ်

ရှေ့မှာ ကျွန်တော်ရောက်နေသည်မှာ ဆယ်စိနစ်ခန့် ပင်ရွှိသော်လည်း ကိုကိုက စကားတစ်လုံးမှမဟုတ်သေးဘဲ လုပ်လက်စ အလုပ်ကို ဆက်လုပ်နေလေသည်။ ကိုကိုက ကျွန်တော့်ထက် ခုနစ်နှစ်ခန့်ကြီးပြီး ကျွန်တော့်ထက်လည်း များစွာရင့်ကျက်တည်ငြိမ်ပါသည်။ မြဝေမျှကုမ္ပဏီသည် ကိုကို၏ကုမ္ပဏီပင် ဖြစ်သည်။ တို့ကို၏လုပ်ရည် ကိုင်ရည်ကြောင့်ပင် ကုမ္ပဏီသည် အချိန်တိုတိုအတွင်းမှာပင် တိုးတက်လာခဲ့လေသည်။

ယခုဆိုလျှင် ကိုကို၏အသက်သည် သုံးဆယ့်နှစ်နှစ်ခန့်ရှိလေပြီ။ ယနေ့ထက်ထိ ကိုကိုသည် တစ်ကိုယ်တည်း လူပျိုကြီးဘဝတွင်ပင်ရှိသေးသည်။ ကိုကိုလို အရည်အချင်းမျိုး၊ ကိုကိုလိုကြွယ်ဝချမ်းသာသော၊ ဥပဓိရုပ်ကောင်းမွန်သော လူမျိုးကို စိတ်ဝင်စားကြသော မိန်းမတွေရှိနေပါသည်။ သို့သော် ယခုအချိန်အထိ ကိုကိုက အိမ်ထောင်ရေး၊ အချစ်ရေး၌ စိတ်ဝင်စားမှု မရှိသေးပါ။

ကျွန်းခြံ

ကိုကိုဘာကြောင့် မိန်းမမယူသေးတာလဲဟု စဉ်းစားမိသော အခါ ကျွန်တော်အလိုလိုပြီးမိသွားလေသည်။ ကျွန်တော်ပြုံးလိုက်မိခြင်းကို ကိုကိုက ဖျတ်ခနဲမြင်လိုက်ပုံရသည်။ အလုပ်လုပ်နေရာမှ ကျွန်တော့်ကိုမော့ကြည့်သည်။

“ဇော်ဇော် . . .”

“ဗျာ . . . ကိုကို . . . ကိုကို ကျွန်တော့်ကို ဘာခိုင်းစရာရှိလို့လဲ”

ကိုကိုသည် ဘာမှမပြောသေးဘဲ ကျွန်တော့်ကို မသိမသာ အကဲခတ်သလိုကြည့်သည်။

“မင်းဆံပင်ညှပ်ဖို့ကောင်းပြီကွ . . . ညှင်းသိုးသိုးနဲ့ ကြည့်မကောင်းဘူး . . . ညှပ်လိုက်ဦး . . . ပြီးတော့ မင်းအင်္ကျီလည်ပင်းကြယ်သီးတစ်လုံးကို ဖြုတ်ဖြုတ်ထားတာ ပြင်ဦး . . . ဟုတ်ပြီလား . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ ကိုကို . . .”

ကိုကိုက အစစအရာရာသေသေသပ်သပ်နေထိုင်သူတစ်ဦး ဖြစ်သလောက် ကျွန်တော်ကတော့ နေရာတကာမှာ ကိုကိုထက်ပရမ်းပတာနိုင်သူတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။

“မင်း အခုအားနေတယ် မဟုတ်လား ဇော်ဇော် . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ . . .”

ကိုကိုသည် ကိုယ်ကိုမတ်ထားရာမှ ဆုံလည်ကုလားထိုင် နောက်မှီသို့ ကိုယ်ကိုမှီချလိုက်သည်။ အခန်းသည် ပြန်လည် တိတ်ဆိတ်သွား၏။ အေးစိမ့်နေသော ကိုကိုအခန်းထဲတွင် ကျွန်တော် အနေကျ့လာပါသည်။

“မင်း ညနေသုံးနာရီမှာ ဧည့်သည်တစ်ယောက်ကို လေယာဉ်ကွင်းမှာ သွားကြိုပေးရမယ် . . .”

ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး လက်မှနာရီကိုကြည့်လိုက်ရာ . . . နေ့လယ် ဆယ့်နှစ်နာရီပင် ရှိနေလေပြီ။

ချစ်ခြင်း၏

ဆင်ရိုနီ

“အဲဒီတော့ ကားယူသွား . . . ပြီးတော့ . . . ဖုန်းတစ်လုံးယူသွား . . . လေယာဉ်က ညနေသုံးနာရီမှာ ဆိုက်လိမ့်မယ် . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ . . .”

“ဧည့်သည်ရဲ့နာမည်က ထားအိခိုင်လို့ခေါ်တယ် . . . အသက်က မင်းအသက်လောက်ပဲ ရှိမယ် . . .”

ကျွန်တော် အလွန်ပင်အံ့ဩသွားလေသည်။ ကျွန်တော် သွားကြိုရမည့်သူသည် ယောက်ျားတစ်ယောက်မဟုတ်ဘဲ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်နေသည်။ ကိုကိုနှင့်လုပ်ငန်းချင်း ဆက်နွယ်နေသည့် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ပင်လားဟု စဉ်းစားမိသည်။

“ဒါပဲ . . . ဘာမေးစရာရှိလဲ . . .”

“ကျွန်တော် အဲဒီထားအိခိုင်ဆိုတာကို မမြင်ဖူးဘူး ကိုကို . . . လေယာဉ်ဆိုက်လာရင် ကျွန်တော်ဘယ်လိုရှာရမလဲ . . . ကျွန်တော် တလည်း သူ့ကိုမမြင်ဖူးဘူး . . . သူကလည်း ကျွန်တော့်ကို မြင်ဖူးမှာ မဟုတ်ဘူး . . .”

ကျွန်တော့်စကားကြောင့် ကိုကိုက နည်းနည်းတွေဝေသွားပါသည်။ ပြီးတော့ မသိမသာပြုံးသည်။

“ဒီလိုလုပ်ကွာ . . . ဇော်ဇော် . . . ထွက်လာတဲ့ဧည့်သည်တွေထဲမှာ မင်းနဲ့ရွယ်တူမိန်းကလေးတွေ သိပ်တော့ပါမယ်မထင်ဘူး . . .”

ကိုကိုစိတ်ထင်တော့ သုံးလေးယောက်လောက်ပဲရှိမှာပါ . . . မင်း အဲဒါ သူတို့ကို ထားအိခိုင်ဟုတ်မဟုတ် လိုက်မေးကြည့်လိုက် . . .”

ဗုဒ္ဓေါ။ မြတ်စွာဘုရား . . . ။ ကျွန်တော် နည်းနည်းစိတ်ညစ်သွားပါသည်။ အမှန်အတိုင်းပြောရလျှင် ယခုလိုဧည့်သည်တစ်ယောက်ကို လေယာဉ်ကွင်းမှာသွားကြိုသော အတွေ့အကြုံမျိုး ကျွန်တော့်မှာ မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် ကိုကိုကိုထပ်မေးလိုက်မိပြန်သည်။

ကျိပ်ဖြမ်းခြင်း

လိုက်သဖြင့် လေဆိပ်အတွင်းမှ စတိုးဆိုင်တစ်ခုသို့ ခပ်သွက်သွက် ပင် လျှောက်သွားလိုက်၏။

ဆိုင်ရှင်ကောင်မလေးက ကျွန်တော့်ကို ပြုံး၍ကြိုဆိုပါသည်။

“ဘာယူမလဲရှင် . . ဒီမှာ အစုံရပါတယ် . .”

“စီးကရက်ဘူးတွေထည့်တဲ့ ကတ်ထူဘူး တစ်ဘူးလောက် များမရှိဘူးလား . .”

“ရှင် . .”

ကောင်မလေးက ကြောင်သွားသဖြင့် ကျွန်တော်လည်း အရှက်ပြေပြုံးပြလိုက်မိသည်။

“ဒီလိုကွ . . ဧည့်သည်တစ်ယောက်ကိုလာကြိုတာ . . လူကို မမြင်ဖူးလို့ သူ့နာမည်ကို စက္ကူကပ်ပြားပေါ်မှာ ရေးထားပြီး ကိုင်ထားမလို့ . .”

ကျွန်တော့်အစီအစဉ်ကို ကောင်မလေးက သဘောပေါက်သွားပြီးပြန်သည်။ ပြီးတော့ ဘာမှမပြောတော့ဘဲ စီးကရက်ကာတွန်းဘူးခွဲတစ်ခုကို လှမ်းပေးသည်။

“ကျေးဇူးပဲ . . ဘယ်လောက်ပေးရမလဲ . .”

“ရပါတယ် . . လွင့်ပစ်ရမယ့်အတူတူ . .”

ကျွန်တော် ကောင်မလေးကို ပြုံးပြလိုက်ပြီး ကျေးဇူးတင်စကားပြောကာ ထိုင်ခုံတစ်ခုတွင်သွားထိုင်သည်။ ပြီးတော့ ကတ်ဘူးကို ကပ်ပြားအသွင်ပြုပြင်ပြောင်းလဲ၍ မျက်နှာပြင်အဖြူ၌ ထားအိခိုင်ဟူသောအမည်ကို ဘောပင်ဖြင့် စာလုံးကြီးကြီးခပ်ထူထူရေးလိုက်၏။ ရေးပြီးအချိန်အထိ ခရီးသည်တွေက ထွက်မလာသေးပါ။

သို့သော် သိပ်ကြာကြာတော့ မစောင့်လိုက်ရပါ။ ခရီးသည်တွေထွက်ပေါက်မှ စတင်၍ထွက်လာလေသည်။ လာကြိုသော သူတွေကြားမှ ကျွန်တော်လည်း ခြေဖျားနည်းနည်းထောက်၍ ကျွန်တော်နှင့်

ချစ်ခြင်း၏

ဆင်စိုက်

ရွယ်တူလောက်ရှိမည့် အမျိုးသမီးကိုရှာရလေသည်။ အဘိုးကြီး၊ အဘွားကြီးတွေ၊ နိုင်ငံခြားသား ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တွေ၊ အသက်ခပ်လတ်လတ်အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး အချို့သာထွက်လာသေး၏။

ထားအိခိုင်ဟူသော အမည်ကပ်ပြားကို ကျွန်တော့်ခေါင်းပေါ်မြှောက်ထားသည့်အတွက် ခရီးသည်အချို့က ပြုံးလေသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ မည်သူတွေမည်သူ့ထံထင် ဂရုလုံးဝမစိုက်တော့ချေ။

ထိုအခိုက်မှာပင် ကျွန်တော်နှင့် သက်တူရွယ်တူလောက်ရှိမည့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ပဲခင်းအိတ်နှင့် ထွက်လာသည်။ ကျွန်တော်က သူမ မြင်သာအောင်အမည်ဆိုင်းဘုတ်ကို လှုပ်ရမ်းပြလိုက်သည်။ သူမသည် ကျွန်တော့်ကို မြင်သွားသည်။ စာတမ်းကိုတစ်ချက်ကြည့်ပြီး ပြုံးသည်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ရှေ့မှဖြတ်သွားသည်။

သူမ၏ နောက်ဘက်တွင် မည်သည့်ခရီးသည်မျှမရှိတော့။ သူမပင်လျှင် ကျွန်တော်နှင့်ရွယ်တူလောက်ဖြစ်သဖြင့် သူမသည်သာ ထားအိခိုင်ဖြစ်ရပေလိမ့်မည်။ ကျွန်တော် သူမ၏နောက်ဆုံးခပ်သွက်သွတ် လိုက်သွားလိုက်သည်။

“ဒီမှာ . . မထားအိခိုင် ဆိုတာလား . .”

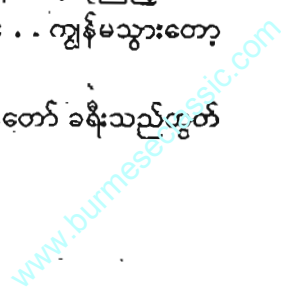
သူမသည် ရပ်၍ ကျွန်တော့်ကို အူကြောင်ကြောင်နှင့်ကြည့်၏။

“မဟုတ်ဘူး . . .”

“ပြဿနာပဲ . . ခင်ဗျား ထားအိခိုင်မဟုတ်ဘူးဆိုရင် ကျွန်တော် လာကြိုတဲ့လူ ဒီလေယာဉ်မှာပါမလာတာ သေချာပြီ” သူမသည် မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး ကျွန်တော့်ကိုကြည့်၏။

“ကျွန်မဟာ ရှင်ကြိုတဲ့သူ မဟုတ်ဘူး . . ကျွန်မသွားတော့မယ် . .”

သူမက ရှေ့ဆက်ထွက်သွား၏။ ကျွန်တော် ခရီးသည်တွေ

ကျွန်းတော်

ပေါက်ဆီသို့ စိတ်ညစ်ညူးစွာနှင့် ပြန်လျှောက်လာမိခဲ့သည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် အထဲမှ ဘီးတပ်သေတ္တာတစ်လုံးကို ဆွဲ၍ ထွက်လာသော ခရီးသည်တစ်ယောက်ကိုတွေ့ရ၏။ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။ တီရှပ်နှင့်ဂျင်းဆောင်းဘီဝတ်ထားပြီး နေကာမျက်မှန်တစ်လက်ထပ်ထား၏။ ကျွန်တော်လည်း လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားသော စက္ကူကပ်ပြားကို မြောက်ကိုင်ကာ လှုပ်ပြလိုက်သည်။

သူမသည် ကျွန်တော့်လှုပ်ရှားမှုကို တွေ့သွားပါသည်။ စက္ကူကပ်ပြားကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော့်ဆီလျှောက်လာသည်။ ကျွန်တော်က သောကမောမေးလိုက်မိလေသည်။

“မထားအိခိုင်မဟုတ်လား ဟင် . . .”

ကျွန်တော်၏ အူကြောင်ကြောင်နိုင်လှသော ခရီးသည်ကြီးဆိုမူသည် အောင်မြင်ခဲ့လေပြီ။ သူမသည် နှုတ်ခမ်းထောင့်ကလေးကွေးညွတ်သည်ဆိုရုံပြုံးပြုံး ကျွန်တော့်အမေးကို ပြန်ဖြေလေသည်။

“ဟုတ်ပါတယ် . . . ကျွန်မ ထားအိခိုင်ပါ . . .”

“မထားအိခိုင်ကို ဦးကျော်ထက်လှိုင်က ကြိုခိုင်းလိုက်လို့ပါ . . . ဝစ္စည်းတွေက ဒါပဲလား . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ . . .”

“ခဏနော် . . . ကျွန်တော် ဖုန်းဆက်လိုက်ဦးမယ် . . .”

သူမကို ခဏစောင့်ခိုင်းပြီး ကိုကိုထံဖုန်းဆက်ရလေသည်။ ကိုကိုက ကုမ္ပဏီတွင်ရှိမနေဘဲ . . . သွင်းကုန်ထုတ်ကုန်လိုင်စင်ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်သော အစည်းအဝေး၌ရောက်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်ကလည်း စကားကိုခပ်တိုတိုပင် ပြောလိုက်၏။

“ကိုကို . . . ဧည့်သည်ရောက်လာပြီ . . . ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ”

“အိမ်ကိုခေါ်သွားလိုက် . . . ဖေဖေမေမေတို့ သူ့ကိုသိတယ်” ကျွန်တော်အံ့ဩသွားလေသည်။ ထားအိခိုင်ဆိုသည် အမျိုး

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်စိုက်

သမီးသည် ကိုကိုနှင့်လုပ်ငန်းချင်းပတ်သက်သော မိတ်ဆွေဖြစ်ပုံမရတော့ချေ။ ဖေဖေမေမေတို့ပင် သူမကိုသိလျှင် သူမသည် ကျွန်တော်တို့အတွက် ရင်းနှီးသောဧည့်သည်ပင် ဖြစ်ရလေမည်။ ကိုကိုထံဖုန်းဆက်ပြီးသည်နှင့် သူမကို ကျွန်တော်ကြည့်လိုက်သည်။ နေကာမျက်မှန်တပ်ထားသော သူမသည် ကြည့်ကောင်းနေလေသည်။

“ကျွန်တော်တို့ သွားကြရအောင် . . .”

သူမ၏လက်ထဲမှ ဘီးတပ်သေတ္တာလက်ကိုင်ကို ကျွန်တော်လွဲပြောင်းယူလိုက်ချိန်တွင် သူမ၏လက်နှင့်ကျွန်တော့်လက် မတော်တဆထိသွားသည်။ သူမသည် မပွင့်တပွင့်ပြုံးပြလေသည်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်နောက်မှ ခပ်ဖြည်းဖြည်းလိုက်လာ၏။

အပြင်ဘက်ရောက်သောအခါ မိုးကရွာ၍ကောင်းဆဲပင်ဖြစ်သည်။ ကားပေါ်အတက်တွင် သူမ၏ကိုယ်ပေါ်သို့ မိုးစက်တွေအနည်းငယ်စိုသွားခဲ့သဖြင့် ကျွန်တော် တောင်းပန်လိုက်မိသည်။

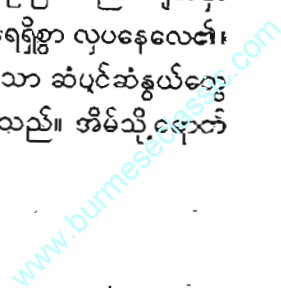
“ဆောရီးပဲဗျာ . . . ထီးယူလာဖို့ မေ့သွားလို့ . . .”

“ရပါတယ် . . . ဒါနဲ့ အခုဘယ်ကိုသွားမှာလဲ . . .”

“ဦးကျော်ထက်လှိုင်က မထားအိခိုင်ကို အိမ်ကိုပဲ ခေါ်သွားဖို့ ပြောပါတယ်”

သူမသည် ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်ပင် လိုက်လာသည်။ မိုးရွာနေသဖြင့် ခပ်မှိုင်းမှိုင်းဖြစ်နေသော ပြင်ပရွာခင်းကိုငေးရင်း လိုက်လာ၏။ ထိုခဏမှာပင် သူမက နေကာမျက်မှန်ကို ချွတ်လိုက်သည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော် အသက်ရှူဖို့ မေ့သွားလေသည်။ သူမသည် လှပချောမွေ့သောအမျိုးသမီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ မျက်နှာကျ မျက်နှာသွင်ပြင်သည် တင့်တယ်ကျက်သရေရှိစွာ လှပနေလေ၏။

အညှီရောင် ခပ်ဖျော့ဖျော့ဆိုးထားသော ဆံပင်ဆံနွယ်တွေသည် ပခုံးပေါ်သို့ ခွေခွေခေါက်ခေါက်ကျနေသည်။ အိမ်သို့ ငေ့ဘက်

ထိုဦးစိုး

သောအခါ ကိုကို၏ကြိုတင် တယ်လီဖုန်းဆက်ထားမှုကြောင့်လော၊ သို့တည်းမဟုတ် ဖေဖေမေမေတို့ကပင်လျှင် ဧည့်သည်ရောက်လာ မည်ကို ကြိုတင်သိနေ၍လော မသိပါ။ ဧည့်ခန်း၌ အဆင်သင့်ပင် ကျွန်တော်တို့ကို စောင့်ကြိုနေလေသည်။

ကျွန်တော်ကတော့ ဖေဖေနှင့်မေမေ ရှေ့သွားရပ်လိုက်ပြီး သူမနှင့် မိတ်ဆက်ပေးဖို့ ကြိုးစားမိသည်။

“ဖေဖေနဲ့မေမေ ဒါ . . ထားအိခိုင်တဲ့ . . အမေရိက ကလာ တာ . . ကျွန်တော့်ကို ကိုကိုက ကြိုခိုင်းပြီး အိမ်ကိုပဲခေါ်လာခိုင်းလို့”

“သမီးလာမယ်ဆိုတာ သမီးဖေဖေဆီက တယ်လီဖုန်းရက တည်းက အန်ကယ်တို့သိထားတယ် . . သမီးအဖေအမေနဲ့ အန်ကယ် တို့က ဟိုးငယ်ငယ်ကတည်းက အရမ်းခင်မင်ရင်းနှီးကြတဲ့ မိတ်ဆွေ တွေ သမီးဘာမှ အားနာစရာမလိုဘူး. . ဒါနဲ့ဗီဇက ဘယ်နှရက်ရ လဲသမီး. . ”

“ဆယ်ရက်ပါအန်ကယ်. . ”
မေမေသည် ထားအိခိုင်ကို ဖက်လှဲတကင်းပင် ကြိုဆိုလေ သည်။

“ကြည့်စမ်းပါဦး . . ထွားလာလိုက်တာ . . အန်တီတို့နဲ့သမီး မတွေ့တော့တာ ဆယ့်ငါးနှစ်လောက်တောင်ရှိမယ် . . ”

“တီတီကျကျပြောရရင် အနှစ်နှစ်ဆယ်ကွ . . ”

“ဒါနဲ့ သမီး . . အန်တီတို့ကို မှတ်မိလား . . ”

ထားအိခိုင်သည် ချစ်စဖွယ်ပြုံး၍ ခေါင်းခါပါသည်။

“ဘယ်မှတ်မိတော့မလဲ မြတ်ရယ် . . နှစ်တွေကလည်း အ ရမ်းကြာခဲ့ပြီမဟုတ်လား . . ဒါနဲ့ သမီးဖေဖေနဲ့မေမေလည်း ကျန်း ကျန်းမာမာပဲ မဟုတ်လား. . ”

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်ရိုရို

“ဟုတ်ကဲ့ . . ဖေဖေကတော့ အေးတဲ့အခါ ညာဘက်ခြေ ထောက်က ကိုက်လေ့ရှိပါတယ် . . ”

ယခုအချိန်ထိ ဧည့်ခန်းထဲမှာ ကြောင်တောင်တောင်ရပ်နေ ဆဲပင်ရှိသည့် ကျွန်တော့်ကို ဖေဖေက သတိပြုမိသွားလေသည်။

“ဪ . . သား . . ဇော်ဇော် မင်းအစ်ကိုဖုန်းဆက်တယ် . . ဧည့်သည် အိမ်ကိုရောက်ရင် သားကို ကုမ္ပဏီကိုပြန်လာခိုင်းတယ် . . သွားလိုက်ဦး. . . ”

ထားအိခိုင်၏အကြည့်သည် ကျွန်တော့်ထံရောက်လာသည်။

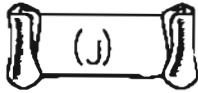
“ကျွန်တော် ကုမ္ပဏီကို ပြန်သွားလိုက်ဦးမယ်”

ထားအိခိုင်ကို ခေါင်းတစ်ချက်သာဆတ်ပြလိုက်ပြီး၊ ဧည့်ခန်း ထဲမှ ကျွန်တော်ထွက်ခဲ့သည်။ ကားပေါ်မှာ ကျွန်တော်အတိတ်ကို ပြန်စဉ်းစားကြည့်သည်။ ထားအိခိုင်၏ မိဘတွေနှင့် ဖေဖေ၊ မေမေ တို့ အလွန်ပင်ရင်းနှီးကြသည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော်နှင့် ကိုကိုက ထားအိ ခိုင်ကို အဘယ်ကြောင့် မသိရလေသနည်း။ ကျွန်တော်တို့ငယ်ငယ်က ဇနီးလေးမှာ နေထိုင်ခဲ့ကြ၏။ ထိုစဉ်ကပင်လျှင် မိဘချင်းရင်းနှီးနေကြ ဆည်လော။ သူမသည် ဗီဇ(၁၀)ရက်သာ ရသည်ဟု သိရပြီး ထို (၁၀) ရက်ပြီးလျှင် မြန်မာပြည်မှ ပြန်တော့မည်သာဖြစ်သည်။

တကယ်ကတော့ ခေတ္တရောက်လာသည့် ဧည့်သည်သာ ဖြစ် တာပါ။ ထိုဧည့်သည်အတွက် ဖေဖေ၊ မေမေတို့ ဧည့်ဝတ်ကျောပွန်ကြ ပါလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်ကတော့ ဘာမှထူးထူးခြားခြား တာဝန်ကျေ ဆေရန် တာဝန်မရှိပါ။

အပြန်တွင်လည်း မိုးကရွာနေပါသည်။ ကျွန်တော်က ကားကိုမောင်း၍ ကိုကိုက ကျွန်တော့်ဘေးမှာ ငြိမ်ငြိမ် သက်သက်ပင် ပါလာသည်။ ညနေခြောက်နာရီအချိန်သည် မိုးအရှိန်ကြောင့် မောင်စပြုလျက်ရှိနေလေပြီ။

“ထားအိခိုင် မိဘတွေနဲ့ ဖေဖေတို့ရင်းနှီးကြပုံရတယ် ကိုကို . . . နောက်ပြီး သူတို့နဲ့ခွဲခဲ့ကြတာ အနှစ်နှစ်ဆယ်တောင်ရှိပြီတဲ့ . . .”

“ကိုကို သူ့ကိုသိတယ်ကွ . . . ဇော်ဇော် . . . တို့မန္တလေးမှာနေ တုန်းက သူတို့အိမ်ကိုတစ်ခါလား . . . နှစ်ခါလား . . . လာလည်ဖူးတယ် ဇော်ဇော် မမှတ်မိလို့ဖြစ်လိမ့်မယ် . . . ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မင်းတို့က အလွန်ဆုံးရွံ့လှမှ လေးငါးနှစ်ပေါ့ . . . ကိုကိုကတော့ အဲဒီတုန်းက ဆယ်နှစ်နှစ်လောက်ရှိမယ် . . . နောက်တော့ သိပ်မကြာခင်ပဲ သူတို့ အမေရိကကို အပြီးပြောင်းသွားကြတယ် . . .”

စကားစပြတ်သွားပြန်သည်။ အိမ်သို့ရောက်သောအခါ ကိုကိုက သူ့လက်ကိုင်အိတ်ကိုယူကာ ကားပေါ်မှ ခပ်သွက်သွက်ဆင်း သွားပြီး ကျွန်တော်ကတော့ ကားဂိုဒေါင်ထဲသို့ ကားကိုမောင်းသွင်းရ

သည်။ ပြီးတော့ ကားစက်သတ်ကာ ခြံထောင့်ရှိ ကျွန်တော်နေထိုင် သည့်တစ်ထပ်တိုက်ပုကလေးသို့ ခပ်ပြေးပြေးကလေးသွားလိုက်သည်။

မိုးနည်းနည်းစိုနေသည်နှင့် ရေချိုးခန်းဝင်ကာ ခပ်သွက် သွက်ပင် ရေချိုးလိုက်မိ၏။ မိုးကလည်း အပြင်မှာ ရွာ၍ကောင်းနေ ဆဲပင်ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်ရေမိုးချိုးပြီး၍ အဝတ်အစားလဲပြီးသည့် ခဏ၌ အိမ်ဖော်မကလေးက ကျွန်တော့်ကိုလာခေါ်သည်။

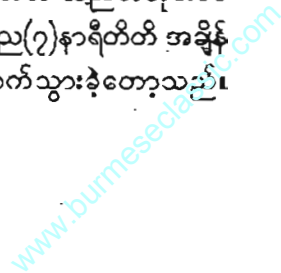
“အစ်ကိုလေး . . . ကြီးကြီးက မှာလိုက်တယ် . . . (၇)နာရီမှာ ထမင်းစားမယ်တဲ့ . . .”

“အေး . . . အေး . . . လာခဲ့မယ်”

ကောင်မလေး ပြန်သွားသည်ကို ကြည့်ရင်း အိမ်ကြီးဆီသို့ မျက်စိဝေ့ကြည့်မိသည်။ ထားအိခိုင်သည် အိမ်ကြီးပေါ်က တစ်ခန်း ခန်းမှာ တည်းခိုနေပုံရသည်။ အပေါ်ထပ်က အခန်းတချို့ မီးလင်းနေ ၏။

ခုနစ်နာရီထိုးရန် နာရီဝက်လောက်လိုသေးသဖြင့် အချိန် ပြုန်းသည့်အနေဖြင့် စန္ဒရားရှေ့မှာ ကျွန်တော်ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး တေး သွားမဟုတ်သည့် သံစဉ်တချို့ကို လက်တည့်သလို လျှောက်တီးပစ် လိုက်သည်။ ယခုရက်ပိုင်းတွင် အလုပ်တွေများသဖြင့် ကျွန်တော် ဇနီးကို မက်မက်စက်စက်မတီးဖြစ်သည်မှာ ကြာလေပြီ။ သွယ်၍ နှည့်လျားသော ကျွန်တော့်လက်ချောင်းတွေသည် စန္ဒရားခလုတ်တွေ ဆီမှာ တို့ထိလှုပ်ရှားရင်းဖြင့် ပူနွေးလာသည်။ (Bach's prelude in D minor) ဘတ်စ်၏ ပရီလူးအင် ဒီမိုင်နာကို စိတ်လိုလက်ရ တီး ထည့်လိုက်သည်။

တီးပြီးသောအခါ စန္ဒရားအဖုံးကိုမပိတ်ဘဲ သည်အတိုင်းပစ် ထားခဲ့ပြီး အိမ်ကြီးဆီသို့ ပြေးသွားလိုက်သည်။ ည(၇)နာရီတိတိ အချိန် တွင် ထမင်းစားခန်းထဲသို့ ကျွန်တော် ရောက်သွားခဲ့တော့သည်။

ကျိပ်ဖြမ်းခြင်း

ထမင်းစားခန်းထဲမှာ မေမေ၊ မေမေ၊ ကိုကိုနှင့် ထားအိခိုင်တို့သည် တွဲနဲ့တော့ကိုစောင့်ရင်း စကားပြောနေကြသည်။

“လာကွာ . . သား . . ဇော်ဇော် . . မင်းကို ဖေဖေတို့စောင့်နေကြတာ . . ”

ကျွန်တော် ကိုကိုဘေးက နေရာလွတ်မှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ အမျိုးသမီးသည် ကျွန်တော့်ကို မျက်လွှာတစ်ချက်ပင့်ကြည့်ပြီး အသိအမှတ်ပြုသည့်အနေဖြင့် ပြုံးပြသည်။ သူမသည် လန်းဆန်းလျက် ရှိ ပြီး၊ ခရီးပန်းနွမ်းနယ်မှု အသွင်သဏ္ဍာန် ရှိမနေပါ။ ခေါင်းလျှော်ထားပုံရပြီ။ ဆံပင်တွေက ပခုံးပေါ်မှာဖွလျကျလျက် ကျနေ၏။ မျက်နှာနုနုတွင် သနပ်ခါးခပ်ပါးပါး လိမ်းထား၏။

ကျွန်တော်မသိမသာ ပြုံးလိုက်မိသည်။ အမေရိကလို နေရာမျိုးမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာနေလာခဲ့သော မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် မြန်မာပြည်ဖြစ်သနပ်ခါးကို နှစ်သက်၍ပင်လော။ သို့မဟုတ် မေမေ၏ဆွယ်တရားကောင်းမှုကြောင့် အားနာပါးနာနှင့်ပင် လိမ်းထားရပင်ခြင်းလော။ နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာသည် ဆိုးဆေးမတင်ထားပါဘဲ လျှက်နှင့် ပန်းနုသွေးပြေးလျက်ရှိလေ၏။

“အခုမှပဲ မိသားစုစုံညီညီနဲ့ တွေ့ကြရလို့ အန်တီကပဲ . . . မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ် . . ဒါက သားအငယ် ဇော်ဇော်ဟန်တဲ့ . . သူက ရန်တုန်တက္ကသိုလ်က ဓာတုဗေဒနဲ့ ကျောင်းပြီးသွားပြီး သူ့အစ်ကိုကုမ္ပဏီမှာ ဝင်လုပ်နေတယ် . . သူက သူ့အစ်ကိုလို မဟုတ်ဘူး သမီးရဲ့ နေတာထိုင်တာ နည်းနည်းလွတ်လပ်တယ် . . နေတာတောင် မှမေမေ တို့နဲ့မနေဘဲ ခြံထဲကတိုက်မှာ သွားနေတယ် . . သား . . ဇော်ဇော် ဒါ . . မေမေတို့နဲ့ ဟိုးအရင်တုန်းက မိတ်ဆွေတွေဖြစ်ခဲ့ကြတဲ့ ဦးဘသက်၊ ဒေါ်မြမူတို့ရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသမီး ထားအိခိုင်တဲ့ . . အမေရိကမှာရှိတဲ့ တက္ကသိုလ်က ဘွဲ့ရထားတယ် . . အခု

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်စိုက်

တော့ မြန်မာပြည်ကို လာလည်တာ . . သမီးကလည်းကွယ် . . ဗီဇာတို့ ရက်နည်းနည်းပိုတိုးလျှောက်တာ မဟုတ်ဘူး . . ဒါမှ ပြည့်ပြည့်စုံစုံလည်လို့ရမှာ . . အန်တီသဘောကတော့ တစ်လလောက်တော့နေစေချင်တယ် . . ”

ထားအိခိုင်သည် မေမေစကားကို ပြုံး၍ နားထောင်နေ၏။ “မြတ်ကလည်းကွာ . . သမီးလေးခမျာမှာလည်း ဟိုမှာသူ့ တိစ္ဆာတွေနဲ့ဆိုတော့ မြတ်ပြောသလောက် အချိန်အားလပ်ရက် သူ့မှာ ရအောင်ရမှာ . . ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့သမီးရယ် . . ဒီတစ်ခါလည်ဖို့ပတ်ဖို့ အချိန်သိပ်မရရင်လည်း နောက်တစ်ခါလာခဲ့ဦးပေါ့ . . အဲဒီတော့မှ ထစ်ဝကြီးလည်ပေါ့ . . ”

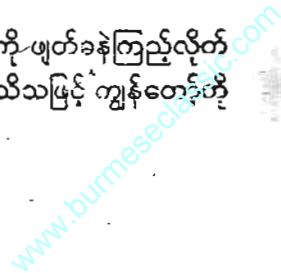
ထားအိခိုင်သည် ပြုံး၍ခေါင်းညိတ်ပြန်သည်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ ထမင်းခိုင်းစတော့သည်။ ထားအိခိုင်ကို ဖေဖေကမေးသဖြင့် ထားအိခိုင်က အမေရိကမှာရှိသည့် စားသောက်ဖွယ်ရာတွေကိုပြောပြနေသည်။

“မြန်မာအစားအစာကတော့ အိမ်မှာ မေမေက အမြဲလိုလို ချက်ပါတယ် . . ချစ်ပေါင်ဟင်း . . ငပိချက်ကနေစပြီး အားလုံးပဲ . . ဒါပေမယ့် သမီးကျောင်းတက်တဲ့အခါမှာတော့ အမေရိကန် အစားအစာတွေပဲ အပြင်မှာဝယ်စားဖြစ်တယ် . . ဟိုမှာ ကော်ဖီဆိုင်တွေလည်းရှိတယ်လေ . . အဲဒီမှာလည်း ပေါ့ပေါ့ပါးပါးအစာတွေ အတော်စုံပါတယ် . . ”

“ဒါနဲ့စကားမစပ်မေးရဦးမယ် . . သမီး . . ဟိုမှာ အခုဘာတွေဆက်တက်နေသေးလဲ . . ”

“ဂီတပါအန်ကယ် . . ”

ကျွန်တော်စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် သူမကို ဖျတ်ခနဲကြည့်လိုက်၏။ သူမကလည်း ကျွန်တော်ကြည့်လိုက်မှန်းသိသဖြင့် ကျွန်တော့်တို့

ကျိပ်ဖြူခြင်း

ပြန်ကြည့်၏။ မျက်လုံးချင်းခဏဆိုသောအခါ ကျွန်တော်မျက်လွှာပြန် ချလိုက်မိသည်။ ထိုခဏ၌ ကျွန်တော်ရင်တွေ့ခန့်နေသည်ကို သတိပြု မိသည်။

“ဂီတဆိုတော့ ဘယ်လိုဂီတမျိုးလဲသမီးရဲ့ . . .”

“ဂန္ထဝင်ဂီတ (Classical Music) ဆိုပါတော့အန်ကယ် . . . ခုလောလောဆယ် သမီးအရှေ့တိုင်းဂီတနဲ့ ပတ်သက်လို့ စာတမ်း တစ်စောင်တင်ဖို့ ပြုစုနေပါတယ် . . .”

“ဟေ . . . အရှေ့တိုင်းဂီတဆိုတော့ အန်ကယ်တို့ မြန်မာဂီတ လည်းပါတာပေါ့နော် . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . အဲဒါကြောင့်လည်း သမီးမြန်မာပြည်ကို ရောက်တုန်းရောက်ခိုက် မြန်မာဂီတကို လေ့လာသွားချင်ပါတယ် . . .”

ဖေဖေသည် ထားအိခိုင်၏ စကားအဆုံးတွင် ကျွန်တော်ကို လှမ်းကြည့်ပြီး ‘တဟဲဟဲ’ ရယ်ပါသည်။

“အင်း . . . ဂီတနဲ့ ပတ်သက်ရင်တော့ အန်ကယ်တို့ဟာ လူပြိန်းတွေပဲသမီးရဲ့ . . . လေတောင်ဖြောင့်အောင် ချွန်တတ်တာမ ဟုတ်ဘူး တီးဖို့မူတ်ဖို့ဆိုတာ ဝေးရော . . . ဒါပေမယ့် အန်ကယ်သား ဇော်ဇော်ကတော့ ဂီတကိုအတော်စိတ်ဝင်စားတယ်ကွ . . . သူတီးချင် တယ်ဆိုလို့ အန်ကယ်က စန္ဒရားတစ်လုံးဝယ်ပေးထားရတယ် . . . ဆရာဆိုမှာလည်း သူသွား သွားသင်တယ်ကွ . . . သားဇော်ဇော် . . . မင်း မြန်မာဂီတအကြောင်း ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိလား . . .”

မြန်မာဖြစ်သော်လည်း မြန်မာဂီတကို ကျွန်တော်သိပ်မသိ ပါ။ အနောက်တိုင်းဂီတကို လေ့လာသင်ယူရင်းဖြင့် လက်လှမ်းမီရာ ကြားဖူးနားဝရှိသော မြန်မာသီချင်းတွေကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာမှု အနည်း ငယ်လုပ်ကြည့်မိခြင်းသာ ရှိပါသည်။

“ကျွန်တော်သိပ်မသိဘူးဖေဖေ . . .”

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်ပိုဒ်

“ကိုဇော်ဇော်က ဘာသီချင်းတွေအတီးများလဲ . . .”

“ကလပ်စီကယ်တွေပါ . . .”

“ဟုတ်ပါပြီလေ . . . ဘယ်သူ့ သီချင်းတွေအတီးများလဲ . . . လို့မေးတာ . . .”

“ဗီသိုဗင်(Beethoven) . . . မိုးဇက်(Mozart) . . . ဘတ်စ် (J.S. Bach) . . .”

“ရှိုပင် (Chopin) . . . တီးဖူးလား . . .”

ပိုလန်ဂီတပညာရှင်ရှိုပင်၏ တေးသွားတချို့ကို တီးခတ်ဖူး သော်လည်း ဂျာမန်ဂီတပညာရှင် ဗီသိုဗင်လောက်တော့ စွဲမက်မှု မရှိပါ။

“နည်းနည်းတော့တီးဖူးတယ် . . .”

“ဟေဒင် (Hayden) ရော . . .”

“တစ်ပုဒ်နှစ်ပုဒ်လောက်ပဲ . . .”

“ဘာနုတ်စ် (Notes) . . . သင်္ကေတနဲ့တီးတာလဲ . . .”

“အင်တာနေရှင်နယ်နုတ်စ်နဲ့ပဲ . . .”

“တစ်ခါတည်း ဖတ်နိုင်လား . . .”

“ဖတ်နိုင်ပါတယ် . . .”

သူမ မသိမသာပြုံးပေးသည်။ ပြီးတော့ ဖေဖေဘက်သို့လှည့် ခြံ့ ပြောသည်။

“သမီးမြန်မာဂီတကို လေ့လာတဲ့နေရာမှာ ကိုဇော်ဇော်ရဲ့ အကူအညီ အများကြီးရပါလိမ့်မှမယ် အန်ကယ် . . . ဒါနဲ့ ကိုဇော်ဇော် မြန်မာပြည်မှာ ဂီတစာကြည့်တိုက်ရှိလား . . .”

ကျွန်တော်တော့ ဂီတစာကြည့်တိုက်သက်သက်ဟူ၍ တစ်ခါ မှကြားဖူးပါ။ အမျိုးသားစာကြည့်တိုက်၊ တက္ကသိုလ်စာကြည့်တိုက်၊ စာပေဗိမာန်စာကြည့်တိုက်တို့သည် ဘာသာရပ်ပေါင်းစုံအတွက်

www.burmeseclassic.com

ကျိပ်ခြင်းခြံ

လေ့လာစရာစာကြည့်တိုက်များပင်ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုစာကြည့်တိုက်များတွင် ဂီတနှင့်ပတ်သက်သော စာရွက်စာတမ်း၊ စာအုပ်တို့သည် ပြည့်စုံနေလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။

ထားအိခိုင်၏ အမေးကို ကျွန်တော်ချင့်ချိန်စွာ ပြန်ဖြေမိသည်။

“ဒီမှာတော့ မထားအိခိုင် ဂီတစာကြည့်တိုက်သက်သက်ရယ်တော့မရှိဘူး... ဒါပေမယ့် ရှိနေတဲ့ စာကြည့်တိုက်တွေမှာ ဂီတဘာသာရပ်နဲ့ဆိုင်တဲ့ စာအုပ်စာတမ်းတွေတော့ ရှိနေနိုင်ပါတယ်...”

“ကိုဇော်ဇော်... အဲဒီ စာကြည့်တိုက်တွေမှာ ဂီတဆိုင်ရာ စာအုပ်တွေလေ့လာဖူးလား...”

ကျွန်တော်ရယ်လိုက်မိလေသည်။

“အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ကျွန်တော်မလေ့လာဖူးဘူး...”

သူမသည် ထမင်းစားရင်းနှင့် ကျွန်တော်ရယ်သလို လိုက်ရယ်သည်။

“ရပါတယ်လေ... ကျွန်မနဲ့အတူ ကိုဇော်ဇော်ကလည်း ပြန်လေ့လာပေါ့... ဟုတ်လား...”

မေဖေ မေမေ ကိုကိုတို့သည် ဂီတနှင့် အစိမ်းသက်သက်ဖြစ်နေသဖြင့် ကျွန်တော်တို့စကား၌ ဝင်မပါပါ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က ထမင်းဝိုင်းကို စည်စေရန် စကားလမ်းကြောင်း ပြောင်းပေးလိုက်၏။

“ဟိုမှာ ရာသီဥတုအခြေအနေ ဘယ်လိုရှိလဲ မထားအိခိုင်” ယခုအချိန်ထိ ကျွန်တော်တို့စကားဝိုင်းထဲသို့ ကိုကိုဝင်မလာသေးပါ။ ကိုကိုသည် ထမင်းကို ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်ပင် စားနေလေ၏။ ကိုကို၏ငြိမ်သက်နေမှုကို မေမေကလည်း သတိပြုမိနေလေသည်။

“သား... ကိုကျော်... သမီးပန်းကန်ထဲကို ဟင်းထည့်ပေးဦးလေ...”

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်ရို

ထိုခဏ၌ ကိုကိုမျက်နှာသည် ရှက်ရိပ်ဖြင့် အနည်းငယ်နီသွားသည်။ သို့သော် ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်သူပီပီ ကုန္တေ့သည်လိုက်နိုင်ပါသည်။ ပြီးတော့ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပင် ဟင်းတွေကိုခပ်၍ ထားအိခိုင်၏ပန်းကန်ထဲသို့ ထည့်ပေးလေ၏။ ပါးစပ်ကလည်း တည်ငြိမ်သော စကားသံအချို့ ပွင့်ထွက်လာသည်။

“နေ့လယ်က အစ်ကိုမအားလို့... ညီမလေးကို လာမကြိုဖြစ်ဘူးကွ... ဒါကြောင့် ဇော်ဇော်ကိုပဲ လွှတ်လိုက်ရတာ... အစ်ကိုက သွင်းကုန်ထုတ်ကုန် အစည်းအဝေးတစ်ခု အရေးကြီးလို့ သွားတက်နေရလို့...”

“အစ်ကိုကြီး ကုမ္ပဏီက ဘာလုပ်ငန်းလုပ်တဲ့ ကုမ္ပဏီလဲဟင်”

“အချို့ရည်နဲ့ အဖျော်ယမကာ ထုတ်လုပ်တဲ့ကုမ္ပဏီပါ...”

‘မြေမျှ’ လို့နာမည်ပေးထားတယ်”

ထားအိခိုင်သည် စားလက်စငွန်းကို ချပြီး ပြန်မေးသည်။

“အဖျော်ယမကာဆိုတော့ အရက်လည်း ပါမှာပေါ့နော်...”

“အဖျော်ယမကာဆိုတာ အရက်ကို ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး တလေးခေါ်လိုက်တာပါ ညီမလေး...”

“အခြေအနေဘယ်လိုလဲ...”

“တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် ရောင်းအားတက်လာတယ် ဆိုတော့ ခဆိုးဘူးလို့ ပြောလို့ရမှာပေါ့...”

“တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် အရက်သောက်တဲ့လူတွေ ပိုများလာတဲ့ သဘောပေါ့နော်...”

ကျွန်တော်တို့ရယ်လိုက်ကြသည်။ ခဏမျှအကြာတွင် ကျွန်တော်တို့ ထမင်းစားသောက်၍ ပြီးသွားသဖြင့် အချို့ပွဲဆက်စားကြသည်။ အချို့ပွဲကတော့ သစ်သီးတွေသာ ဖြစ်သည်။ ပန်းသီး၊ ဓမ္မင်္ဂသီး၊ ကိစိသီးနှင့် အချို့ရည်တို့ဖြစ်သည်။ ထားအိခိုင်သည် အနို့ပွဲတို

www.burmeseclassic.com

ကျွန်းတော်

တို့ကနန်း၊ ဆိတ်ကနန်းစားရင်းနှင့် စကားစအပြတ်တွင် ကျွန်တော်ကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည်။

“ကိုဇော်ဇော် စန္ဒရားလက်သံကို ကျွန်မနားထောင်ချင်တယ်”

ထိုစကား၏အဆုံး၌ ဖေဖေ မေမေတို့မျက်နှာပေါ်တွင် စိတ်မသက်သာသည့် အရိပ်အယောင်များပေါ်သွားသည်။ ကျွန်တော်တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်ဖြေမည်အပြုတွင် ဖေဖေက ဝင်ပြောသည်။

“ဒီနေ့တော့ ငါ့သမီးလည်း ခရီးပန်းလာတယ်မဟုတ်လား . . ဒီမှာ ဆယ်ရက်တောင်နေမှာဆိုတော့ အချိန်တွေရပါသေးတယ်လေ . . နောက်ရက်တွေမှ နားထောင်ပေါ့ . .”

ထားအိခိုင်သည် ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ ခေါင်းညိတ်သည်။ သို့နှင့်ပင် ကျွန်တော်တို့၏ ထမင်းစားရင်းသည် ပြီးခဲ့ရ၏။ မေမေသည် ထားအိခိုင်နှင့်ကိုကိုကို အရင်ခေါ်၍ ဧည့်ခန်းဘက် ထွက်သွားသည်။ ထမင်းစားခန်းထဲတွင် ဖေဖေနှင့် ကျွန်တော်သာ ကျန်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော်က ထိုင်ရာမှထမည်အပြုတွင် ဖေဖေက ကျွန်တော်ကို ခပ်တိုးတိုးလှမ်းတားသည်။

“သား . . ဇော်ဇော် . . ခဏထိုင်ဦး . . ဖေဖေပြောစရာရှိတယ်”

ဖေဖေသည် ကျွန်တော်ဘေးကနဲ့သို့ ရွှေ့လာသည်။ ပြီးတော့ စကားဆက်ပြောလေ၏။

“အရင်ကတည်းကပြောမယ် . . ပြောမယ်နဲ့ . . မပြောဖြစ်ခဲ့ဘူးဇော်ဇော် . . ဒါပေမယ့် အခုတော့ မင်းလည်း သိထားဖို့လိုအပ်လာလို့ ဖေဖေဖွင့်ပြောတော့မယ် . . ဒီလိုကွ . . အခုရောက်လာတဲ့ ထားအိခိုင်ကို မင်းအစ်ကိုနဲ့ ဖေဖေတို့လူကြီးချင်း သဘောတူထားတယ် သား . . ထားအိခိုင်ရဲ့ မိဘတွေက သူတို့သမီးကို နိုင်ငံခြားမှာ

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်ပုဒ်

မိ ခနေစေချင်ဘူး . . နိုင်ငံခြားသားနဲ့ အိမ်ထောင်ကျသွားမှာ စိုးရိမ်တယ် . . ပြီးတော့ ဖေဖေတို့ကလည်း မိတ်ဆွေရင်းချာတွေဖြစ်နေတော့ သားကြီးနဲ့ သူတို့သမီးကို သဘောတူကြတယ် . . ဒါကြောင့် သူတို့ ဒီကိုအလည်လွတ်လိုက်တာပဲ . .”

ကျွန်တော် ပင့်သက်ရှိုက်လိုက်မိသည်။ ဖေဖေသည် မည်သည့် အဓိပ္ပာယ်နှင့် ကျွန်တော်ကို သည်စကားပြောလေသနည်း။ တစ်စုံတစ်ရာကို ကျွန်တော်နားလည်လိုက်သလိုရှိပါသည်။ ထို့အတွက် မိတ်ထဲတွင် ဝမ်းနည်းသလို ခံစားလိုက်ရလေသည်။ သို့သော် ကျွန်တော် ဣန္ဒြေဆည်နိုင်ပါသည်။

“ဟုတ်လားဖေဖေ . . ကောင်းတာပေါ့ . . ဒါနဲ့ ဒီကိစ္စကို နို့တို့ သိလား . . ပြီးတော့ . . သဘောတူလား . .”

ဖေဖေသည် နှစ်ခြိုက်စွာပြုံးလေ၏။

“ပထမတော့ မင်းအစ်ကိုက လူချင်းမတွေ့ဖူးတော့ သိပ်ပြီး စိတ်မပါလှဘူးပေါ့ . . ဒါပေမယ့် စောစောက ကုမ္ပဏီကလည်း ပြန်ရောက်ရော . . ကောင်မလေးကိုတွေ့လိုက်ရတော့ . . ဟဲ . . ဟဲ . .”

ထမင်းစားခန်းထဲတွင် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ ကျွန်တော်သည် ပြောစရာစကားတွေ ရှိမနေတော့ချေ။ သို့သော် ဖေဖေက ဆက်ပြောပြန်ပါသည်။

“အဲဒီတော့ကွာ . . သားလည်း သဘောပေါက်မှာပါ . . သားရဲ့မရိုးလောင်းကို သားအတတ်နိုင်ဆုံး ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပါ . . ပြီးတော့ မင်းအစ်ကိုက ကုမ္ပဏီအလုပ်နဲ့ ဘာကိုမှပစ်ထားခဲ့ဖူးတာမဟုတ်ဘူး . . ဒီတော့ သားကပဲ ကောင်မလေးကို လည်ရော့ ပတ်စရာတွေနဲ့ သူ့လေ့လာချင်တဲ့ကိစ္စတွေကို တာဝန်ယူပြီး ထုပ်ပေးပါ”

ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်လိုက်ပါသည်။ ပြီးတော့ ကိုကိုအ

www.burmeseclassic.com

ကျွန်းတော်

တွက်လည်း တကယ်ပင်ပီတိဖြစ်ရပါသည်။ သည်မျှချောမောလှပသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ကျွန်တော်အစ်ကိုက ဇနီးတော်စပ်ခွင့်ရပေလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်အတွက်လည်း မရီးလှလှလေးတစ်ယောက်ရပေလိမ့်မည်။ ကျွန်တော် ကြည်နူးစွာနှင့် ပြုံးဖို့ကြိုးစားသည်။ သို့သော် ကျွန်တော့်အပြုံးသည် မဝိမသဖြစ်သွားလေသည်။

“စိတ်ချပါ ဖေဖေ . .”

စိတ်ချပါ ဖေဖေဟူသော စကားသည် တိုတောင်းလှသော်လည်း အဓိပ္ပါယ်တွေများစွာပါနေလိမ့်မည်။ ထားအိခိုင်ကိုလည်ပတ်စေခြင်းကိစ္စနှင့် သူ့မလေ့လာချင်သည့်ကိစ္စများအတွက် ကျွန်တော့်ကို စိတ်ချပါဟု ဆိုလိုသလို၊ နောက်ထပ် တစ်စုံတစ်ရာကိစ္စအတွက်လည်း ကျွန်တော့်ကို စိတ်ချပါဟု အသိပေးလိုက်ခြင်း သဘောတွေ ပါပါလိမ့်မည်။

ဖေဖေသည် ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ ကျွန်တော့်ပခုံးကို တစ်ချက်ပုတ်ပြီး အခန်းထဲမှထွက်သွားသည်။ ကျွန်တော်လည်း ခဏကြာမှ အခန်းထဲမှထွက်လာပြီး ဧည့်ခန်းဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။ သို့သော် ဧည့်ခန်းနားအရောက်တွင် ကျွန်တော့်ခြေလှမ်းတွေရပ်သွားသည်။ ယခုအချိန်၌ ဧည့်ခန်းသို့ ကျွန်တော်ဝင်သွားရန် မလိုအပ်တော့ပါ။

ကိုကိုနှင့် ထားအိခိုင်၏ စကားလက်ဆုံကျနေမှုကြားတွင် ကျွန်တော် ကန့်လန့်ကန့်လန့်မပါသင့်တော့ပါ။ ကျွန်တော် နောက်ပြန်လှည့်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ဘေးတံခါးကို တွန်းဖွင့်၍ အိမ်အပြင်သို့ ထွက်လိုက်သည်။ အပြင်တွင် မိုးတိတ်သွားလေပြီ။ ခြံထဲမှာ စိုက်ထားသော ပန်းအိုးတွေမှ စပယ်ပန်းရနံ့သင်းသင်းလေးကို ရလေသည်။

ကျွန်တော် တစ်ထပ်တိုက်ကလေးဆီသို့ ခပ်ဖြည်းဖြည်း လျှောက်လာမိခဲ့သည်။ ပြီးတော့ ခုတင်ပေါ်မှာ ပစ်လွှဲလိုက်သည်။

ချစ်ခြင်း၏

ဆင်စိုက်

အုတ်စိအမြင်အာရုံထဲသို့ ထားအိခိုင်၏ မျက်နှာသွင်ပြင်က ဝင်လာသည်။ သူ့မနှင့် ကိုကိုတို့ဘေးချင်းယှဉ်၍ မြင်ကြည့်သည်။ အလွန်ပင်လိုက်ဖက်ညီသော အတွဲဖြစ်လေသည်။ ကိုကိုက ကျွန်တော့်လောက်အရပ်မရှည်၊ ကိုယ်လုံးမထွားသော်လည်း ယောက်ျားထဲမှာကြည့်ကောင်းသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

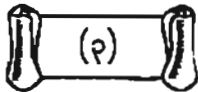
ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ထက်လည်း အသားဖြူသဖြင့် ထားအိခိုင်နှင့်ဆိုလျှင် အလွန်ပင်ကြည့်ကောင်းသော စုံတွဲတစ်တွဲဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။ ခြင်္သေ့မင်းတို့၏အဆီသည် သီဂီရွှေခွက်နှင့်သာ ထိုက်တန်ပေ၏။

ကျွန်တော် တက္ကသိုလ်တက်သည်နှစ်မှပင်လျှင် တစ်ကိုယ်တည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေချင်သည်ကို အကြောင်းပြ၍လည်း ဆောင်း၊ စန္ဒရာလွတ်လွတ်လပ်လပ်တီးချင်သည်ဟု အကြောင်းပြ၍လည်းကောင်း အိမ်ကြီးပေါ်မှ ခြံဝင်းအတွင်းရှိ တစ်ထပ်တိုက်ကလေးသို့ ပြောင်းရွှေ့နေခဲ့လေသည်။

ကျွန်တော့်ဘဝကို ကျွန်တော်စဉ်းစားနေမိသည်မှာ အတော်ကြာသောအခါ ကျွန်တော် ခုတင်ပေါ်မှထသည်။ ကျွန်တော့်အခန်းထဲရှိ စားပွဲခုံမှာ ဝင်ထိုင်သည်။ စာအုပ်အချို့ကို လျှောက်လှန်မိသော်လည်း စာဖတ်ရန်စိတ်ဝင်စား၍မရဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် အခန်းအပြင်ဘက်သို့ထွက်ခဲ့သည်။

အိမ်ကြီးဆီသို့ အကြည့်အရောက်တွင် အိမ်အပေါ်ထပ်အခန်းတစ်ခန်း၌ မီးလင်းနေပြီး ပြတင်းဝတွင် လူရိပ်သဏ္ဍာန်တစ်ခုတို့ တွေ့ရ၏။ ထားအိခိုင်များဖြစ်နေမည်လား မသိပါ။ ကျွန်တော် ဝန်းတစ်ချက်တွန့်လိုက်ပြီး အိမ်ထဲပြန်ဝင်မည်အပြုတွင် လတ်ဆတ်သော လေပြည်က ကျွန်တော့်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းတိုးဝှေ့သွားလေ၏။

၃ က ညဉ့်နက်သဖြင့် ကျွန်တော် အိပ်ရာထနောက်ကျခဲ့ပါသည်။ ပြီးတော့ ညက ညဉ့်နက်ပိုင်း၌ မိုးသည်းထန်စွာရွာ၏။ ကျွန်တော့်ခေါင်းရင်းက ပြတင်းပေါက်ကို မပိတ်ဘဲ ဖွင့်အိပ်သည်ဖြစ်ရာ မိုးအအေးဓာတ်ကြောင့် အိပ်၍ကောင်းလှပါသည်။ ထို့ကြောင့် နံနက်ရှစ်နာရီအထိ ကျွန်တော်မနိုး။ ထားအိခိုင်သည် မည်သည့် အချိန်က နိုးနေသည်မသိ။ ဖြိုးလိမ်းပြင်ဆင်ထားပြီး ကိုကိုတို့ ပါခေါ်၍ ကျွန်တော်ရှိရာ တစ်ထပ်တိုက်ကလေးသို့ ရောက်ချလာသည်။

“ဟေ့ကောင် . . . ဇော်ဇော် . . . ထတော့လေ . . . ရှစ်နာရီတောင်ထိုးနေပြီ . . .”

ကိုကိုက ကျွန်တော့်အခန်းထဲဝင်နှိုးသဖြင့် ကျွန်တော်က ကမန်းကတမ်းအိပ်ရာမှထသည်။ ပြီးတော့ မျက်နှာသစ်သွားတိုက်ပြီး ရေချိုးခန်းဝင်သည်။ ကျွန်တော် အဝတ်အစားလဲပြီး အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်လာသည်အခါ ထားအိခိုင်က ကျွန်တော့် စန္ဒရားကိုဖွင့်ကြည့်နေသည်။

ကိုကိုကတော့ စားပွဲရှေ့ကုလားထိုင်မှာ သွားထိုင်နေ၏။ ကိုကိုမျက်နှာသည် ခါတိုင်းထက်ပို၍ လန်းဆန်းကြည်လင်နေသည်ဟု ကျွန်တော် ထင်ပါသည်။

“ညက အတော်ညဉ့်နက်မှ အိပ်တယ် ထင်တယ် . . .”
ထားအိခိုင်၏မျက်နှာသည် အိပ်ရေးဝထားသည့် မျက်နှာဖြစ်၏။ သူမသည် မြန်မာချိတ်ထဘီတစ်ထည်ကို ဝတ်ထားသဖြင့် မနေ့က မြင်ခဲ့ရသည့် သူမ၏အသွင်နှင့် သိသိသာသာ ခြားနားနေလေသည်။

ကျွန်တော် ဘာမှပြန်မဖြေလိုက်ဘဲ ပခုံးကိုသာတွန်ပြလိုက်သည်။

“ဒီကောင်က ဒီလိုပဲ ညီမလေးရဲ့ . . . အိပ်ချိန်စားချိန်တစ်ခုမှ မမှန်ဘူး . . . မနည်းသတိပေးနေရတယ် . . . ကဲ . . . ဇော်ဇော် . . . မင်းကိုပဲ ကိုကိုတာဝန်ပေးခဲ့တော့မယ် . . . ကိုကို ကုမ္ပဏီကိုမသွားလို့ မဖြစ်ဘူး . . . ဒီက ညီမလေးက မနက်စာ ဘာမှစားမထားဘူး . . . အိမ်မှာရှိတဲ့ မနက်စာကိုလည်း မစားချင်ဘူးတဲ့ . . . မြန်မာပြည်ရောက်တုန်း မြန်မာစားစရာတွေ စားချင်တယ်တဲ့ . . . ပြီးတော့ ရွှေတီဂုံဘုရား . . . ဆူးလေနဲ့ ရန်ကုန်ကဘုရားတွေဖူးချင်တယ်တဲ့ . . . အဲဒါမင်းပဲ လိုက်ပို့ပေးလိုက်ပါ . . .”

“ကိုကို . . . ကုမ္ပဏီက ကျွန်တော့်အလုပ်တွေ လက်စမပြတ်သေးဘူး . . .”

“ထားလိုက်စမ်းပါကွာ . . . အဲဒီ လက်စမပြတ်တဲ့အလုပ်တွေ . . . ကဲ . . . သိပ်နေမြင့်ရင် မကောင်းဘူး . . . ထားလည်း ဆာနေလိမ့်မယ် . . .”

ကိုကိုသည် ပထမဦးဆုံးအကြိမ် ထားအိခိုင်အပေါ် အခေါ်အဝေါ်တွေပြောင်းသွား၏။

ကျွန်းခြင်းခိုး

“ကဲ . . ကိုကို စိတ်ချမယ် ဟုတ်လား . .”

ကိုကိုစိတ်ချမယ်ဆိုသည်စကားသည် သဘောရိုးနှင့်ပင်ပြောလိုက်သော စကားပင်ဖြစ်ပါသလော။ ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ထားအိခိုင်နှင့် သွားလာရမည့်ကိစ္စတွေအတွက် စိတ်လေးသွားပါလေသည်။ တစ်ဖက်မှပြန်စဉ်းစားမိသောအခါ အတွေးကြောင်နေခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။

ကိုကိုနှင့် သဘောတူထားသည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက် နိုင်ငံခြားမှ ရောက်လာသည်။ ကိုကို အလုပ်မအားသဖြင့် ကိုကိုကိုယ်စား ကျွန်တော်ကမရီးလောင်းကို အဖော်လုပ်၍ လည်ပတ်ပေးစေရမည်။ ပြဿနာက ဘာမျှမဟုတ်ပါ။

သူမသည်အချိန်တန်သောအခါ သူမ၏အိမ်သို့ ပြန်ပေးလိမ့်မည်။ နောက် အဆင်ပြေသောအချိန်တွင် ကိုကိုနှင့်သူမတို့လက်ထပ်ကြပေးလိမ့်မည်။ သူမပြန်သောအခါ ကိုကိုသာ ပတ်သက်သူတစ်ဦးအဖြစ် လွမ်းချင်လွမ်းပါလိမ့်မည်။ သူမနှင့် ကျွန်တော်က ဘာမျှသက်ဆိုင်သူမဟုတ်ပါ။

“ဟေ့ကောင် ဇော်ဇော် ဘာငိုင်းနေတာလဲ . . ရှစ်နာရီခွဲပြီ ကိုကိုသွားတော့မယ် . . လိုရမယ်ရ ဟန်းဖုန်းလည်း ယူသွားလိုက်ဦးနော် . . ကိုကို့ဆီလည်း အဆင်ပြေရင် ဆက်ပေးဟုတ်လား . . ညီမလေး ထား . . အစ်ကို ကုမ္ပဏီသွားလိုက်ဦးမယ် . . ညနေကျမှ ထားနဲ့ တွေ့ကြမယ် ဟုတ်လား . . အခုတော့ ထား သွားချင်တဲ့နေရာတွေ ဒီကောင် လိုက်ပို့လိမ့်မယ် . .”

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကိုကြီး . .”

ကိုကိုသည် ကျွန်တော့်ကို ကားသော့ပစ်ပေးပြီး ပြန်ထွက်သွားသည်။ ခဏနေတော့ ကိုကိုကားမောင်းထွက်သွားသံကြားလိုက်ရ၏။

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်ရိုရို

“သွားကြတော့မလား . . မထားအိခိုင် . . ကျွန်တော်ကတော့ အဆင်သင့်ပဲ . .”

“သွားကြတာပေါ့လေ . . ဪ . . ညက ထား နားစွင့်နေသေးတယ် . . ရှင် စန္ဒရားများတီးမလားလို့ . .”

“ဒီရက်ပိုင်းတော့ အလုပ်တွေများနေတာနဲ့ သိပ်မတီးဖြစ်ပါဘူး မထားအိခိုင်ရယ် . . ကဲ . . လာ သွားကြရအောင် . .”

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သည် ဘေးချင်းယှဉ်၍ လျှောက်လာပြီး ဆလွန်းကားအဖြူကလေးဘေးမှာ ရပ်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်က ကားနောက်ခန်းတံခါးကို ဆွဲဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ သူမသည် ကျွန်တော်ဖွင့်ပေးသည့်အပေါက်မှ မတက်။ စက်ခေါင်းကို တစ်ပတ်ပတ် သွားပြီး ကားရှေ့ခန်းတစ်ဖက် ထိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်သည်။

“ကျွန်မတို့ စကားတပြောပြောနဲ့ သွားကြမယ်လေ . .”

ကျွန်တော် ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ကားပေါ်တက်၍ စက်နှိုးတာ ကားကိုမောင်းထွက်ခဲ့သည်။ ယနေ့တော့ မိုးမရွာချေ။

“မထားအိခိုင် ဘာအစားအစာ စားချင်သလဲ . .”

“မြန်မာအစားအစာရတဲ့ ဆိုင်ကိုသွားအောင် . .”

“မြန်မာအစားအစာဆိုတာ ဟိုဒင်း . . နန်းကြီးသုပ်၊ ဖုန်းနီခေါက်ဆွဲ . . မုန့်ဟင်းခါးလိုဟာမျိုးကို ပြောတာလား ဟင် . .”

“ဟုတ်တယ် . . လက်ရာကောင်းတဲ့ဆိုင်မျိုးပေါ့ . .”

“လက်ရာတော့ ကောင်းပါတယ် . . ပြီးတော့ သန့်လည်း သန့်တယ် . . ဒါပေမယ့် လမ်းဘေးမှာ ဖွင့်တာဗျ . . မထားအိခိုင် တို့ခေါ်သွားရမှာ အားနာတယ် . .”

“အို . . ဘာဖြစ်သေးလဲ . . ကျွန်မအတွက် အတွေ့အကြုံတောင် ရသေးတယ် . . သွားလေ . . အဲဒီလမ်းဘေးဆိုင်ကိုပဲ . .”

ကျွန်တော် တစ်ချက်ပြုံးမိသွား၏။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်းတော်

“အမေရိကမှာရော လမ်းဘေးဆိုင်ရှိလား ဟင် . . .”
 “အင်း . . . တရုတ်တန်းလို နေရာမျိုးမှာတော့ရှိတယ် . . .”
 ကျွန်တော် သူမကိုခေါ်သွားသည့် လမ်းဘေးကမုန့်ဟင်းခါး ဆိုင်သည် သူမအတွက်တော့ အလွန်ပင်သေးနုတ်နေမည်လား မသိပါ။ လမ်းဘေးမှာရှိသည့် မြောင်းပေါ်တွင် ယှဉ်ချပ်တွေနှင့်အဖုံးလုပ်ထားပြီး ထိုအပေါ်တွင်ပင် ဆိုင်ကိုခင်းထားသည်။ ပြီးတော့ သည်ဆိုင်မှာက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲရသည်။ မုန့်ဟင်းခါးနှင့် နန်းကြီးသုပ်၊ နန်းပြားသုပ်ရသည်။ ကျွန်တော်နှင့်ထားအိခိုင်သည် ဆိုင်ရှေ့မလှမ်းမကမ်းတစ်နေရာမှာ ကားကိုရပ်ထားခဲ့ပြီး ကားပေါ်မှ ပြန်ဆင်းလာခဲ့သည်။

ဆိုင်မှာ စားသောက်နေသူတွေ များသော်လည်း ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်အတွက် ထိုင်စရာနေရာရှိနေသဖြင့် အဆင်ပြေပါသည်။

“မထားအိခိုင် ဘာစားမလဲ . . .”

“ဘာစားရင် ကောင်းမလဲ . . .”

“အင်း . . . ကောင်းတာကတော့ ဒီမှာရတဲ့ အစားအစာတွေ အကုန်ကောင်းတယ် . . . အဲဒီတော့ အကုန်လုံးစားကြည့် . . .”

သူမ မျက်စောင်းထိုးသည်။

“အိုး . . . ဘယ်လိုလုပ် စားနိုင်မှာလဲ . . . ကိုဇော်ဇော်ရော ဘာစားမလဲ . . .”

“ကျွန်တော်ကတော့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲစားမယ် . . .”

“ထားတော့ နန်းကြီးသုပ်စားမယ် . . .”

“အမှန်ကတော့ သုံးမျိုးလောက်စားကြည့်သင့်တယ် . . .”

မသိမသာပြုံး၍ ကျွန်တော့်ကို မျက်စောင်းထိုးသည်။ ကျွန်တော်မှာထားသော အစားအစာတွေရောက်လာသောအခါကျွန်တော်

ချစ်ခြင်း၏

ဆင်ရိုနီ

ထို့နှစ်ယောက်စားကြသည်။
 “ကောင်းတယ်နော် . . . နောက်နေ့ကျရင် မုန့်ဟင်းခါးစားမယ် . . .”

“စားပေါ့ . . . ဒါနဲ့ ဒီက စားပြီးရင် လက်ဖက်ရည်သောက်အောင် . . . ကျွန်တော်က မနက်ကို လက်ဖက်ရည်ကျကျတစ်ခွက်သောက် အမြဲသောက်နေကျ . . . ပြီးရင် ဘုရားသွားမယ် . . .”

ကျွန်တော် အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲစားနေရင်းနှင့် ကိုကိုထံဖုန်းဆက်ရန် သတိရသဖြင့် ဆက်လိုက်သည်။

“ကိုကိုလား . . . ကျွန်တော်ပါ . . .”

“အေး . . . ဇော်ဇော် . . . ပြော . . .”

“ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် အခုနန်းကြီးသုပ်စားနေကြတယ် . . . ပြီးရင် ဘုရားဆက်သွားမလို့ . . . ကိုကို မထားအိခိုင်နဲ့ စကားပြောလား . . .”

“ရတယ် ဇော်ဇော် . . . မပြောတော့ဘူး . . . ကိုကိုအလုပ်တွေ ပြန်နေလို့ . . . ညနေကျမှ တွေ့မယ်လို့ပဲ ပြောလိုက် . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ ကိုကို . . .”

ကျွန်တော် ဖုန်းကို ပိတ်လိုက်သည်။ သူမသည် ကျွန်တော့်အကြည့်ဘဲ လမ်းမဘက်သို့ကြည့်ရင်း နန်းကြီးသုပ်ကိုစားနေသည်။ သူမဘက်ကောင်းကင်တွင် နေရောင်မြင်ရသော်လည်း ကျွန်တော်တို့ခေါင်းပေါ်မှာတော့ မိုးအုံ့နေပါသည်။

“ကိုဇော်ဇော်အသိထဲမှာ ဆိုင်းဆရာအသိတွေ ဘာတွေများလား . . . ပတ္တလားဆရာဆိုလည်း ရတယ် . . .”

“မရှိဘူး . . . ဘာလုပ်မလို့လဲ . . .”

“ထား နည်းနည်းလေ့လာချင်လို့ . . .”

“ကျွန်တော့်မှာ ဟိုးရှေးကျကျက ထုတ်ထားတဲ့ မြန်မာ

www.burmeseclassic.com

ကျွန်းကြီး

သီချင်းကြီး (၁၀)ပုဒ်လောက်ကို အင်တာနေရှင်နယ်နုတ်စံနဲ့ရေးထားတာရှိတယ် . . ကြီးသီချင်းတို့၊ ဝေဇယန္တာတို့ပါတယ် . . ရေးတာကတော့ စောင်းဦးဘသန်း . . . ”

သူမ၏မျက်နှာ၌ စိတ်ဝင်စားသည့် အမူအရာပေါ်လာသည်။

“အဲဒီစာအုပ် ကိုဇော်ဇော် ဘယ်ကဝယ်လာတာလဲဟင် . . ထားလည်း ဝယ်ချင်တယ် . . ”

ကျွန်တော် ရယ်လိုက်ပါသည်။

“လမ်းဘေးအဟောင်းဆိုင်ကဗျ . . ဈေးလည်း အတော်ပေါ်တယ် . . အင်း . . အခုချိန်မှာတော့ ရှာဖွေ ခပ်ခက်ခက်ပဲ . . ကိစ္စမရှိဘူးလေ . . ကျွန်တော် မထားအိခိုင်ကို လက်ဆောင်ပေးပါမယ် . . ”

“ထား တစ်ခုသတိထားမိတယ် ကိုဇော်ဇော် . . မြန်မာသီချင်းကြီးတွေဟာ မယ်လိုဒီပိုင်းကိုပဲ အလူးအလှိုင်တွေနဲ့ တီးခတ်ကြပြီးတော့ အဲဒီမယ်လိုဒီနဲ့ ဆက်စပ်တဲ့ ဟာမိနီကိုတော့ သိပ်မတီထွင်ကြဘူးနော် . . သီချင်းတွေမှာ သိပ်မတွေ့ရဘူး . . နောက်ပြန်ကော့ဒ်တွေဘာတွေလည်း မတွေ့ရဘူး . . ”

“မထားအိခိုင် မြန်မာသီချင်းကြီးတွေ ဘယ်လောက်နားထောင်ထားသလဲ . . ”

“ထား စာတမ်းတင်မယ်ဆိုတော့ ဖေဖေက သီချင်းကြီးအခွေတွေ ရှာပေးတယ် . . ဒါပေမယ့် ခက်တာက အဲဒီ သီချင်းကြီးတွေအတွက် နုတ်စံကိုတော့ ရအောင်မရှာပေးနိုင်သေးဘူး . . ”

“ခက်တာက ကျွန်တော်တို့မြန်မာသီချင်းကြီးတွေကို ဖန်တီးစပ်ဆိုတဲ့သူတွေဟာ နုတ်စံကိုတီထွင်ရမှန်းမသိကြဘူး . . ပြီးတော့ နုတ်စံနဲ့လည်း မှတ်တမ်းမတင်ထားခဲ့ကြဘူး . . အဲဒီတော့ သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို လက်ထပ်ပြီးသင်ယူ၊ အလွတ်ကျက်ပြီး သင်ယူတာမျိုး

ချစ်ခြင်း၏

ဆင်ပိုနီ

နဲ့တော့ ကာလကြာလာတာနဲ့ သီချင်းမှာအပြောင်းအလဲဖြစ်လာနိုင်တာပဲ . . ”

“ဒါနဲ့ ကိုဇော်ဇော် စန္ဒရားတီးတာ ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့တီးတာလဲ . . အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအနေနဲ့ တီးစားဖို့လား . . ”

“ကျွန်တော် ဂီတကိုချစ်တယ် မထားအိခိုင် . . ပီပြင်တဲ့ သယ်ဂီတမျိုးကိုမဆို ကျွန်တော်နှစ်သက်ခံစားပါတယ် . . ”

“ကလပ်စီတယ်ကိုတော့ ပိုကြိုက်တယ်ဆိုပါတော့ . . ”

“ကျွန်တော်က အဆိုမပါတဲ့ တေးသွားချည်းသက်သက်က အနုပညာပိုအားကောင်းတယ်လို့ ထင်တယ် . . ဒီဂီတအမျိုးအစားမှာ ဘာသာစကားမလိုပါဘူး . . သီချင်းထဲက စာသားအပေါ် နားဆည်လို့ သီချင်းရဲ့အရသာ အပြည့်အဝမခံစားရတဲ့ ဒုက္ခမရှိပါဘူး . . ဂီတကို ခံစားဖို့အတွက် နားရှိဖို့ပဲလိုပါတယ် . . ဒါကြောင့် ဒီဂီတအမျိုးအစားကိုပဲ ရွေးဖြစ်သွားတာပါ . . ”

“မြန်မာသီချင်းကြီးတွေထဲမှာ ပုစဉ်းတောင်ပံကြီးဆိုတာ နှုတ်စံဇော်ကြားဖူးလား . . သူက တကယ်သရုပ်ပါတယ်နော် . . ပုစဉ်းတွေ ပျံနေတာကို မျက်စိထဲမြင်အောင် တီးနိုင်တယ် . . ”

“ကျွန်တော် ကြားဖူးပါတယ် . . အဲဒီအတွက် ကျွန်တော်တို့ နှုတ်စံဇော်ရမှာပါ . . ဒီလိုသီချင်းမျိုးတွေ မြန်မာမှာရှိတယ်ဟေ့ ဆိုပြီး ကြားနိုင်ပါတယ် . . ”

သူမသည် ကျွန်တော့်စကားကို ပြုံး၍ နားထောင်နေလေသည်။

“ထားတို့နှစ်ယောက် စကားကောင်းနေတာနဲ့ နောက်လူတွေ စားဖို့ရပ်စောင့်နေရပြီ . . ”

ထိုအခါမှပင် ကျွန်တော်တို့လည်းစားလက်စကို လက်စသည်ရလေသည်။ ပြီးတော့ သပ်ရပ်သန့်ရှင်းသည့် လက်ဖက်

www.burmeseclassic.com

ကျွန်းခြံ

ရည်ဆိုင် တစ်ဆိုင်ကို ခေါ်သွားပြီး လက်ဖက်ရည်သောက်ကြသည်။ ထိုဆိုင်သည် ကျွန်တော် သောက်နေကျဆိုင် မဟုတ်သဖြင့် သိပ်တော့ လက်ဖက်ရည်မကောင်း။ ထားအိခိုင်သည် ကျွန်တော်တို့က သော လက်ဖက်ရည်ကို ကြိုက်သည်ဟု ပြောပါသည်။

“အမေရိက၊ကလက်ဖက်ရည်နဲ့တော့ အရသာမတူဘူး . . .”

“အမေရိက၊က လက်ဖက်ရည်က ဘယ်လိုမို့လဲ . . .”

သူမပြုံး၏။

“ပြောပြရုံနဲ့ အရသာသိနိုင်မလား . . .”

ကျွန်တော်လည်း ပြုံးမိသွားလေသည်။ ကျွန်တော်တို့နှစ် ယောက်ဘုရားသို့ ရောက်သွားကြသည်။ ဘုရားသို့ရောက်သောအခါ နံနက်ဆယ်နာရီကျော်နေလေပြီ။ ထားအိခိုင်သည် ရွှေတိဂုံဘုရားကြီး ကို ရင်သပ်ရှုမောနေ၏။ ဘုရားသည် ရွှေရောင်ဝင်းလျက်ရှိသည်။ ထီးတော်တစ်ဝိုက်တွင် ငှက်အချို့ပျံပွဲနေ၏။

“အံ့ဩစရာပဲနော် . . . ထား ငယ်ငယ်က ရွှေတိဂုံဘုရားကို ဖူးခဲ့ပေလိမ့်မယ် . . . ဒါပေမယ့် မမှတ်မိဘူး . . . အိမ်မှာတော့ ဓာတ်ပုံ တွေနဲ့ ကြည့်ညါနေရတာ . . . ဒီလောက်ကြီး . . . ဒီလောက်မြင့်လိမ့် မယ်လို့ မထင်ဘူး . . .”

ထားအိခိုင်နှင့် ကျွန်တော်သည် ဘုရားရင်ပြင်တော်တစ် နေရာ၌ ထိုင်ပြီး ဘုရားဝတ်ပြုကြသည်။ ကျွန်တော်စိတ်ထဲတွင် ကြည် နူးဒုန်းမြေမှုတစ်ခုဖြစ်လာသည်။ ကျွန်တော်က လျင်လျင်မြန်မြန်ပင် ဘုရားရှိခိုးပြီး၍ ထားအိခိုင်ကတော့ မပြီးသေးချေ။ ကျွန်တော်တို့ ခေါင်းတည့်တည့်လောက်တွင် ရှိနေခဲ့သော မိုးတိမ်တွေမရှိတော့ သော်လည်း အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်မှ မိုးတိမ်တွေရွေ့လာ သည်ကို သတိပြုမိလိုက်ပါသည်။ မိုးများ ရွာဦးမည်လား မသိ။

“ထား အံ့ဩတာ တစ်ခုရှိတယ် ကိုဇော်ဇော် . . .”

ချစ်ခြင်း၏

ဆင်စိုနီ

ထားအိခိုင်၏အသံကြောင့် သူမကို ကျွန်တော် စောင်းကြည့် လိုက်၏။ သူမ ဘုရားရှိခိုးပြီးသွားပြီး ပခပ်တုတ်ကလေးထိုင်နေ၏။

“ဘုရားကို တည်ခဲ့ကြတဲ့ ရှေးတုန်းကပညာရှင်တွေရဲ့အစွမ်း ဟာ အံ့ဩစရာပဲနော် . . . သူတို့မှာ အဲဒီတုန်းက ခေတ်မီပစ္စည်း ကိရိယာတွေလည်း ဘာမှမရှိဘူး . . . အတိုင်းအတာနဲ့ အနိမ့်အမြင့် ဒီဂရီတွက်တာကအစ . . . အားလုံး တိတိကျကျသေသေသပ်သပ်ပဲ”

“ဟုတ်တယ်ဗျ . . . ကျွန်တော့်စိတ်ထင်တော့ သူတို့ဟာ ဘုရားပုံတော်ကိုလည်း ဒီဇိုင်းတွေဘာတွေထုတ်ဆွဲပြီးမှ ဆောက်တာ မဟုတ်ဘဲ ဒီအတိုင်း မျက်မှန်းနဲ့ဆောက်ခဲ့ကြတာ ဖြစ်လိမ့်မယ်”

“ကြည်နူးစရာပဲနော် . . .”

ကျွန်တော် သူမ၏မျက်နှာကို ဖျတ်ခနဲကြည့်လိုက်သည်။ ဒိန်ဖူးတော်ရှိရာကို မော့ကြည့်နေသဖြင့် ကျော့ရှင်းသောလည်တိုင် တွင် သွေးကြောစိမ်းကလေးများပင် မြင်နေရ၏။ သူမ၏ ဆံပင်သည် ပခုံးအောက်သို့ တစ်လက်မမျှသာ ရောက်မည်။ အညိုရောင်ခပ်ဖျော့ ဖျော့ ဆံပင်သည် မျက်နှာဝင်းဝင်းနှင့်လိုက်ဖက်နေ၏။

“ထားဇေ . . . အိမ်မှာဘုရားရှိခိုးတိုင်း ရွှေတိဂုံဘုရားကို ဘိုယ်တိုင်ရောက်ပြီး ဖူးချင်စိတ်ပေါ်တယ် . . . ကိုဇော်ဇော်တို့ကတော့ နေ့စဉ် မြင်တွေ့ဖူးမြော်နေရတော့ စိတ်ထဲမှာ သိပ်ပြီးချဉ်ခြင်းတပ် သိမ့်မယ် မထင်ဘူး . . .”

ကျွန်တော် ရယ်လိုက်မိသည်။

“အဲဒီစကားဟာ မှန်သောစကားပဲဗျ . . . ကျွန်တော်ဆို ဘဝလ တစ်ခါတောင် ဘုရားကို မရောက်ဘူး . . .”

“ဘုရားတော့ နေ့တိုင်းရှိခိုးတယ် မဟုတ်လား . . .”

ကျွန်တော် ဆက်၍ ရယ်မောလိုက်မိပြန်သည်။ ထားအိခိုင် ၏ မျက်စောင်းဖျော့ဖျော့က ရောက်လာ၏။

www.burmeseclassic.com

ကျိတ်ဗား

“ဖေဖေ၊ မေမေက အမေရိကမှာ နေတယ်ဆိုပေမယ့် ဘာသာရေးကိုင်းရှိုင်းတယ်သိလား . . ထားကိုလည်း ဆုံးမတယ် . . ဘယ်နိုင်ငံ၊ ဘယ်ဒေသမှာနေ၊နေတဲ့ မြန်မာဟာ မြန်မာပဲဆိုတာ သဘောပေါက်ထားပါတဲ့ . . ”

တစ်စုံတစ်ခုကို သိချင်သဖြင့် မေးမြစ်သွားသည်။

“မထားအိခိုင် မြန်မာစကားကိုတော့ ကောင်းကောင်းပြော တတ်တယ်နော် . . အံ့ဩစရာပဲ . . ”

“ဘာမှတော့ သိပ်အံ့ဩစရာမရှိပါဘူး . . ထားက မြန်မာပဲ . . အိမ်မှာဆိုလည်း ထားတို့ မြန်မာလိုပဲပြောကြတယ် . . နောက်ပြီး ဟိုမှာလည်း ထားတို့လိုပဲ မြန်မာတွေရှိတယ် . . သူတို့တွေနဲ့လည်း မြန်မာလိုပဲပြောကြတယ်လေ . . နောက်ပြီး မြန်မာပြည်က မဂ္ဂဇင်း တွေ၊ စာစောင်တွေ ဖတ်ဖြစ်တော့ ထားက မြန်မာစာ၊ မြန်မာစကား နဲ့ ဝိမ်းမနေဘူး . . ”

သူမသည် ရှည်ရှည်ဝေးဝေးပင် ရှင်းပြနေ၏။ အနောက် တောင်အရပ်မှ မိုးသားတွေသည် တဖြည်းဖြည်း မည်းနက်လာနေ သည်။

“လာ မထားအိခိုင် . . ကျွန်တော်တို့ ဟိုစောင်းတန်းထဲကို သွားကြရအောင် . . မိုးရွာလိမ့်မယ်နဲ့တူတယ် . . ”

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် စောင်းတန်းထဲသို့ နေရာရွှေ့ခဲ့ကြ သည်။ သိပ်မကြာခင်ပင် မိုးစက်မိုးမှုန်တွေကျလာ၏။ လျှာထိုးခင်း ထားသော ကြမ်းပြင်မှာ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ထိုင်လိုက်ကြသည်။

“ညကျရင် ထားတို့ ထမင်းစားပြီးတာနဲ့ စန္ဒရားတီးကြရ အောင် . . ကိုဇော်ဇော်ကလည်း ထားကို လက်ကုန်တီးပြနော် . . ”

“အမေရိကက တက္ကသိုလ်မှာ ဂီတပညာသင်ယူနေတဲ့ ကျောင်းသူရဲ့လက်ကိုတော့ ကျွန်တော်မီခိုင်မယ် မထင်ပါဘူးဗျာ . . ”

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်မုန့်

ကျွန်တော်တို့ဆီမှာတော့ ဒီလိုပဲ စမ်းတဝါးဝါးနဲ့ တီးနေကြတာများပါ တယ် . . ”

“ဒီလိုလည်း ဘယ်ဟုတ်မလဲ ကိုဇော်ဇော်ရဲ့ . . ကိုယ့်အတိုင်း အတာနဲ့ကိုယ်ပဲ . . နောက်ပြီး ထားခဲယူထားတာက ဂီတပညာဟာ အထပ်ထပ်လေ့ကျင့်တီးခတ်မှုနဲ့အများဆုံး သက်ဆိုင်တယ်လေ . . ကိုဇော်ဇော်က ထားထက်ပိုပြီး အချိန်ယူလေ့ကျင့်ရင် ထားထက်ပို ကောင်းမှာပဲ . . ”

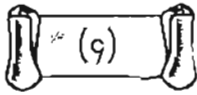
“တစ်ခုတော့ ရှိတယ်ဗျ . . ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် လေ့ကျင့်နေ တိုင်းလည်း တိုးတက်တာမဟုတ်ဘူး . . ဥပမာဗျာ . . ၁၂သံစဉ် (Chromatic Scale ခရိုမက်တစ်စကေး) ကိုတီးဖို့ လက်ချောင်း စနစ်ကိုမသိဘဲ စွတ်ကျင့်နေရင် ဘယ်လိုမှတိုးတက်မှာမဟုတ်ဘူး . . စနစ်ကျဖို့ဆိုတာ . . ဆရာရှိမှ . . ”

သူမသည် ကျွန်တော့်စကားကို နားထောင်ပြီး ပြုံးသည်။

“အင်း . . မိုးတော့ရွာလာပြီ . . ကျွန်မတို့ဘုရားပေါ်က ဘယ်လိုဆင်းကြမလဲ . . ”

မည်သို့သော် အကြောင်းကြောင့်မှန်းမသိ။ ကျွန်တော့်စိတ် ထဲတွင် နောက်ဆယ်ရက်မျှအကြာကို မှန်းဆပြီးလွမ်းသွားမိသည်။ ဘုရားရင်ပြင်တွင် မိုးသည်းထန်လျက်ရှိလေပြီ။ မိုးစက်မိုးမှုန်တွေက ကျွန်တော်တို့ ထိုင်နေသည့် ဇရပ်ထဲသို့ပင် ပက်လေ၏။

ကျွန် တော်တို့နှစ်ဦးသည် ညနေလေးနာရီခန့်တွင် အိမ်သို့ ပြန်ရောက်ကြသည်။ ရွှေတိဂုံဘုရားပေါ်မှာ နာရီဝက် လောက်ကြာသောအခါ မိုးတိတ်သွားသဖြင့် ဆူးလေ၊ ဝိုလ်တထောင် ဘုရားများသို့ ဆက်သွားသည်။ နောက်တော့ နေ့လယ်စာ စားကြ သည်။ ထားအိခိုင်က မြန်မာထမင်းဟင်း ကောင်းကောင်းစားချင် သည်ဆို၍ ကျွန်တော် ရှာဖွေရသေးသည်။ ထားအိခိုင်သည် ဆာနေပုံ ရငြိုး ထမင်းကို မြန်ရေရှက်ရေစားပါသည်။

ထမင်းစားပြီးသော် သူမအား ကမ္ဘာအေးစေတီတော်၊ စွယ် တော်မြတ်စေတီတော်နှင့် မယ်လမုစေတီတို့ကို လိုက်ပို့သည်။ တစ်နေ့တည်းတွင် ဘုရားတော်တော်များများ ဖူးလိုက်ရသဖြင့် ကြည်နူးရွှင်ပြနေပုံရသော်လည်း သူမသည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှု အနည်းငယ်ရှိနေ၏။

“ညစာ ထမင်းစားပြီးတာနဲ့ ကိုဇော်ဇော်ဆီကို ထား လာခဲ့ မယ် . . .”

ကျွန်တော် ခေါင်းမညိတ်မိသလို၊ ခေါင်းလည်း မခါမိပါ။

မေမေသည် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ဝင်လာသည်ကို အိမ်ထဲမှ အကဲခတ်သလိုကြည့်နေ၏။ ကျွန်တော့်အခန်းသို့ပြန်ရောက်သော အခါ လုပ်စရာအလုပ်လည်းမရှိသဖြင့် ခဏအနားယူသည်။ ညနေ ခြောက်နာရီထိုးသောအခါ ကိုကိုပြန်ရောက်လာသည်။ သို့နှင့်ပင် ညခုနစ်နာရီ၌ ကျွန်တော်တို့ ညစာ စားကြသည်။

“ဘုရားတွေတော့ အတော်စုံပြီ မဟုတ်လား ထား . . . ဒီ တစ်ပတ် တနင်္ဂနွေနေ့ အိမ်ကိုအားတယ် . . . ထားကိုလိုက်ပို့ပေးမယ် . . . ထား ဘယ်သွားချင်လဲ . . .”

“အင်း . . . ထား သွားချင်တာကတော့ မြန်မာစန္ဒရားပညာ ရှင်တစ်ယောက်ဆီပဲ အိမ်ကို . . .”

ကိုကိုမျက်နှာ၌ စိတ်မသက်မသာဖြစ်သွားမှုကို တွေ့လိုက်ရ ပါသည်။ ဖေဖေ၊ မေမေတို့သည် ကျွန်တော့်ကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့် ၏။

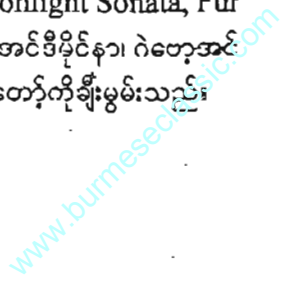
ထားသည် ဆက်ပြောပြန်သည်။

“ဖြစ်နိုင်ရင် ဆိုင်းဆရာတစ်ယောက်နဲ့ပါ တွေ့ချင်တယ်”

“ဒါများ သမီးရယ် . . . မနက်ဖြန်တွေ့လည်း ရတာပဲ . . . တနင်္ဂနွေနေ့ကိုတော့ သမီးမရောက်သေးတဲ့နေ့ရော ကွကို သမီး အိမ်ကို လိုက်ပို့ပေးလိမ့်မယ် . . .”

ထား ခေါင်းညိတ်ရွှိုက်ပါသည်။ ထမင်းစားပြီးကြသော် ထားက ကျွန်တော့်စန္ဒရားလက်သံကို နားထောင်ချင်သည်ဆိုပြီး ကျွန် တော့်နောက်က လိုက်လာသည်။ ကိုကိုကလည်း အဖော်လိုက်လာ သည်။ နောက်တော့ ကျွန်တော်က စန္ဒရား တီးပြရလေသည်။

(Beethoven's Romanza, Moonlight Sonata, Fur Elise) စသည်တို့အပြီးတွင် ဘာခဲ၏ ပရီလူအင်ဒီမိုင်းနာ၊ ဂဲတော့အင် အီး စသည်တို့အပြီးတွင် လားသည် ကျွန်တော့်ကိုချီးမွမ်းသည်။

ကျွန်းတော်

“ကိုဇော်ဇော်က အတော်တီးနိုင်တာပဲ . . မဆိုးပါဘူး . . ”

“ထားလည်း ပြန်တီးဦးလေ . . ”

ထားသည် ကျွန်တော်နေရာဖယ်ပေးလိုက်သောအခါ ကျွန်တော့်စန္ဒရားခုံမှာ ဝင်ထိုင်ပြီး တီးတော့၏။ ထား၏ လက်သံသည် ပြည့်စုံအောင် ကောင်းမွန်ပြီး ရသမြောက်အည်ဟု ခံစားရပါသည်။ တေးသွားတစ်ခုကို ရေးသားထားသည့်အတိုင်း တီးခတ်နေသော်လည်း ထိုတေးသွားတွင်ခံစားမှုကို ထည့်တီးသဖြင့် တေးသွားသည် နူးညံ့ကြွရွှေနေ၏။ ထို့ပြင် သူမ၏ လက်အကူးအပြောင်းတို့သည် နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းအောင် လှပနေသည်။

တေးသွားဆုံးသွားသောအခါ ထားက ကျွန်တော့်ကိုမော့ကြည့်ပြီး ပြုံးပြလေသည်။

“ထားရဲ့ လက်သံက ကျွန်တော့်ထက်အများကြီးမြင့်တယ် . . ဒါကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော် ကြိုးစားဖို့ အများကြီးလိုသေးတယ်ဆိုတာ သိလိုက်ပြီ . . ”

“မဟုတ်ဘူး . . ထား စိတ်ထင်တော့ ကိုဇော်ဇော်က ကျွန်မထက်ပိုကောင်းတယ်လို့ ထင်တယ် . . ကိုဇော်ဇော်အနေနဲ့ ဒီအခြေအနေကိုပဲ နည်းနည်းမွမ်းမံလိုက်ရင် ကျွန်မထက် အများကြီးသာ သွားမှာ . . ”

“ထားက ပိုကောင်းတာဗျ . . ”

ကျွန်တော်တို့ စကားပိုင်းထဲသို့ ကိုကိုက ဝင်လာ၏။

“မဟုတ်ဘူး . . ညီမလေးတို့နှစ်ယောက်စလုံး ကိုကိုကိုမမိတာတော့ သေချာတယ် . . ”

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ရယ်လိုက်ကြသည်။ ထားသည် ညဉ့်အတော်နက်သည်အထိ စန္ဒရားနှင့်ပတ်သက်သော စကားတွေကို ပြောသည်။ ကျွန်တော်ကလည်း သိချင်သည့်အရာတို့ကို မေး၍ ထား

ချစ်ခြင်း၏

ဆင်စိုက်

သိချင်သည့်အရာတို့ကိုဖြေ၏။ ကိုကိုသည် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ကြားတွင် ပျင်းလာပုံရပြီး ထပြန်သွားသည်။ ကျွန်တော့် တိုက်ပုကလေးတွင် ထားနှင့်ကျွန်တော်သာ ကျန်ခဲ့တော့သည်။

ထားသည် ဘလောက်စံအင်္ကျီတစ်ထည်ကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး ချည်ထည်ထဘီကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ မျက်နှာတွင် အခြယ်အသအမွမ်းအမံမရှိသော်လည်း အသားသည် နုဝင်းစိုပြည်နေ၏။

“ကိုဇော်ဇော် . . ”

“ဟင် . . ဘာလဲ ထား . . ”

“ကိုဇော်ဇော်မှာ ရည်းစားရှိလား . . ”

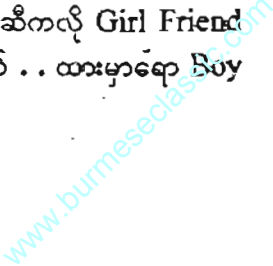
မြတ်စွာဘုရား။ ထားသည် ပြောလက်စကားတွေနှင့် ဘယ်လိုမှ ပတ်သက်ခြင်းမရှိသည့် အမေးကို မေး၏။ ကျွန်တော် ထားကို ကြည့်လိုက်သောအခါ ထားကလည်း တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပဲ ပြန်ကြည့်နေလေသည်။ ကျွန်တော် သူမမသိအောင် သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို ကြိတ်၍ ချလိုက်မိသည်။

“မရှိပါဘူး ထား . . ”

သူမပြုံး၏။ ပြီးမှ ခပ်ဖြည်းဖြည်းပြောသည်။

“ထားတို့ အမေရိကမှာတော့ ရည်းစားလို့မသုံးဘူး ကိုဇော်ဇော် . . Girl Friend မိန်းကလေးသူငယ်ချင်း၊ Boy Friend ယောက်ျားလေးသူငယ်ချင်း အဲဒီလိုမျိုးတွေရှိတယ် . . ကိုဇော်ဇော်မှာရော Girl Friend မရှိဘူးလား . . ”

“ဒီမှာတော့ မိန်းကလေး၊ ယောက်ျားလေးသူငယ်ချင်းတွေ မှီပေမယ့် ထားတို့ဆီကလိုတော့ မဟုတ်ကြဘူးထား . . ဒီမှာက သူငယ်ချင်းစစ်စစ်အနေနဲ့ရပ်တည်ကြတယ် . . ထား မေးတာကို ကျွန်တော်ဖြေရရင် ကျွန်တော့်မှာ ထားတို့ဆီကလို Girl Friend မရှိဘူး . . ဒါနဲ့ ကျွန်တော့်သာ မေးနေတယ် . . ထားမှာရော Boy

ကျွန်းခြင်း

Friend မရှိဘူးလား . . "

ပြုံးယောင်သန်းနေသော ထား၏မျက်နှာသည် အနည်းငယ် တည်သွား၏။ သူမ၏ မျက်လုံးသည် ကျွန်တော့်ကို မကြည့်တော့ဘဲ စန္ဒရားခလုတ်တွေကိုသာ ကြည့်နေသည်။ သူမ ခပ်ဖြည်းဖြည်း သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သလား မသိပါ။

"ထား . . ဟိုမှာ Boy Friend တစ်ယောက်ရှိခဲ့ဖူးတယ်"

မြတ်စွာဘုရား။ ကျွန်တော် ဘုရားတလိုက်မိ၏။ ထားက ဆက်ပြော၏။

"သူနာမည်က ရစ်ချတ်တဲ့။ အမေရိကန်နိုင်ငံသားတစ်ယောက်ပဲ . . နောက်ပြီး သူနဲ့ ထားက ဘာသာချင်းမတူဘူး . . တစ်ခုတော့ရှိတယ် ကိုဇော်ဇော် . . သူနဲ့ထားဟာ အတွဲအနေနဲ့သာ တွဲဖြစ်တာပါ . . သန့်သန့်စင်စင်တော့ အမြဲရှိခဲ့ကြပါတယ် . . "

ထားသည် မည်သည့်အတွက်ကြောင့် ကျွန်တော့်ကို ထိုအကြောင်းတွေ ပြောပြနေရလေသနည်း။

"အခုတော့ ထားတို့ ပြတ်သွားကြပါပြီ . . "

သူမသည် စန္ဒရားခုံမှ မတ်ဟတ်ထရပ်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်က သူမအနီး၌ ရပ်နေသဖြင့် ထားနှင့်ကျွန်တော် အလွန်ပင် နီးကပ်လျက်ရှိသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် မီးက ရုတ်တရက်ပြတ်သွားလေသည်။ ပကတိအမှောင်။ ကျွန်တော်တို့သည် ဘာဆိုဘာမှမမြင်ရတော့။

"ကိုဇော်ဇော် . . "

"ခဏလေး ထား . . ကျွန်တော် ဖယောင်းတိုင်နဲ့ မီးခြစ်ရှာလိုက်ဦးမယ် . . "

ထိုခဏ၌ပင် ထားနှင့်လက်ချင်းထိမိသည်။ ကျွန်တော့်လက်ကို ထားက ဆုပ်ထားလိုက်သည်ကို သိသဖြင့် ကျွန်တော် မသိမသာ

ချစ်ခြင်း၏

ဆင်စိုက်

နည်းသည်။ မရ။ ထားသည် ကျွန်တော့်လက်တွေကို ဆုပ်ထားဆဲပင် ဖြစ်၏။

"ထား . . ခဏလေးနော် . . ဒီခုံမှာပဲ ထိုင် . . ကျွန်တော် နည်းလိုက်ဦးမယ် . . "

အနားမှာရှိသည့် စန္ဒရားထိုင်ခုံမှာပင် သူမကို ထိုင်ခိုင်းလိုက်ပြီး ကျွန်တော် မီးသွားထွန်းရသည်။ အခန်းတွင်း၌ အလင်းရောင် ဘာသာအခါ အခြေအနေသည် ပုံမှန်အတိုင်းပင် ဖြစ်သွားသည်။ ထောင်းတိုင် မီးများ၏ အလင်းရောင်သည် လျှပ်စစ်မီးများထက် ပိုမိုသော်လည်း ကြည်နူးချမ်းမြေ့ဖွယ်ကောင်းသည်ဟု ထင်ပါသည်။

"ကိုဇော်ဇော် . . "

"ဟင် . . ဘာလဲ ထား . . "

"ကိုဇော်ဇော်လည်း သိပြီးပြီ ထင်တယ် . . "

"ဘာကိုလဲ ထား . . "

အလင်းရောင်မိန့်မိန့်ဖြင့်ပင် ထားပြုံးလိုက်သည်ကို ကျွန်တော်မြင်လိုက်ရ၏။ ကျက်သရေရှိသောအလှဟု ရင်ထဲ၌ကြိတ်၍ ဆီချက်ပြုလိုက်မိပါသည်။

"ဪ . . ကိုဇော်ဇော်နဲ့ထားကို လူကြီးတွေက သဘောတူထားတဲ့ ကိစ္စလေ . . "

ဗုဒ္ဓေါ။ မြတ်စွာဘုရား။ ကမ္ဘာကြီး ချာချာလည်သွားပြီလား သိပါ။ ကျွန်တော် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားမိလေသည်။ တစ်ခုခုတော့ ခွဲချော်နေလေပြီ။

"ကျွန်တော် . . "

"ဟင်း . . ဟင်း . . "

"ကိုဇော်ဇော်က ရှက်နေတာကိုး . . "

ကျွန်းတော်

“ကျွန်းတော် ဒီကိစ္စကို ဘာမှမသိဘူး ထား . . ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့် အထင်တော့ . . ”

ထား ရယ်ပြန်သည်။

“ကဲပါ . . ထားပါတော့ ကိုဇော်ဇော် . . နောက်မှပဲ ဒီအကြောင်းကို ထားတို့ဆက်ဆွေးနွေးရအောင် . . ညဉ့်လည်းနက်နေပြီ . . ထား ဒီမှာ ဒီထက်ဆက်မနေသင့်တော့ဘူး . . ပြန်တော့မယ်”

ထား ပြန်တော့မည်ဆိုသဖြင့် ကျွန်တော်လက်နှိပ်ဓာတ်မီးသွားရှာပြီး ထားကို အိမ်ကြီးဆီသို့ လိုက်ပို့ပေးလိုက်သည်။ အိမ်ထဲဝင်ခါနီး ကျွန်တော့်လက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို လှမ်းပေးလိုက်၏။

“ဒီလက်နှိပ်ဓာတ်မီးကို ယူထားလိုက် ထား . . အပေါ်မှာတော့ မီးလင်းပြီဆိုပေမယ့် ညရေးညတာ အလိုရှိတဲ့အချိန်မှာ သုံးလို့ရတာပေါ့ . . ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုဇော်ဇော် . . ထား သွားတော့မယ် . . မနက်ကျမှ ဆုံကြတာပေါ့ . . ”

ထားသည် ကျွန်တော့်ကို ကျောခိုင်းကာ အထဲသို့ဝင်သွားသည်။ ကျွန်တော် အိမ်ကြီးဆီမှ ပြန်လာခဲ့သည်။ အိမ်ထဲတွင် ကျွန်တော်တို့တီးလက်စ စန္ဒရားကြီးက အဖုံးပွင့်လျက်သား ဖြစ်နေသည်။ ထား တို့ထိ တီးခတ်ထားသော စန္ဒရားခလုတ်တွေကို ကျွန်တော်လတ်ချောင်းဖြင့် ပွတ်သပ်နေမိသည်။ စန္ဒရားခလုတ်တွေကို ပွတ်သပ်နေမိသော်လည်း မျက်လုံးထဲတွင်တော့ ထားကိုသာ မြင်ယောင်နေမိသည်။

ထိုအခါ ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲသို့ စဉ်းစားစရာအချို့ရောက်ခဲ့လာပြန်သည်။ ထားသည် သူ့မိဘများ သဘောတူထားသည့်သူမှာ ကျွန်တော်ဟု အဘယ်ကြောင့်ထင်ရသနည်း။ ထား၏ မိဘများကပင်လျှင် ကိုကိုနှင့်ကျွန်တော့်အနက် ကျွန်တော့်ကိုပင် သဘောတူ၍ပင်

ချစ်ခြင်း၏

ဆင်ပိုဒ်

လော။ ဖေဖေကလည်း ထားနှင့် ကိုကိုကို သဘောတူထားသည်ဟု အကြောင်း ကျွန်တော့်ကို ပြောရလေသနည်း။ ကိုကိုလည်း သည်ကိစ္စတို့ သိမှသိပါလေစ။

အကယ်၍သာ လွဲချော်နေသည့်ကိစ္စများ အဆင်ပြေသွားတာ ကျွန်တော်နှင့်ပင် ထားကို သဘောတူသည် ဆိုငြားအံ့။ ကျွန်တော်မည်သို့ခံစားရမည်နည်း။ သေချာတာတစ်ခုက ထိုကဲ့သို့သာ ထားနှင့် ကျွန်တော့်ကို သဘောတူကြသည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော် အလွန်ဝင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ထားသည် ပျိုမြစ်နုနယ်ပြီး လှပသော မိန်းကလေးတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။

သူမနှင့်စကားပြောနေရသည့် အချိန်တို့တွင် ကျွန်တော် စိတ်ချမ်းမြေ့နေမိပါသည်။ စဉ်းစားနေရင်းနှင့်ပင် တစ်စုံတစ်ခုကို ကျွန်တော် တွေးတောမိလိုက်သောအခါ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားမိပါသည်။ ထို တစ်စုံတစ်ခုမှာ အချစ်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော့်ဘဝ၌ အချစ်ဆိုသည်မှာ တစ်ခါတစ်ရံမျှပင် မစဉ်းစားမတွေးတောမိခဲ့ပါ။ တက္ကသိုလ်တက်ရောက်စဉ်ကလည်း ကျွန်တော်သည် မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ ချစ်ဖို့မကြိုးစားမိခဲ့ပါ။

ကျောင်းပြီး၍ ကိုကိုလုပ်ငန်းခွင်ထဲ ဝင်ရောက်ရသောအခါတွင်လည်း မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုမျှ စိတ်မဝင်စားခဲ့မိပါ။ ယခု ထားအိမ်ဆိုင်သည့် အမျိုးသမီးနိုင်ငံခြားမှ ရောက်လာသည်အခါမှ ကျွန်တော်သည် အချစ်အကြောင်းကို ဘာကြောင့်စတင်စဉ်းစားလာရသနည်း။ သူမနှင့် ကျွန်တော် တွေ့ဆုံရသည်မှာ ဘာမှမကြာသေး။ အချစ်ဆိုသည်မှာ အချိန်ကာလနှင့် မည်သို့မျှ ပတ်သက်မှုမရှိသော အရာပင် ဖြစ်သလော။

အနေနီးစပ်မှုနှင့်ဆိုင်သော အရာပင်ဖြစ်သလော။ သို့တည်းမဟုတ် ကျွန်တော်မသိသေးသော အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာနှင့်ဆိုင်

www.burmeseclassic.com

ကျွန်းတော်

သော အများပင်လော။ ထားအိခိုင်ဆိုသည့် အမျိုးသမီးနှင့် ဆက်နွယ်
၍ အချစ်ကို စတင်တွေးတောမိသည် ဖြစ်သောကြောင့် ထိုထားအိခိုင်
အပေါ်၌ပင် ကျွန်တော် မေတ္တာသက်ဝင်ချစ်ခင်နေမိပြီလား။ ထို့
ကြောင့်ပင်လျှင် ကျွန်တော်၏နှလုံးသည်ပွတ်၌ တုန်လှုပ်လာမိလေ
တော့သည်။

ထား

က ကားမောင်းချင်သည်ဆိုသဖြင့် ကျွန်တော် ဖယ်ပေး
လိုက်ပြီး တစ်ဖက်က ထိုင်ခုံဘက်သို့ စက်ခေါင်းကိုကွေ့
ကာ သွားရောက်ထိုင်လိုက်သည်။ ထားသည် ကားလက်ကိုင်ဘီးကို
တိုင်ပြီး သော့ကိုဖွင့်သည်။ သူမ၏ ကားမောင်းမှုသည် မြန်မာပြည်
နှင့်အဆင်ပြေပါမလားဟု စိုးရိမ်ပူပန်နေမှုသည် ချက်ခြင်းပင်ပျောက်
သွား၏။ အမေရိကသည် မြန်မာပြည်ထက် ကားရှုပ်ထွေးသော
တိုင်းပြည်ဖြစ်သဖြင့် သူမ ကားမောင်းမှုက ပိုကျွမ်းကျင်နေပါသည်။

“ဒီနေ့တော့ ဘာစားရင် ကောင်းမလဲ ကိုဇော်ဇော် . . .”

“အမှန်အတိုင်းပြောရရင်တော့ ကျွန်တော်ကတော့ ဟမ်ဘာ
ဝါစားချင်နေတယ် . . .”

သူမရယ်လိုက်သဖြင့် သူမသွားကလေးတွေ ပေါ်သွားသည်
တို့တွေ့လိုက်ရ၏။ ကျွန်တော် ငေးကြည့်မိသည်ကို သူမရိပ်မိသွားပြီး
ကျွန်တော့်ဘက်သို့ ဖျတ်ခနဲကြည့်သည်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်
ဆက်လုံးချင်းဆုံမိလေသည်။

“ထားကတော့ ကောက်ညှင်းပေါင်း စားချင်စာယ်”

“အင်း . . . ဆန့်ကျင်ဘက် အစာနှစ်ခုပဲ . . . ဆိုင်တစ်ဆိုင်

ကျွန်းခြံ

ထဲမှာတော့ ဒီနှစ်မျိုးစလုံးရနိုင်တဲ့ ဆိုင်သိပ်ရှိမယ် မထင်ဘူး . . ဒီတော့ ဒီလိုလုပ်ရအောင် . . ကျွန်တော့် ဟစ်ဘာဂါက ဘယ်တော့ စားစားရတယ် ကိစ္စမရှိဘူး . . ထားအတွက်သာ အရေးကြီးတာ . . လှည်းတန်းဘက်သွားရအောင် ထား . . အဲဒီမှာ ကောက်ညှင်းပေါင်းရတဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် တစ်ဆိုင်ရှိတယ် . . ”

“ကိုဇော်ဇော်ကရော . . အဲဒီကျရင် ဘာစားမှာလဲ . . ”

“ကောက်ညှင်းပေါင်းပဲပေါ့ . . ”

“ဟင်း . . ဟင်း . . အားနာစရာကြီး . . ”

ထားသည် ရှေ့ကိုကြည့်ရင်း ကားကိုဆက်မောင်းနေသည်။

ရန်ကုန်မြို့ကို ရောက်ဖူးသူမဟုတ်သဖြင့် ယာဉ်ကြောနှင့်လမ်းကြောင်းကို ပြောပြပေးနေရရာ ခဏကြာတော့ သူမက ကားကိုလမ်းဘေး၌ ချရပ်လိုက်၏။

“လာ . . ကိုဇော်ဇော်ပဲ လာမောင်းတော့ . . ”

သူမနှင့် ကျွန်တော် နေရာချင်းလဲလိုက်ကြပြန်သည်။

“နံနက်စာစားပြီးရင် ကျွန်တော့်အသိစန္ဒရားသမားကြီးဆီ သွားရအောင်နော် ထား . . သူ့ဆီမှာ ထား သိချင်တာတွေမေးပေါ့”

ယနေ့နံနက်ပိုင်းတွင် မိုးမရွာဘဲ နေကခပ်ပြပြကလေး သာ နေသည်။ လှည်းတန်းသို့ရောက်သောအခါ ကျွန်တော်ပြောသည့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့သွားကြသည်။ ဆိုင်သည် အလင်းရောင်ခပ်နည်းနည်းဖြစ်သော်လည်း အစားအသောက်တွေကတော့ သန့်ရှင်းပါသည်။ ကောက်ညှင်းပေါင်းသည် ပူပူနွေးနွေးဖြစ်ပြီး နှမ်းထောင်းကလေးကလည်း မွှေးလှပါတီ။

ထားသည် ကောက်ညှင်းပေါင်းကို ဇွန်းနှင့်ခပ်စားနေရာမှ ကျွန်တော့်ကို တစ်ချက်မော့ကြည့်သဖြင့် ကျွန်တော် မေးလိုက်မိပါသည်။

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်ရဲ

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ထား . . ဘာလိုလို့လဲ . . ”
“ဘာမှမလိုပါဘူး . . လက်နဲ့စားရင် ကောင်းမလားလို့ စဉ်းစားမိလို့ . . ”

“အင်း . . အမှန်တော့ ကောက်ညှင်းပေါင်းဆိုတာ လက်နဲ့စားရင် ပိုကောင်းတယ်ဗျ . . နေဦး . . ”

ကျွန်တော်ဆိုင်ထဲသို့ မျက်စိဝေ့၍ ကြည့်လိုက်သည်အခါ ဆိုင်ထောင့်တစ်နေရာ၌ ရေဘုံပိုင်တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် . .

“လာ . . ထား . . ဟိုမှာ လက်သွားဆေးရအောင် . . ”

ထား လက်ဆေးသည်။ သူမ၏ လက်ကလေးသည် နူးညံ့သွယ်လျနေ၏။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် လက်ဆေးပြီး ကောက်ညှင်းပေါင်းကိုလက်ဖြင့် စားကြတော့၏။ ကျွန်တော့်ချည်းသာ တစ်ယောက်ထည်းဆိုလျှင် ယခုလိုလက်တွေ၊ ဘာတွေ ဆေးနေမည်မဟုတ်ဘဲ ဆည်အတိုင်း လက်ဖြင့်ပင် ကောက်စားမိမည်ကို တွေးမိသောကြောင့် ပြုံးလိုက်မိသည်။ ဒါကို ထားက တွေ့သွားပြီးမေး၏။

“ဘာပြုံးတာလဲ . . ကိုဇော်ဇော် . . ထား လက်နဲ့စားနေတာ ခယ်ချင်လို့လား . . ”

“မဟုတ်ဘူးဗျ . . ကျွန်တော့်ချည်းသာဆိုရင် ဒီလိုလက်ဆေးမှာမဟုတ်ဘူးလို့ တွေးမိလို့ . . ”

ထားသည် ချစ်စဖွယ်မျက်စောင်းထိုး၏။

“ညစ်ပတ်တယ်ပေါ့ ဟုတ်လား . . ”

“ယောက်ျားပဲ . . ”

“အိုး . . ယောက်ျားဆိုတာလည်း သန့်ရှင်းရတယ် . . သန့်ရှင်းမှုမှာ ယောက်ျားမိန်းမ မခွဲဘူး . . ရေရော မှန်မှန်ချိုးရဲ့လား”

“မနက်ကတော့ နည်းနည်းချမ်းသလိုဖြစ်လို့ မခိုင်းဘူး . . ”
အမှန်က ကျွန်တော် လိမ်လိုက်ခြင်းသာဖြစ်သည်။ သို့သော်

www.burmeseclassic.com

ကျွန်းတော်

ထားက တကယ်ထင်သွား၏။

“ဟင် . . ညစ်ပတ်လှချည်လား . . ချမ်းရင်လည်း ရေခွေးနဲ့ စပ်ချိုးပေါ့ . . ”

ကျွန်းတော် ဘာမှမပြောဘဲ ရယ်နေလိုက်သောအခါ သူမက ဆက်ပြောပြန်သည်။

“ရေချိုးတာဟာ လူကိုသန့်ရှင်းစေတဲ့အပြင် . . စိတ်ကိုလည်း လန်းဆန်းစေတယ် . . ဒါနဲ့ လက်သည်းခြေသည်းတွေရော မှန်မှန်ညှပ်ရဲ့လား . . ”

“အင်း . . ညှပ်တော့ ညှပ်ပါတယ် . . ဒါပေမယ့် ပုံမှန်တော့ မဟုတ်ဘူး . . တစ်ခါတလေ အရမ်းရှည်လာတာကို သတိထားမိမှ ညှပ်ဖြစ်တယ် . . ”

“ဟာ . . မဖြစ်ဘူး . . အန်တီကို ပြောထားဦးမှ . . ကိုဇော်ဇော်က နည်းနည်းတော့ ပေတေပုံရတယ်နော် . . ထား စိတ်ထဲမှာ ကိုဇော်ဇော်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ဟာ စရိုက်ချင်း အတော်ခြားနားတယ်လို့ ထင်တယ် . . အကြီးကုလည်း အရမ်းသေသပ်တိကျတာပဲ . . ပြီးတော့ အရမ်းလည်း သန့်ရှင်းတယ် . . ”

“အငယ်ကျတော့ရော . . ”

“အငယ်ကျတော့ . . ညစ်ပတ်တယ် . . နည်းနည်း ပရမ်းပတာနိုင်တယ် . . လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေချင်တယ် . . ”

ကျွန်းတော် ရယ်လိုက်သောအခါ သူမက မျက်စောင်းထိုးပါသည်။

“ဘာရယ်တာလဲ . . ထား ပြောတာ မဟုတ်လို့လား . . ”

“ဟုတ်ပါတယ် . . ကိုကိုကလည်း ကျွန်တော့်ကို အဲဒီလိုခဏ၊ ခဏဝေဖန်တာ တွေးမိလို့ . . ”

ထားကလည်း ပြုံး၍ ကောက်ညှင်းပေါင်း ဆက်စားနေ

ချစ်ခြင်း၏

ဆင်ပိုနီ

သည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် ကျွန်တော့်လက်ကိုင်ဖုန်းက အသံမြည်လာသဖြင့် ဖုန်းကို ကျွန်တော် နားထောင်လိုက်သောအခါ ကိုကိုဖြစ်နေလေသည်။

“ဇော်ဇော်လား . . ကိုကိုပါကွ . . အခု မင်းတို့ ဘယ်မှာလဲ”

“အခု ကျွန်တော်တို့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ကိုကို . . လက်ဖက်ရည်သောက်ပြီးတာနဲ့ ပန်တျာကျောင်းကို သွားမယ် . . အဲဒီက အပြန် ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေစန္ဒရားဆရာကြီးဆီ ခေါ်သွားမလို့ . . ”

“ထား . . မင်းအနားမှာရှိလား . . ရှိရင် ကိုကို ဖုန်းခဏပြောမယ် . . ”

ထားသည် ကျွန်တော် ဖုန်းပြောနေသည်ကို မသိမသာ နားထောင်နေ၏။

“ရော . . ထား . . ကိုကိုဆီကဖုန်း . . ထားနဲ့ ပြောချင်လို့တဲ့ . . ”

ထားက ကျွန်တော်လှမ်းပေးသော ဖုန်းကို ယူ၍ ကိုကိုနှင့် တေးပြောလေသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ . . နေ့လယ်တစ်နာရီ ဟုတ်လား အစ်ကိုကြီး . . ဆုတ်ကဲ့ . . ထား တို့လာခဲ့မယ်လေ . . အစ်ကိုကြီး ကုမ္ပဏီကိုပဲ မဆုတ်လား . . ဟုတ်ကဲ့ . . ”

ထားသည် စကားဆုံးသောအခါ ကျွန်တော့်ကို ဖုန်းပြန်ပေး၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်လည်း ကိုကိုနှင့်ဆက်ပြောရလေသည်။

“ဇော်ဇော် . . ကိုကို ဒီနေ့နေ့လယ်တစ်နာရီကို ထားကို နေ့လယ်စာကျွေးမလို့ စီစဉ်ထားတယ် . . အဲဒီတော့ မင်းတို့ ကိစ္စတွေ ပြီးအောင်လုပ် . . ပြီးရင် တစ်နာရီလောက် ကိုကိုဆီအရောက်ပြန်တာနဲ့ . . ဟုတ်ပြီလား . . ”

ကိုကိုကျွေးမည့် နေ့လယ်စာ စားပွဲကို ကျွန်တော်လိုက်ခွင့်

www.burmeseclassic.com

ကျိပ်ဖြမ်းခြင်း

ရမည်လားဟု ကိုကိုကိုမေးချင်သော်လည်း ဖေဖေ ကျွန်တော့်ကိုပြောခဲ့သော စကားတွေကို ပြန်ကြားလာသဖြင့် မမေးဖြစ်တော့ပါ။ ကျွန်တော့်ရင်ထဲတွင် မွန်းကြပ်လာသလို ခံစားရပါသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ကိုကို . . . ကျွန်တော်တို့ အမိပြန်လာခဲ့ပါ့မယ်”

“ဟုတ်ပြီ . . . ဪ . . . မင်းကိုမှာရဦးမယ် . . . ဇော်ဇော်

ကုမ္ပဏီကိုရောက်ရင် ဦးမြင့်လွင်ဆီ ကိုကိုကိုယ်စားသွားပေးတာ . . . သူ ဟိုမှာ မင်းကိုစောင့်နေလိမ့်မယ် . . . အရေးကြီးတဲ့ ဖိုင်တစ်ခုလည်း ပေးလိုက်လိမ့်မယ် . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ ကိုကို . . .”

ဦးမြင့်လွင်သည် ကိုကိုကုမ္ပဏီ၏ တစ်ဦးတည်းသော ပြင်ပရှယ်ယာရှင်ဖြစ်လေသည်။ သို့သော် သူသည် ကိုကိုနှင့်ညီတူညီမျှ အချိုးတူရှယ်ယာဝင်တော့မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်သိသလောက်တော့ သုံးပုံတစ်ပုံရှယ်ယာဝင်သာဖြစ်ပါသည်။

ကိုကိုသည် ကျွန်တော့်ကို မှာစရာအချို့မှာ၍ ဖုန်းချသွားလေသည်။ ထားသည် စကားမပြောတော့ဘဲ ကောက်ညှင်းပေါင်းဆက်စားသည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် လက်ထဆေးကြပြန်သည်။ လက်ဖက်ရည်သောက်ပြီးသော် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သည် ပန်ကျောကျောင်းသို့သွားကြသည်။ ထားသည် နံနက်ခင်းနှင့်အတူ လန်းဆန်းလျက်ရှိလေ၏။

ပန်ကျောကျောင်းမှ တာဝန်ရှိသူတစ်ဦးက ကျွန်တော်တို့ကို လိုက်လံရှင်းလင်းပြသပါသည်။ ထားသည် အတီးဘာသာရပ်ကို ဦးစားပေးလေ့လာချင်သည်ဆိုသဖြင့် ကျွန်တော်တို့အား အတီးဘာသာရပ်သင်ကြားရာသို့ ခေါ်ဆောင်သွားပါသည်။ ကျွန်တော်သည် မြန်မာဂီတကို နှစ်သက်သော်လည်း မြန်မာ့စောင်းတွင် ကြိုးဘယ်နုချောင်းပါသည်ကို မသိပါ။ ပတ္တလားတစ်လုံးတွင် ပတ္တလားရွက်

ချစ်ခြင်း၏

သင်ရိုး

ညီမျှပါသည်ကို မသိပါ။ ဆိုင်းဆရာ၏ ပတ်ဝိုင်းတွင် ဝံ့မည်မျှပါသည်ကို မသိပါ။

ထားသည် သူမ သိချင်သည့်အကြောင်းအရာတွေကို စိတ်နှလုံးလက်ရှည်မေးလေတော့သည်။ ထိုအခါ မြဝတီမင်းကြီး၊ လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်၊ စာဆိုတော် မမြကလေး၊ နဝဒေးတို့ ပါလာလေတော့သည်။

“စောင်းမှာ ဟိုးဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက်အထိ ကြိုး(၇) ချောင်းသာ ရှိခဲ့တယ် . . . ဒါပေမယ့် ဘိုးတော်ဘုရားက မြဝတီမင်းကြီးဦးစကို စောင်းအတွက်နာညှိထက်ထူးအောင် မကြံနိုင်ဘူးလား ဆိုလို့ ပိတောက်သားနဲ့လုပ်တဲ့ (၁၃)ကြိုးတပ်စောင်းကို တီထွင်နိုင်ခဲ့တယ် . . . မြန်မာ့တူရိယာတွေအနက်က စောင်းဟာ ဂုဏ်ယူဖို့ကောင်းသောကံအောင် ဖြစ်လာခဲ့တယ် . . .”

“ကြိုးသီချင်းတွေကို လေ့လာရင် ပုစဉ်းတောင်ပံ ကြိုး၊ တောင်သမန်လှိုင်းကြက်ခွပ် ကြိုး၊ ခါမင်း ကြိုး၊ သိကြားမင်းခရသင်းသိကြားစတာတွေရှိခဲ့တယ် . . . အဲဒါတွေက ဖြစ်ကတတ်ဆန်း နာမည်တစ်ခုတာ မဟုတ်ပါဘူး . . . ပုစဉ်းတောင်ပံ ကြိုးဆိုရင် အဲဒီတေးသီချင်းထဲမှာ ပုစဉ်းပျံသည်အခါ တောင်ပံခတ်သံတို့နှင့်တူတဲ့ အသံတွေပါအောင် ထည့်သွင်းတီးတာကိုက ဒီတေးသီချင်းရဲ့အနှစ်သာရဖြစ်ပါတယ် . . . တောင်သမန်လှိုင်းကြက်ခွပ်ကြိုးဆိုရင်လည်း ကြားရသူနဲ့ ဝိတ်ထဲမှာ တောင်သမန်အင်းကြီးရဲ့ သဏ္ဍာန်ကိုပေါ်လာအောင် အင်းထဲမှာရှိတဲ့ ငါး၊ လိပ်၊ သတ္တဝါတွေကို မြင်လာအောင် လှိုင်းကြက်ခွပ်သံများကို ကြားလာအောင် ဖန်တီးထားတာဟာ ဂုဏ်ယူစရာပါပဲ . . . အဲဒီလိုပဲ . . . ခါမင်းကြိုးကိုတီးခတ်ရာမှာလည်း ခါတွန်သံကဲ့သို့ အသံများကြားယောင်လာအောင် ခံစားနိုင်စေပါတယ် . . .”

“ကျွန်မသိချင်တာ . . . မြန်မာသီချင်းကြီးတွေဟာ မူတစ်ခုနဲ့တစ်ခု မတူဘူးလို့ ဆိုပါတယ် . . . အဲဒါကို အခု ဘယ်လိုမူမှန်ဖြစ်

www.burmeseclassic.com

ကျိပ်ခြင်းခွဲ

အောင် လုပ်နေပါသလဲ . . .”

တာဝန်ခံသည် ထား၏အမေးကို ရှည်ရှည်ဝေးဝေးပင် ဖြေလေသည်။

“အဓိက ပြဿနာကတော့ မြန်မာသီချင်းကြီးတွေကို စတင်စပ်ဆိုခဲ့တဲ့ ဂီတပညာရှင်တွေဟာ သူတို့သီချင်းကို ကမ္ဘာသုံး ဒါမှမဟုတ် ကိုယ်ပိုင်သင်္ကေတတစ်ခုခုနဲ့ မှတ်တမ်းမတင်ခဲ့တာပါပဲ . . . ကြီးညိုပုံ၊ အသံညိုပုံကအစ နားနဲ့သာ ဆုံးဖြတ်ညှိခဲ့ကြတယ် . . . အဲဒီတော့ သူတို့ရဲ့ တေးသီချင်းတွေကို နားအရ၊ လက်အရ အလွတ်ကျက်မှတ်တီးခဲ့ပြီး လက်ဆင့်ကမ်းခဲ့ကြတယ် . . . အဲဒီမှာ မူမတူတာတွေ ပေါ်လာတော့တာပဲ . . . သိပ်ဆိုးဆိုးဝါးဝါးကွဲလွဲတာတွေရှိသလို . . . မသိမသာကွဲလွဲတာတွေလည်း ရှိတယ် . . . အခုတော့မြန်မာသီချင်းကြီးများ မူမှန်ဖြစ်ရေးကို ဦးစားပေးပြီး ပညာရှင်တွေနဲ့တိုင်ပင်ပြီး စနစ်တကျလုပ်နေတော့ အတော်ကလေးတော့ စည်းစနစ်ရှိလာနေပါပြီ . . .”

“မြန်မာဂီတမှာ Harmony ဟာမိုနီ (မိတ်ဖက်သံ) အားနည်းသလိုပဲနော် . . .”

“အဲဒါကိုက မြန်မာဂီတရဲ့ထူးခြားမှုပါပဲ . . . အနောက်တိုင်းဂီတကတော့ မယ်လိုဒီ Melody (သံစဉ်)နဲ့ ဟာမိုနီကို မျှတစွာ ဆက်စပ်ဆိုတဲ့သဘောရှိပေမယ့် . . . မြန်မာမှာကျတော့ မယ်လိုဒီ ကိုပဲ အားကောင်းဖို့ကြိုးစားထားတာ တွေ့ရမှာပါ . . .”

“ကျွန်မသဘောကတော့ မြန်မာဂီတကို ဆင်ဖိုနီ Symphony (တူရိယာလေးမျိုးခန့်သာပါသော တေးသွား) လိုမျိုးဟာ ဆင်ဖိုနီတွေ ပြည့်စုံအောင် ဖြည့်ကြည့်သင့်တယ်လို့ ထင်ပါတယ် . . .”

တာဝန်ခံသည် ပြုံး၏။

“မြို့မငြိမ်းက အဲဒါကို လုပ်ဖို့ကြိုးစားသွားပါသေးတယ် . . .”

ချစ်ခြင်း၏

ဆင်ရိုနီ

ဒီလမယ့် သူကွယ်လွန်သွားခဲ့တယ် . . .”

ပန်ကျာကျောင်းမှာ ကျွန်တော်တို့ နှစ်နာရီလောက်ကြာ ထိုင်သဖြင့် နံနက် (၁၁)နာရီလောက်တွင်ပင် ပန်ကျာကျောင်းမှ ငြိန်ထွက်လာနိုင်ခဲ့သည်။ ထိုမှအပြန်တွင် ကျွန်တော်က ကျွန်တော့်အသိ စန္ဒရားဆရာကြီးထံသွားရန် ကြံသော်လည်း ထားက အအေးဇောက်ရင်း စကားပြောကြရန်ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်တို့လည်း အအေးသောက်ရင်း စကားပြောဖြစ်ကြလေသည်။

“ကျွန်မကြိုက်တာတော့ အပျိုတော်သီချင်းပဲ ကိုဇော်ဇော် . . . နတ်ဒိုးသံဆိုတော့ မြူးကြွတယ် . . . မယ်လိုဒီလည်း လှတယ်”

“အပျိုတော် အကကိုရော မြင်ဖူးလား . . .”

“ဒီဒီယိုထဲမှာတော့ မြင်ဖူးတယ် . . . ကောင်းတယ်။ ခံစားဖို့ရတယ် . . . ဒါနဲ့ ကိုဇော်ဇော်ကို မေးရဦးမယ် . . . အခုခေတ်ပေါ် ဝီထတွေအပေါ်မှာ ကိုဇော်ဇော် ဘယ်လိုမြင်လဲ . . .”

ကျွန်တော် ရယ်လိုက်မိပါသည်။ ထားသည် ကျွန်တော့်အဖြေထို့ စိတ်ဝင်တစား နားစွင့်နေ၏။

“ဂီတသမားတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဖြေရမှာလား . . . ခံစားသူ နေသတ်တစ်ယောက်အနေနဲ့ ဖြေရမှာလား . . .”

“ဂီတသမားတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဖြေပါ ကိုဇော်ဇော် . . .”

ကျွန်တော် ခပ်တိုးတိုးပဲ ဖြေလိုက်ပါသည်။

“ရောခံဂီတကိုတော့ ကျွန်တော်အတော်ကြိုက်တယ် . . .”

“အခြားဂီတတွေမှာလည်း ရသပေါ်တဲ့ဂီတမျိုးဆို ကြိုက်ပါတယ်”

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်သည် သီချင်းအမျိုးအစားတွေ အကြောင်း စကားရောက်သွားကြပြန်သည်။ ထားသည် ဂီတအကြောင်းကို စိတ်ဝင်တစားနားထောင်သည်။ စိတ်ဝင်တစားဆွေးနွေးသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော့်အသိပညာရှင်စန္ဒရားပညာရှင်ကြီးထံ

www.burmeseclassic.com

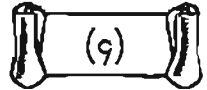
ကျွန်းခြင်း

သွားရန် မမိတော့ချေ။ နံနက်ခင်းက ခပ်ပြုပြင်သောနေ့ခွဲသော နေသည် ပျောက်ဆုံးသွားပြီး ကောင်းကင်တွင် မိုးတိမ်တွေမည်းလာသည်။ သို့သော် မိုးက ချက်ခြင်းရွာမည်ပုံမပေါ်ပါ။

“ထား . . . စန္ဒရားဆရာကြီးဆီ နောက်နေ့မှသွားရအောင် . . . အခု ကိုကိုဆီသွားမယ် . . . ထားလည်း ဆာလှရော့မယ် . . .”

ထားသည် ခေါင်းညိတ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်အစားဆိုင်မှ ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ရွာမည်ဟု မျှော်လင့်မထားသော မိုးက လမ်းရောက်မှခပ်ဖွဲဖွဲရွာချလာ၏။

မြင့်လွင်သည် ကျွန်တော့်ကိုဆီးကြို၍ နှုတ်ဆက်ပြီး နေရာထိုင်ခင်းပေးပါသည်။ သူ့အိမ်သည် ခမ်းနားပြီး ကျယ်လွန်းလျက်ရှိသည်။

“လာ . . . ဇော်ဇော် . . . အန်ကယ်ကို မင်းအစ်ကိုဖုန်းဆက်ပြီး ပြောထားလို့ အန်ကယ်စောင့်နေတာ . . .”

ဦးမြင့်လွင်၏ ဧည့်ခန်း၌ သူနှင့်ကျွန်တော်နှစ်ယောက်တည်းသာရှိပါသည်။ အခန်းသည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လွန်းလှပေသည်။

“လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ဖို့ မင်းအစ်ကိုက ပြောထားတဲ့ကိစ္စကို အန်ကယ်သဘောမတူဘူး . . . ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဇော်ဇော် လည်း ဘုခွက်အခြေအနေကို သိနေတာပဲ . . .”

ဗုဒ္ဓေါ။ ကျွန်တော်ကလည်း ကုမ္ပဏီအခြေအနေကို ဘာမျှ သိသိသော ကောင်မဟုတ်။ ကိုကိုကလည်း ယခုကဲ့သို့ အရေးကြီးသောကိစ္စ။ အရေးကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးနှင့်တွေ့ရန် အဘယ်ကြောင့် ညွှန်တော့်ကိုမှ ရွေး၍လွှတ်သနည်း။ ထိုအခါမျိုးတွင် ကိုကိုသည်

ကျွန်းတော်

ချစ်ခြင်း၏

ဆင်ပို့

ကုမ္ပဏီ၏ MD အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကျွန်တော့်ကို ကုမ္ပဏီ၏ GM (အထွေထွေမန်နေဂျာ)အဖြစ်လည်းကောင်း ဖွင့်ပြောလေ့ရှိပါသည်။ လက်တွေ့မှာတော့ ကျွန်တော်က ကုမ္ပဏီတွင် ဘာကောင်မှ မဟုတ်ချေ။

“ရော . . ဇော်ဇော် . . ဒါက မင်းအစ်ကို အန်ကယ်ကိုတင် ပြထားတဲ့ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့မယ့် Project ဖိုင်း . . မင်းအစ်ကိုကိုပြန် ပေးလိုက် . . အဲဒီထဲကဟာတွေဟာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ပြောလိုက်”

“ကျွန်တော် တစ်ခုတော့ပြောပါရစေ အန်ကယ် . . လုပ်ငန်း တိုးချဲ့ဖို့ကိစ္စကို အန်ကယ် သဘောမတူရတဲ့ အဓိကအကြောင်းရင်းက ဘာလဲ . . ”

“အဓိကကတော့ အခုအချိန်မှာ အပြိုင်အဆိုင်တွေ မှာ လွန်းတဲ့ ပြဿနာပဲ . . ”

ကျွန်တော် သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။ အကယ်၍ ဦးမြင့်လွင်ကလည်း ယခုကဲ့သို့ သဘောမတူခဲ့သည့် ပြဿနာကို ကိုကိုသိလျှင် မည်သို့ဖြေရှင်းလေမည်နည်း။ ဦးမြင့်လွင် သဘောမတူဘဲနှင့် လုပ်ငန်းကို မိမိသဘောနှင့်တိုးချဲ့၍ မရနိုင်ပြီလော။ ခက်တာထက် ကျွန်တော်ကလည်း ကုမ္ပဏီ၏ လုပ်ထုံးလုပ်နည်း။ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေကို ဘာမှမသိ။ ထို့ပြင် အကယ်၍ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့မည့် အစီအစဉ်ကို ရပ်ဆိုင်းလိုက်ရလျှင် ကုမ္ပဏီအတွက် မည်သို့ထိခိုက်လေမည်နည်းကိုပင် ကျွန်တော်မသိ။

ယုတ်စွာအဆုံး ကုမ္ပဏီ၏ အရှုံးအမြတ်ကိုပင် ကျွန်တော် မသိ။ ကိုကိုကလည်း ထိုကိစ္စမျိုးတွေကို ကျွန်တော့်ကိုတစ်ခါမျှ ဖွင့်မပြော။ မတိုင်ပင်ဖူးပါ။ ဘာပဲပြောပြော ယခုကဲ့သို့ အခြေအနေမို့ကို ကျွန်တော်လည်း သိဖို့လိုအပ်လာပါသည်။

“ကောင်းပါပြီ အန်ကယ် . . ကျွန်တော် ပြန်လိုက်ပါဦးမယ်”

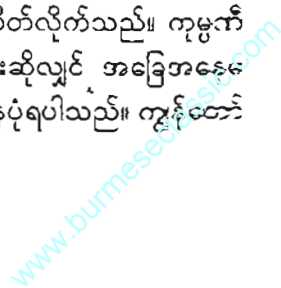
.. ကိုကိုကိုလည်း အန်ကယ်ပြောတာတွေပြန်ပြောလိုက်ပါမယ်”

ဦးမြင့်လွင်သည် ကျွန်တော့်ကို ဆင်ဝင်အောက်သို့တိုင် လိုက်ပို့လေသည်။ ကျွန်တော် ကားမောင်းထွက်ခဲ့သောအခါ သူက ကျွန်တော်ကားကို မျက်စိတဆုံးကြည့်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါသည်။ ကုမ္ပဏီသို့ ကျွန်တော် ပြန်ရောက်လေသော် ကိုကိုနှင့်ထားက ကုမ္ပဏီမှာ မရှိတော့။ ကိုကိုစားပွဲပေါ်တွင် ဖိုင်းတချို့က ပွင့်လျက်သားကျန်ခဲ့သည်။

ကိုကို ကုမ္ပဏီမှာရှိနေလျှင် ကိုကိုစားပွဲမှာ မထိုင်ရသော်လည်း ကိုကို ကုမ္ပဏီမှာမရှိလျှင်တော့ ရဲဝံ့စွာထိုင်ရပါသည်။ ယခုလည်း စားပွဲပေါ်မှ ပြန်ကျနေသော စာရွက်တွေကို သေသေသပ်သပ် ထပ်ပေးလိုက်ပြီး ကိုကိုဆုံလည်ကုလားထိုင်မှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ ပွင့်လျက်သားရှိသည့်ဖိုင်းသို့ မျက်လုံးအကြည့်ရောက်သွားလေသည်။ ဖိုင်း၏အမည်က နှစ်ချုပ်စာရင်းဖိုင်ဖြစ်ပြီး ဖိုင်းထဲတွင် ကုမ္ပဏီ၏ နှစ်အလိုက် စာရင်းချုပ်ထားမှုများကို တွေ့ရ၏။ ကျွန်တော်လည်း နည်းနည်းစိတ်ဝင်စားသွားပြီး စာရင်းဖွဲ့ယားတွေကို လေ့လာလိုက်မိသည်။

ဓာတုဗေဒဘာသာရပ်ဖြင့် ကျွန်တော်ဘွဲ့ရခဲ့သော်လည်း သာမန်စာရင်းဖွဲ့ယားတစ်ခုလောက်ကိုတော့ ကြည့်ရှုတတ်ပါသည်။ ထို့အပြင် စာရင်းဖွဲ့ယားများကို ပြုစုထားပုံကလည်း စနစ်ကျပြီး ရှင်းလင်းလွန်းလှပါသည်။ စာရင်းတွေ၏ တစ်နေရာအရောက်တွင် ကျွန်တော် ဒိတ်ခနဲဖြစ်သွားမိလေသည်။ မြတ်စွာဘုရား ကုမ္ပဏီ၏ အနံ့သည် ယခုနှစ်၌ ထိတ်လန့်ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင်ပင် ဖြစ်နေ၏။

နှစ်ချုပ်စာရင်းဖိုင်ကို ကျွန်တော် ပိတ်လိုက်သည်။ ကုမ္ပဏီ၏ အခြေအနေသည် စာရင်းထဲကအတိုင်းဆိုလျှင် အခြေအနေကောင်းပါ။ ဒါကို ဦးမြင့်လွင်ကလည်း သိနေပုံရပါသည်။ ကျွန်တော်

ကျွန်းတော်ခြံ

နားမလည်တာတစ်ခုက ကိုကို၏စိတ်ကူးစိတ်သန်းကိုပင် ဖြစ်သည်။ အဘယ့်ကြောင့် ကုမ္ပဏီ၏ ဆိုးဝါးနေသောအခြေအနေ၌ လုပ်ငန်း တိုးချဲ့မည့်ကိစ္စကို စဉ်းစားတွေးတောလေသနည်း။ ယခုလို အခြေ အနေဆိုလျှင် ကျွန်တော်လည်း ဦးမြင့်လွင်ထင်သလိုပင် လုပ်ငန်း တိုးချဲ့ဖို့ကို မလုပ်သင့်ဟု ထင်ပါသည်။

သို့သော် ကုမ္ပဏီ၏အဖွဲ့အတွက် လက်ရှိပုံမှန်အတိုင်းသွား နေလျှင်ရော၊ ရှေ့နှစ်အတွက် အခြေအနေကောင်းနိုင်ပါဦးမည်လား။ ဒါကလည်း သိပ်မသေချာပါ။ ဦးမြင့်လွင်ပြောသလိုပင် လုပ်ငန်း၌ အပြိုင်အဆိုင်တွေ မှီလိုပေါက်လာသည်ကိစ္စကပင်လျှင် ကုမ္ပဏီကို အဖွဲ့သို့တွန်းပို့ခဲ့သည့် အခြေအနေတစ်ရပ်ပင်ဖြစ်သလော။ ထိုအခိုက် မှာပင် စားပွဲပေါ်မှ တယ်လီဖုန်းက ကောက်၍မြည်လာသဖြင့် ကျွန် တော်နားထောင်လိုက်သည်။

“ဟဲလို . . . အမိန့်ရှိပါ . . . မြေဗျူကုမ္ပဏီကပါ . . .”

“ကျွန်တော် ဦးကျော်ထက်လှိုင်နဲ့ စကားပြောချင်လို့ပါ . . . သူ လက်ကိုင်ဖုန်းကိုဆက်တာ ပိတ်ထားလို့ ကုမ္ပဏီကိုပဲ ဆက်လိုက် တာ . . .”

“သူ အခု ကုမ္ပဏီမှာ မရှိပါဘူး . . . ဧည့်သည်တစ်ယောက် နဲ့ အပြင်ထွက်သွားပါတယ် . . . နောက်တစ်နာရီလောက်ဆိုရင်တော့ ပြန်ရောက်မှာပါ . . . ဘယ်သူလို့ ပြောပေးလိုက်ရမလဲ . . .”

“ကိုဆွေလို့ ပြောပေးပါ . . . ကျွန်တော် နောက်တစ်နာရီ လောက် ဖုန်းပြန်ဆက်ပါ့မယ်လို့ . . .”

တစ်ဖက်မှသူသည် ဖုန်းချသွား၏။ ကိုကိုနှင့်ထားသည် ယခု အချိန်လောက်ဆို စားသောက်ဆိုင်တစ်ခု၌ နေ့လယ်စာ စားနေကြ ပေတော့မည်။ ထိုအခါမှပင် ကျွန်တော်လည်း ဗိုက်ဆာနေကြောင်း သတိပြုမိပြီး ကုမ္ပဏီအကူစာရေးကလေး မောင်လတ်ကိုခေါ်၍

ချစ်ခြင်း၏ သင်ရိုး

ထမင်းကြော်တစ်ပွဲဝယ်ခိုင်းလိုက်ရ၏။ ကိုကိုသည် သူ့အတွက် အရေး ကြီးသော ဧည့်သည်အဖြစ် ထားကို နေ့လယ်စာ ကျွေးနေသည့်အချိန် တွင် ကုမ္ပဏီကိစ္စတွေကို မေ့ထားသည့်အနေဖြင့် လက်ကိုင်ဖုန်းကို ပိတ်ထားပုံရသည်။

အင်းလေ။ ထားသည် ကိုကိုအတွက် ကုမ္ပဏီထက်ပင် အရေးကြီးချင်ကြီးနေပါလိမ့်မည်။ ထားအကြောင်း စဉ်းစားမိခါမှပင် ကျွန်တော့်ရင်တွင် လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုရှိနေကြောင်းကို ကျွန်တော်သိ လာ၏။ ထားက ကျွန်တော့်ကိုကြည့်သော အကြည့်တို့တွင် ချစ်ခြင်း မေတ္တာ၏ သင်္ကေတတွေပါနေသည်ဟု ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။

ရွန်းမြကြည်လင်သောအကြည့်၊ ရီဝေသောအကြည့်တို့သည် ကျွန်တော့် မျက်လုံးမှတစ်ဆင့် နှလုံးသည်းပွတ်သို့တိုင်ရောက်ရှိခဲ့ပုံ ရပါသည်။ တဆက်တည်းမှာပင် ညစာထမင်းပွဲအပြီး၌ ဖေဖေပြောခဲ့ သော စကားတွေကို ကျွန်တော် ပြန်ကြားလာမိလေသည်။

“ဒီလိုကွ . . . အခုရောက်လာတဲ့ ထားအိခိုင်ကို မင်းအစ်ကို နဲ့ ဖေဖေတို့ လူကြီးချင်း သဘောတူထားတယ် . . . ထားအိခိုင်ရဲ့မိဘ တွေက သူတို့သမီးကို နိုင်ငံခြားမှာပဲ မနေစေချင်ဘူး . . . နိုင်ငံခြား သားတွေနဲ့ အိမ်ထောင်ကျသွားမှာ စိုးရိမ်တယ် . . . ပြီးတော့ ဖေဖေ တို့ကလည်း မိတ်ဆွေရင်းချာတွေဖြစ်နေတော့ . . . သားကြီးနဲ့သူတို့ သမီးကို သဘောတူကြတယ် . . . ဒါကြောင့် သူ့ကို ဒီလို အလည်လွတ် လိုက်တာပဲ . . .”

ကျွန်တော် ပင့်သက်ရွိုက်လိုက်မိသည်။ စိတ်ထဲတွင် ဘဝင် မကျသော အချက်တစ်ချက်ကပေါ်လာ၏။ ကိုကိုနှင့်ထားကို သဘော တူသည့်ကိစ္စကို ထားက အဘယ်ကြောင့် မသိရလေသနည်း။ ထား၏ စိတ်ထဲ၌ သူမနှင့်မိဘချင်းသဘောတူထားသည့် သူ့မှာ ကျွန်တော် ဟု အဘယ်ကြောင့်ထင်နေရလေသနည်း။ ဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရာရှိသော

www.burmeseclassic.com

ကျွန်းတော်

အချက်ကို ကျွန်တော် တွေးတောလေတော့သည်။

ထား၏မိဘနှင့် ကျွန်တော်တို့မိဘသည် ရှေးယခင်ကတည်းက သိကျွမ်းခင်မင်ခဲ့ကြသော မိတ်ဆွေများဖြစ်သော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် ဝေးကွာသွားခဲ့ကြသည်။ ထား၏ မိဘတွေက နိုင်ငံခြားရောက်သွားသည်။ ထား၏ မိဘတွေသည် ကျွန်တော်တို့တွင် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ရှိသည်ကို ရှေးယခင်ကတည်းက သိထားနှင့်သည်။ ထို့ကြောင့် ဖေဖေမေမေတို့နှင့် သားရေးသမီးရေးကိစ္စ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြသောအခါ ထား၏မိဘတို့သည် ကျွန်တော်တို့ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်အနက်မှ တစ်ယောက်ယောက်နှင့် (ထား၏ စိတ်ဆန္ဒကိုပင် ဦးစားပေးရွေးချယ်စေရန်) နားလည်ထားကြပုံရ၏။

ထားကိုလည်း သည်အတိုင်းပင် ပြောပြလိုက်ပုံရသည်။ သို့သော် စဉ်းစားဖွယ်ရာ ကောင်းသည်မှာ ဖေဖေမေမေတို့၏ သဘောထားပင်ဖြစ်၏။ ဖေဖေမေမေတို့သည် ထားကို ကိုကိုနှင့်သာပို၍ သဘောတူပုံရသည်။ ဒါကလည်း သိပ်တော့ဆန်းကြယ်သည့်ကိစ္စမဟုတ်ပါ။ ကိုကိုအသက်အရွယ်သည် အိမ်ထောင်ပြုသင့်သည့်အရွယ်ပင် ကျော်နေလေပြီ။ ထို့အပြင် ကိုကိုက ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်၏။ ဦးစီးဆောင်ရွက်နေသော ကုမ္ပဏီကြီးကလည်းရှိသဖြင့် ထားနှင့်ကိုကိုသာ ပို၍လိုက်ဖက်သည်ဟု ထင်မြင်သုံးသပ်ကြဟန်ရှိပါသည်။

ကျွန်တော် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်မိပြန်သည်။ ထား၏ အဆုံးအဖြတ်သည် မိဘများအတွက် အံ့ဩစရာပင်ဖြစ်လာမည်လား။ ထားသည် ကျွန်တော်နှင့်ယှဉ်လျှင် အစစပို၍ သာလွန်သည့် ကိုကိုကိုပင် ပို၍ရွေးချယ်သင့်သည်ဟု ကျွန်တော်တွေးမိပါသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် မောင်လတ်က ထမင်းကြော်ပန်းကန်နှင့် ပြန်ရောက်လာ၏။

“အစ်ကို ဆာပြီလား . . . ဆော့ဇီပဲ အစ်ကို . . . ထမင်းကြော်

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်ရဲနို့

က နည်းနည်းစောင့်လိုက်ရတယ် . . .”

“ရပါတယ်ကွာ . . . ဒါနဲ့ မင်းလည်း စားပြီးပြီလား . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကို . . .”

ကျွန်တော် ထမင်းကြော် စစားတော့သည်။ မောင်လတ်သည် ကျွန်တော့်အနားမှာပင်ရပ်နေဆဲဖြစ်သည်။ သူသည် တစ်စုံတစ်ခုကို ပြောသင့်မပြောသင့် ဟန်ဖြင့် ချီတုချတုဖြစ်နေ၏။

“မောင်လတ် . . . ဘာဖြစ်သလဲ . . . ဘာပြောစရာရှိလို့လဲ”

“ဟို . . . ဟိုလေ . . .”

“ပြောပါကွာ . . . ရဲရဲပြော . . .”

“ကျွန်တော် ပိုက်ဆံနည်းနည်းလောက် အစ်ကို့ဆီက ချေးချင်လို့ အစ်ကို . . . ကျွန်တော့်အမေနေမကောင်းလို့ ဆေးခန်းပြချင်လို့ . . .”

“မင်း . . . လခ ဘယ်လောက်ရသလဲ မောင်လတ် . . .”

မောင်လတ်က မဝံ့မရဲဖြေပါသည်။ ကျွန်တော် ထပ်မေးလိုက်၏။

“မင်း မိသားစုက ဘယ်နှယောက်လဲ . . .”

“လေးယောက်အစ်ကို . . . အမေရယ် . . . ညီနှစ်ယောက်ရယ် . . . ကျွန်တော်ရယ် . . . ညီလေးတွေက ကျောင်းသားတွေ အစ်ကို” ကျွန်တော် အိတ်ထဲက ပိုက်ဆံတစ်ထပ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

“ရှေ့ . . . မောင်လတ် . . . မင်းအဆင်ပြေတဲ့အချိန်မှ ပြန်ဆပ် ဟုတ်လား . . .”

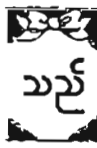
“ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ အစ်ကိုရာ . . .”

သူ့အသံသည် လှိုက်လှဲတုန်ခါနေလေသည်။ မောင်လတ် ကျွန်တော့်ကို နှုတ်ဆက်ပြီး အနားက ထွက်သွားမှ ကျွန်တော်လည်း

www.burmeseclassic.com

ကျိပ်ခြင်းခွဲ

ဝန်ထမ်းများ၏ လစာကိစ္စဆက်စဉ်းစားလိုက်သည်။ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းများ၏လစာကိစ္စကို ပြန်၍သုံးသပ်ဖို့တော့ ကောင်းနေလေပြီ။ သို့သော် ကုမ္ပဏီ၏ အဆုံးအဖြတ်ကိစ္စများ၌ ကိုကိုသာ တာဝန်ယူထား၍ ကျွန်တော် မတတ်နိုင်သောကိစ္စဖြစ်၏။ ကိုကို စိတ်ကြည်လင်သော တစ်နေ့၌ ထိုကိစ္စကိုတင်ပြကြည့်ရန်တော့ ကျွန်တော်စိတ်ကူးမိလိုက်လေသည်။

ည မိုးမရွာပါ။ မိုးမရွာသည့်အပြင် လကပါ သာနေလေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်နှင့်ထားသည် ကျွန်တော့် တစ်ထပ်တိုက် ကလေး၏ရှေ့မှ ကျောက်ခုံကလေးမှာ ယှဉ်တွဲ၍ထိုင်နေမိကြသည်။ ကိုကိုကတော့ ကုမ္ပဏီမှ ယခုအချိန်ထိ ပြန်မရောက်သေး။ ထားကို နေ့လယ်စာကျွေးပြီး ကိုကိုတို့ပြန်ရောက်လာသောအခါ နေ့လယ်နှစ် နာရီထိုးနေလေပြီ။ ကုမ္ပဏီ၌ ကိုကိုအတွက် အလုပ်တွေပုံနေသော်လည်း ကိုကိုသည် ထားကို ကုန်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ရာ စက်ရုံသို့ လိုက်လံပြသရန် ပြန်လည်၍ထွက်သွားသည်။ ပြီးတော့ သူတို့နှစ်ယောက်သည် ညနေလေးနာရီလောက်မှ ပြန်ရောက်လာ၏။ ပြန်ရောက်ပြီး မကြာမီပင် ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်တို့ ပြန်ခိုင်းသဖြင့် ပြန်ခဲကြရသည်။

“ကိုဇော်ဇော် ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ ဟင် . . .”

“ဘာရယ်တော့မဟုတ်ပါဘူး ထား . . . ထား နောက်ထပ် ခုနစ်ရက်ဆို ပြန်တော့မှာကို ကွေးမိလို့ပါ . . .”

ထား ငြိမ်သက်သွားသည်။ ပြီးမှ ကျွန်တော့်ကို ခွန်းခွန်းစားစားကြည့်ရင်း ပြောသည်။

ကျွန်းခြင်း

“ကိုဇော်ဇော် . . .”

“ဟင် . . .”

“ထားလေ မိန်းကလေးပေမယ့် မျှိုသိပ်မထားချင်ဘူး . . . ကိုဇော်ဇော် ထားအပေါ်မှာ ဘယ်လိုသဘောထားလဲ ဟင် . . .”

“ဘယ်လိုမှ သဘောမထားပါဘူး . . .”

“ရှင် . . .”

ထားသည် အံ့ဩသွားပြီး ကျွန်တော့်လက်မောင်းကို ကိုင်၏။

“ထားအပေါ် ကိုဇော်ဇော် မနှစ်သက်ဘူးလား ဟင် . . .”

ကျွန်တော် သက်ပြင်းကြိတ်၍ ချလိုက်၏။

“ထားဟာ . . . နှစ်သက်စွဲလန်းစရာကောင်းတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ပါ ထား . . . ကျွန်တော် . . .”

“ဟင့်အင်း . . . ကိုဇော်ဇော် မပြောနဲ့တော့ ထားဆက်ပြောမယ် . . . ထား အတွက်လည်း ကိုဇော်ဇော်ဟာ နှစ်သက်စွဲလန်းစရာကောင်းတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါ . . . ဒါဆို ထားတို့နှစ်ယောက်မိဘတွေကို မီးစိမ်းပြလိုက်တော့မယ်နော် . . . ထား . . . ဒီညကို ဖေဖေမေမေတို့ဆီ ဖုန်းဆက်ပြီး အိုကေလို့ပြောလိုက်တော့မယ် . . . ပြီးရင် ထားမြန်မာပြည်က ဝီဇာကုန်တာနဲ့ အမေရိက ကိုပြန်မယ် . . . ဟိုမှာ ဖေဖေ မေမေတို့နဲ့ တိုင်ပင်စရာတွေ တိုင်ပင်မယ် . . . ပြီးရင် ဝီဇာထပ်လျှောက်ပြီး . . . ဒီကိုပြန်လာခဲ့ဦးမယ် . . . အဲဒီတော့မှ လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စ အသေးစိတ် ဆွေးနွေးကြတာပေါ့ . . .”

“ထား . . .”

ကျွန်တော့်အသံသည် မူမမှန်ပါ။ ခြောက်ကပ်ကပ်ဖြစ်နေ၏။

“ထား . . . ထားမိဘတွေနဲ့ ထား ပြောကြ၊ ဆိုကြတာတွေနဲ့ ကျွန်တော့်မိဘတွေ ပြောကြ၊ ဆိုကြတာတွေ လွဲနေတယ် ထား . . . အမှန်တကယ်က ထားကို ကျွန်တော့်မိဘတွေက ကိုကိုနဲ့သဘောတူတာပါ”

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်စွန့်

ထား၏မျက်နှာတွင် အံ့ဩသောအရိပ်အယောင်တွေ ပေါ်လာပါသည်။

“ဘာရယ် ကိုဇော်ဇော် . . . ထားနဲ့ အစ်ကိုကြီးကို သဘောတူတယ်ဟုတ်လား . . . မဖြစ်နိုင်ဘူး . . .”

ထား တုန်လှုပ်သွားပုံရပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ငြိမ်နေခြင်းဖြင့် ထိုစကားရပ်ကိုပိုပြီး အတည်ပြုပေးလိုက်မိ၏။ ထားသည် ကျွန်တော်နှင့်မျက်လုံးချင်း ဆိုင်သည်။

“ထား . . . ဒီညကို ဖေဖေတို့ဆီ ဖုန်းဆက်မယ် ကိုဇော်ဇော် . . . ပြီးရင် ဒီအကြောင်းတွေ ပြောပြမယ် . . . ဒီကိစ္စမှာ ထားရဲ့အဆုံးအဖြတ်က အဓိကပဲဖြစ်ရမယ် . . . ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အကြင်လင်မယားအဖြစ် ပေါင်းရမယ့်ကိစ္စဟာ အဓိကက ကာယကံရှင်နှစ်ယောက်ရဲ့ ပြဿနာဖြစ်နေလို့ပဲ . . . ထားပြောတာကို . . . ကိုဇော်ဇော် နားလည်တယ် မဟုတ်လား . . .”

ကျွန်တော် အာစေးမိသလိုဖြစ်နေလေသည်။ ထားသည် သွက်လက်စွာ ဆက်ပြောပြန်၏။

“အခုဆို ဘာမှခက်တဲ့ ပြဿနာမဟုတ်တော့ဘူး . . . ကိုဇော်ဇော်ကလည်း ထားကိုနှစ်သက်တယ် . . . ထားကလည်း ကိုဇော်ဇော်တို့ ငြင်းစရာမရှိဘူး . . . ဘယ်လောက် အဆင်ပြေလဲ . . .”

“ထား . . .”

“ဟင် . . . ဘာလဲ ကိုဇော်ဇော် . . .”

“ပြဿနာက ထားပြောသလောက် မလွယ်ဘူး ထား . . . ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ . . .”

ကျွန်တော် ပင့်သက်ရွိုက်လိုက်မိ၏။

“ဒီကိစ္စမှာ ကိုကိုလည်း ပါလာပြီ . . . ကိုကိုကလည်း ထားတို့နှစ်သက်နေတဲ့ ပုံပဲ . . .”

ကျွမ်းခြင်း

“ဘာ . . . ထားကို . . . အစ်ကိုကြီးကလည်း ထားကိုနှစ်သက်နေတယ် . . . ဟုတ်လား . . . မဖြစ်နိုင်ဘူး . . . ဒါနဲ့နေပါဦး . . . ထားရှင်းရှင်းလင်းလင်း မေးပါရစေဦး . . . ကိုဇော်ဇော်က အစ်ကိုကြီးထားကို နှစ်သက်နေတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ်သိတာလဲ . . . သူ ဖွင့်ပြောလို့လား . . .”

ထားသည် အနောက်နိုင်ငံတွင် ကြီးပြင်းလာရသူပီပီ စကားပြောရာ၌ ပွင့်လင်းလွတ်လပ်ပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော့်ဘက်တွင် မူငဲ့ညှာထောက်ထားစရာတွေ ရှိနေပါသည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော်သည် ထားကဲ့သို့ အိမ်ထောင်ရေးကို လွတ်လပ်စွာစဉ်းစားချင်လာလေသည်။ တစ်ခုတော့ ကျွန်တော်လက်ခံယုံကြည်လာပါသည်။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ အချိန်ကာလသတ်မှတ်ချက်မရှိဟူသော ကောက်ချက်သာဖြစ်ပါ၏။ ကျွန်တော် မိမိကိုယ်ကိုယ် မလိမ်ညှာတမ်းဝန်ခံရလျှင် ထားကို ဤမျှလောက်အချိန်တိုတိုလေးအတွင်း၌ ချစ်မိနေလေပြီ။

“ဖြေလေ . . . ကိုဇော်ဇော် . . .”
“ဒီလို ထား . . .”

ကျွန်တော် ထားကို ဖေဖေပြောခဲ့သည့် စကားတွေမှစ၍ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖြေလိုက်မိသည်။ ထားသည် ကျွန်တော့်စကားအဆုံး၌ ငြိမ်သက်သွားလေသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် ကိုကိုက ကုမ္ပဏီမှ ပြန်ရောက်လာလေသည်။ ကိုကိုသည် ကားကို ဆင်ဝင်အောက်၌ ထိုးရပ်လိုက်သည်။ သူ့အကြည့် ကျွန်တော်တို့ထံ မရောက်မီ ကျွန်တော် ထား၏ဘေးမှ မတ်တတ်ထရပ်ပြီးသား ဖြစ်နေလေသည်။

“ထား . . . ကျွန်တော်တို့ ကိုကိုဆီသွားရအောင် . . .”

ထားသည် ထိုင်ရာမှ မထ။ ကျွန်တော် သူမကို ပြန်ကြည့်လိုက်သောအခါ သူမက ကျွန်တော့်ကို ရီဝေစွာပြန်ကြည့်နေသည်။ မျက်လုံးချင်း အတန်ကြာအောင် ဆုံနေမိသော်လည်း အကြည့်တွေကို

လွှဲဖယ်ပစ်ရန် မကြိုးစားမိကြ။ ရွန်းမြလတ်ဆတ်သော လရောင်သည် ထား၏ နှုတ်နေသော မျက်နှာဝင်းဝင်းကလေးပေါ်သို့ ဖြာကျနေ၏။ ဆံနွယ်တို့သည် ခွေလိပ်ပြေလျော့စွာရှိနေသည်။

“ကိုဇော်ဇော် . . .”

“ဟင် . . . ဘာလဲ ထား . . .”

“ကိုဇော်ဇော် ထားကိုချစ်လား ဟင် . . .”

ထားသည် ကျွန်တော့်မျက်လုံးတွေကို သေသေချာချာကြည့်နေ၏။ အမှန်ကိုဖြေရန် ကျွန်တော် ဝန်မလေးပါ။ ထို့ကြောင့် ဖြေတော့မည့်ဆဲဆဲတွင် ကိုကိုအသံကိုကြားရလေသည်။

“ဟေး . . . ဇော်ဇော်နဲ့ ထား လာကြလေ . . . ကိုကိုပြန်လာပြီ . . . စကားလေးဘာလေး ပြောရအောင် . . .”

“လာပါ ထား . . . ကျွန်တော်တို့ ကိုကိုဆီ သွားရအောင်”

ထားသည် ဖြည်းလေးစွာ မတ်တတ်ထရပ်သည်။ ကိုကိုထံသို့ အရင်ဆုံးရောက်သွားသူမှာ ကျွန်တော်သာဖြစ်ပါသည်။ ကိုကိုသည် ကျွန်တော်တို့ကိုပြုံး၍ ကြိုဆိုနေပါသည်။ ကိုကိုမျက်နှာသည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်မှုရှိနေသော်လည်း ချိုချိုသာသာပင်ဖြစ်သည်။

“ဘာတွေများ စကားကောင်းနေသလဲကွ . . . ဘာလဲ ဂီတအကြောင်းပဲလား . . . ဟား ဟား . . . ထမင်းရော စားပြီးကြပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကိုကြီး . . .”

“ဘယ်နှယ်လဲ ငါ့ညီမလည်း ဒီနေ့စက်ရုံကို လိုက်လေ့လာရတာ ပင်ပန်းသွားတယ် မဟုတ်လား . . .”

“မပင်ပန်းပါဘူး အစ်ကိုကြီးရဲ့ . . . ဟင်း ဟင်း . . .”

ကိုကိုသည် ညစာ စားပွဲတစ်ခုမှပြန်လာခြင်းဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော်တို့ အိမ်ရှေ့နံရံခန်းမှာပင် ထိုင်၍စကားပြောကြပါသည်။ နေဖေနှင့်မေမေသည် ကိုကိုပြန်ရောက်လာသဖြင့် အိမ်ပေါ်မှဆင်း

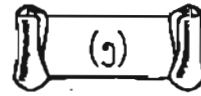

ကျွန်းတော်တို့စကားဝိုင်းထဲရောက်လာသည်။

လာပြီး ကျွန်းတော်တို့စကားဝိုင်းထဲရောက်လာသည်။ မေမေက ကျွန်တော်နှင့် ထားကို အကဲခတ်သလို တစ်ချက်ကြည့်ပါသည်။ လရောင်ရွန်းမြမြသည် ဧည့်ခန်းသို့ရောက်မလာပါ။

ထားနည်းနည်းနေမကောင်းဖြစ်သဖြင့် ယနေ့ကျွန်တော်တို့ ယဉ်ကျေးမှုတက္ကသိုလ်သို့ သွားမည့်အစီအစဉ်၊ တက္ကသိုလ် စာကြည့်တိုက်များသို့သွားမည့် အစီအစဉ်ကို ဖျက်လိုက်ပါသည်။ ကိုကိုကတော့ ထား နေမကောင်းဖြစ်ခြင်းမှာ သူ့ကြောင့်တုဆိုပါသည်။ ဖေဖေ၊ မေမေတို့က စိတ်ပူစွာဆရာဝန်ခေါ်သောအခါ ဆရာဝန်က လာရောက်စစ်ဆေးကြည့်ရှုပြီး စိတ်မပူရန်ပြောပါသည်။ ငြီးတော့ ဆေးတစ်လုံးထိုးပေးခဲ့လေသည်။

“ကဲ . . . ဇော်ဇော် . . . မင်း ကိုကိုနဲ့လိုက်ခဲ့ . . . ကုမ္ပဏီသွားရအောင် . . . ထား အတွက်ကတော့ စိတ်ချရပါပြီ . . . ထား . . . အစ်ကိုတို့ ကုမ္ပဏီသွားလိုက်ဦးမယ် . . . လိုချင်တာ . . . စားချင်တာရှိရင် သည်း မေမေတို့ကိုပြောပြီး အစ်ကို့ဆီဖုန်းဆက်ခိုင်းလိုက် . . . အင်း . . . ညနေကိုတော့ အစ်ကိုတို့ စောင့်ပြန်လာမယ် . . . ဟုတ်ပြီကား”

ထားသည် ကျွန်တော်တို့သီးအစ်ကိုနှစ်ယောက်ကို ဖျော့တော့စွာပြုံးပြလေသည်။ ကိုကိုနှင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ထား၏

ကျိပ်ခြင်းခြံ

အခန်းထဲမှထွက်လာသောအခါ ထားက ကျွန်တော်တို့ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်လုံးကို လိုက်ကြည့်နေပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကားပေါ်ရောက်သောအခါ ကိုကိုက ပြောလေသည်။

“ဇော်ဇော် . . ကိုကိုတို့စကားလွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြောချင်တယ်ကွာ . . ဆိုင်တစ်ဆိုင်ကို အရင်မောင်း . . နာရီဝက်တစ်နာရီလောက် စကားပြောပြီးမှ ကုမ္ပဏီကိုသွားကြတာပေါ့ . . ”

ကျွန်တော် ကိုကိုကို ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး ကားကို ထားနှင့် ကျွန်တော်ထိုင်ခဲ့ဖူးသည့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့မောင်းလိုက်ပါသည်။ လက်ဖက်ရည်လည်း ကောင်းသည့်အပြင် လွတ်လွတ်လပ်လပ်စကားပြော၍လည်း ကောင်းလောက်အောင် လူရှင်းပါသည်။ ဆိုင်သို့ရောက်သောအခါ ကျွန်တော်တို့ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည် စားပွဲ၌မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်လိုက်ကြပြီး လက်ဖက်ရည်မှာလိုက်ကြ၏။ ကိုကိုသည် စကားမပြောသေးဘဲ ဆိုင်တစ်ဆိုင်လုံးကို ဝေ၍ကြည့်နေသည်။ ကိုကိုကိုကြည့်ရသည်မှာ အနည်းငယ်ပိန်သွားသလို ရှိလေသည်။ ပြီး တော့ကိုကိုက ကျွန်တော့်ထက် အသားပိုဖြူသူမို့လား မသိ။ အသားအရေက ပို၍ဖျော့တော့နေပုံရ၏။

“ဇော်ဇော် . . ကိုကိုတို့ ကုမ္ပဏီရဲ့လက်ရှိအခြေအနေကို သိလား . . ”

ကိုကိုထံမှ အသံထွက်လာသည်။ ကိုကိုအသံ၌ အားသိပ်မပါဟု ကျွန်တော်ထင်ပါမိပါသည်။

“ကျွန်တော် နည်းနည်းပါးပါး ရိပ်မိပါတယ် ကိုကို . . ”

“အေး . . အခုလက်ရှိ အခြေအနေက မကောင်းဘူး ဇော်ဇော် . . ဒီအတိုင်းသာဆိုရင် ကိုကိုကုမ္ပဏီယိုင်သွားလိမ့်မယ် . . ”

“ကျွန်တော် နားမသည်ကက ဒီလောက်အခြေအနေမှာ ကိုကိုရဲ့လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ဖို့ စီမံကိန်းကိုပဲ ကိုကို . . ”

ခပ်ညှင်းညှင်းဆင်စိန်

ကိုကိုက ခပ်ညှင်းညှင်းရယ်လေ၏။ ဆံပင်တွေက အနည်းငယ်ရှည်နေသဖြင့် ညှင်းသိုးသိုးဖြစ်နေသော ကိုကိုသည် ကျွန်တော့်တို့စိုက်ကြည့်ကာ လေသံခပ်တိုးတိုးဖြင့် ပြောလေသည်။

“အကြံကုန် ဂဠုန်ဆားချက်တဲ့ စီမံကိန်းမဟုတ်ဘူးကွ . . ဇော်ဇော် . . ဒီစီမံကိန်းကို အရင်ကတည်းက ကိုကိုစိတ်ကူးခဲ့တာကြာပြီ . . လက်ရှိအခြေအနေမှာ ဒီစီမံကိန်းကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ သိပ်မလွယ်ပေမယ့် . . လုပ်မယ်ဆိုရင် ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ် . . မင်းအဲဒီ စီမံကိန်းအကြောင်း ဘယ်လောက်သိသလဲ ဇော်ဇော် . . ”

“အချို့ရည်တစ်မျိုးအတွက် စီမံကိန်းလို့ပဲ အကြမ်းဖျင်း သိပါတယ် ကိုကို . . ”

ကိုကိုက စားပွဲခုံကို လက်ဖဝါးနှင့် ဖွဖွပုတ်ရင်း ပြော၏။

“ဟုတ်တယ်ကွ . . အချို့ရည်စီမံကိန်း . . ဒါပေမယ့် တကယ်တမ်း ကိုကိုရည်ရွယ်နေတာက သမားရိုးကျ တခြားအချို့ရည်ထုတ်ဘူး . . ကော်ဖီအေးလို အချို့ရည်မျိုး . . တစ်နည်းအားဖြင့် ခြောက်ရရင် ကော်ဖီအေးဘူးတွေပဲ ဇော်ဇော် . . တို့ဆီမှာ ကော်ဖီနဲ့ ဝတ်သက်လို့ အပူတွေသာထုတ်ကြတာများတယ် . . ကော်ဖီမစ်ဆိုသည် ရေနွေးနဲ့ဖျော်ရတယ် . . စားသောက်ဆိုင်တချို့မှာတော့ ကော်ဖီအေးကို ရလေ့ရှိပေမယ့် ဈေးကြီးတာနဲ့ . . . ဆိုင်ကို သွားသောက်ဖို့ မလွယ်ကူတာနဲ့ လူတွေကြားထဲ သိပ်မရောက်ဘူး . . ဒီတိုလုပ်မယ့် ကော်ဖီအေးဘူးကတော့ ဒီပြဿနာကို ဖြည့်ပေးလိုက်တဲ့ တုန့်ပစ္စည်းတစ်မျိုးပဲ . . ဈေးလည်း ချို့မယ် . . ရေခဲ ဒါမဟုတ် . . ရေခဲသေတ္တာရှိရုံနဲ့တင် ဆိုင်ကြီးတွေမှာမှ ရနိုင်တဲ့ ကော်ဖီအေးကို ထုတ်မှာကွ”

ကျွန်တော့် ရင်ထဲနွေးလာပါသည်။ ကိုကိုက စိတ်အားထက် သန်စွာဖြင့် ဆက်ပြောနေလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ကျိဉ်းခြံ

“နောက်ပြီး အရက်လို ယမကာမျိုးကို . . ကိုကို သိပ်မထုတ်
 ချင်တော့ဘူး ဇော်ဇော် . . ရောင်းအားတက်လာတာကို ကြည့်ပြီး
 ကျေနပ်နေတဲ့ စီးပွားရေးသမားတွေထဲမှာ ကိုကိုမပါဘူး . . ငါ့
 ကြောင့် အရက်သမားတွေ ပိုများလာလေမလားဆိုတဲ့ စိတ်ကြီးက
 ချောက်လှန့်နေတယ် . . ဟေ့ . . ဇော်ဇော် . . ပြောပါဦးကွ . .
 အရက်နဲ့ ကော်ဖီအေး ဘယ်ဟာပိုကောင်းသလဲ . . ”

“အရက်သမားတွေကတော့ အရက်ဟာ ပိုကောင်းတယ်လို့
 ဖြေမှာပဲ ကိုကို . . ”

“ဟာ . . ဒီကောင် စကားအကောင်းမပြောဘူး . . ဟား
 ဟား . . ”

ကိုကိုသည် ကျွန်တော့်အဖြေစကားကြောင့် မျက်နှာတည်
 သွားသော်လည်း ချက်ခြင်းပင် တဟားဟား ရယ်လေသည်။

“တွေးကြည့်ရင် ရယ်စရာတော့ ကောင်းတယ်ကွ ဇော်ဇော်
 . . အရက်ကိုလုံးဝမသောက်တဲ့ ကိုကိုလို ကောင်မျိုးက ယမကာတွေ
 ထုတ်နေတယ် . . ဟား ဟား . . ဘယ်လောက်ရယ်စရာကောင်းသလဲ”

“ဟီး . . ဟီး . . ”

ကျွန်တော်ကလည်း ကိုကိုတစ်ယောက်တည်း ရယ်နေရတာ
 ကြောင်နေမည်စိုးသဖြင့် လိုက်ရယ်ပေးနေမိသည်။

“ဟား ဟား . . ကိုယ်ထုတ်တဲ့ ယမကာတွေရဲ့အရသာ ဘယ်
 လို့ရှိမှန်းတောင်သိတဲ့ ကောင်မဟုတ်ဘူး . . ဟား ဟား . . ”

“ဟီး . . ဟီး . . ဟား . . ဟား”

“ဝီစကီနဲ့ရမ်ကိုတောင် အနံ့မခွဲတတ်တဲ့ ကောင်ကွ . . ဟား
 . . ဟား . . ”

“ဟီး . . ဟီး . . ဟား . . ဟား . . ”

ကိုကိုတစ်ယောက်တည်း ရယ်နေရတာ ကြောင်နေမည်စိုး

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်စိုနို့

သဖြင့် ကျွန်တော်ပါလိုက်ရယ်ပေးနေရသော်လည်း မရယ်ချင်တော့
 သဖြင့် ကျွန်တော် အရယ်ရပ်လိုက်၏။ ကိုကိုလည်း သူတစ်ယောက်
 တည်းသာရယ်နေသည့်အဖြစ်ကို ရိပ်မိသွားပြီး အရယ်ရပ်လိုက်သည်။

“ဇော်ဇော် . . မင်း ကိုကိုကွယ်ရာမှာ အရက်သောက်
 သလား . . ”

မြတ်စွာဘုရား . . ကိုကိုက ကျွန်တော့်ဘက်လှည့်လာတော့
 သည်။

“မသောက်ပါဘူး ကိုကို . . ကျွန်တော်က အနံ့မှခံလို့မရတာ
 ကိုကိုလည်း သိသားနဲ့ . . ”

“ဟေ့ကောင် လုပ်မနေနဲ့ . . မင်းအကြောင်းငါသိတယ် . .
 မင်းက ငါလိုကောင်မဟုတ်ဘူး . . ဗရုတ်သူကွကောင် . . မင်း
 ဆယ်တန်းအောင်တုန်း ပျော်လို့ဆိုပြီး မင်းသူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အရက်
 သောက်ကြတော့ အရက်နဲ့မခံနိုင်လို့ဆိုပြီး မင်းနှာခေါင်းပိတ်ပြီး မျှ
 ခုတယ်ဆို . . မင်း အခုလည်း သောက်တတ်နေတယ် မဟုတ်လား”

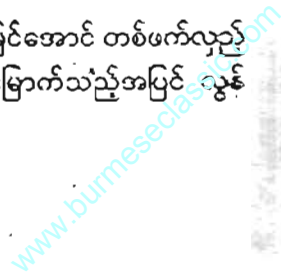
“ဒုက္ခပါပဲ ကိုကိုရာ . . အခုလည်း ကျွန်တော် မသောက်ပါ
 ဘူး . . ”

“အေး . . ကောင်းတယ် မသောက်နဲ့ . . မင်း သောက်တာ
 ငါကြားလိုက်တော့ ဟောခါ ဘာလဲ”

“စိန်လက်စွပ်ပါ ကိုကို . . ”

“ဟေ့ကောင် . . လက်စွပ်ကိုပြတာမဟုတ်ဘူး . . လက်သီး
 ကို ပြတာ . . မြင်လား . . အေး . . မင်းပြောသလိုဆို . . စိန်လက်စွပ်
 စွပ်ထားတဲ့ စိန်လက်သီးပေါ့ကွာ . . အေး . . ကောင်းကောင်းသတိ
 ထားနေ . . ”

ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်ပြီး ကိုကိုမမြင်အောင် တစ်ဖက်လှည့်
 ၍ ပြုံးလိုက်မိသည်။ ကိုကိုသည် လူလားမြောက်သည့်အပြင် လွန်

ကျွန်းတော်

တောင်လွန်နေပြီဖြစ်သည့် ကျွန်းတော်ကို ယခုအချိန်ထိ ဆုံးမနေတုန်းပဲ ဖြစ်ပါသည်။

“ကိုကို စိမ့်ကိန်းက ကောင်းပါတယ် . . ဒါပေမယ့် သူများတွေထက် လက်ဦးဖို့တော့ လိုတယ်နော် ကိုကို . . ”

ကိုကိုက ခေါင်းညိတ်၏။ ကျွန်းတော် ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“တစ်ခုတော့ အရေးကြီးတယ် ကိုကို . . ဒီကိစ္စက ငွေလုံးငွေရင်းအတော်များများနဲ့ လုပ်ရမယ့် သဘောဖြစ်နေတယ် . . စက်ယန္တရားလည်း လိုလိမ့်မယ် . . ”

“ဒီလောက်တော့ မလိုဘူးကွ ဇော်ဇော် . . ကုမ္ပဏီရောက်ရင် ကိုကိုပြုစုထားတဲ့ ဖိုင်ရိုတယ် . . မင်း လေ့လာကြည့်စမ်း . . ကိုကို စက်ရုံထဲမှာပဲ ဒီကော်ဖီအေးအတွက်ဌာနတစ်ခုထပ်တိုးချဲ့မယ် . . ပြီးတော့ ကော်ဖီအေးကို ကုမ္ပဏီမှာပဲ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်မယ် . . ဘူးထဲ သွတ်တုတ်တုတ်တော့ ဘူးနဲ့ထုတ်တဲ့အချို့ရည်ကုမ္ပဏီတစ်ခုခုမှာ သွားလုပ်မယ် . . ဘူးခနဲစရိတ်ကိုတော့ ပေးရမှာပေါ့ . . ”

ကိုကိုမဆိုးပါ . . ကုမ္ပဏီကိစ္စအရပ်ရပ်တွင် ကိုကိုက ကျွန်းတော်ထက်ပိုမိုတော်ကြောင်း ကျွန်းတော် ဝန်ခံပါသည်။ ပြီးတော့ စိတ်ကူးစိတ်သန်းတွေလည်း ကျွန်းတော်ထက် ကောင်းပါသည်။

“ဒါပေမယ့် ကုန်ပစ္စည်းဖြန့်ချိဖို့နဲ့ ကြော်ငြာဖို့ကိစ္စကတော့ ငွေအတော်သုံးရဦးမှာပဲ မဟုတ်လား ကိုကို . . ”

ကိုကို သက်ပြင်းချလိုက်သည်ကို ကျွန်းတော် သိလိုက်ပါသည်။

“ဖြန့်ချိဖို့ ကြော်ငြာဖို့ ကုန်ကြမ်းဝယ်ဖို့ ကုန်ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ဖို့ ဘူးလုပ်ဖို့ အဲဒီဟာတွေအတွက် လိုအပ်တဲ့ငွေကြေးပါ ကိုကိုခန့်မှန်းတွက်ချက်ထားတယ် ဇော်ဇော် . . အဲဒီကုန်ကျငွေရဲ့ သုံးပုံတစ်ပုံ လောက်ရရင်ပဲ ကိုကို ဒီစိမ့်ကိန်းကို စနိုင်နေပြီ . . အခုတော့ ဦးမြင့်

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်စွဲ

လွင်က ဒီစိမ့်ကိန်းကို လုံးဝစိတ်မဝင်စားဘူး ဖြစ်နေတယ် . . တုမ္မာကို ဇာလည်း ငွေကသိပ်ကျပ်နေတယ် ဇော်ဇော် . . နောက်ပြီး ပေးစရာ အကြွေးတွေလည်း အတော်များများရှိနေပါတယ် . . ”

“ဒီကိစ္စကို ဖေဖေ၊ မေမေတို့ သိလား ကိုကို . . ”

“သိတယ် . . ”

ကျွန်းတော် အံ့ဩသွားပါသည်။ ကျွန်းတော်တောင် မသိသည့်ကိစ္စကို ဖေဖေ၊ မေမေတို့က သိနေသည်။ ကိုကိုပင် ဖွင့်ပြောပြထားခြင်းဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ကျွန်းတော်ကျတော့ ကိုကိုဘာကြောင့်ဖွင့်မပြောတာပါလိမ့်။

“ကိုကို . . ”

“ဟေ . . ဘာလဲကွ . . ”

“ဒီ အကြောင်းတွေကို ဘာလို့ ကျွန်းတော်ကို အရင်ဖွင့်မပြောတာလဲ . . ”

ကိုကို ပြုံးပါသည်။

“မလိုလို့ပေါ့ ငါ့ညီရယ် . . ”

“မလိုလို့ ဟုတ်လား . . ”

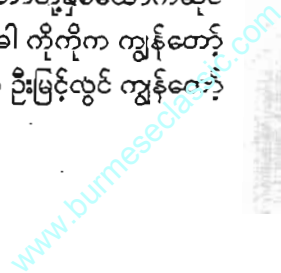
“ဟုတ်တယ် . . ဖြစ်နိုင်ရင် မင်းလည်း စိတ်ညစ်ရမှာဆိုတော့ မပြောသင့်ဘူးလို့ထင်လို့မပြောခဲ့တာ . . ”

ကျွန်းတော်တို့ နှုတ်ဆိတ်သွားကြလေသည်။ ခဏကြာမှ . .

“ဦးမြင့်လွင်ကို ထပ်ဆွေးနွေးကြည့်ရင် ကောင်းမလား ကိုကို . . ကျွန်းတော် ကြိုးစားကြည့်ရမလား . . ”

“သိပ်မလွယ်ပါဘူးကွာ . . ကဲ . . တို့တွေ သွားကြရအောင်”

ကိုကိုက ပိုက်ဆံထုတ်ရှင်းပြီး ကျွန်းတော်တို့နှစ်ယောက်ဆိုင်ထဲမှထွက်ခဲ့ကြသည်။ ကုမ္ပဏီရောက်သောအခါ ကိုကိုက ကျွန်းတော်လက်ထဲသို့ ဖိုင်တစ်ခုလှာထည့်သည်။ ထိုဖိုင်မှာ ဦးမြင့်လွင် ကျွန်းတော်

ကျွန်းတော်

ကို ပြန်ပေးလိုက်သည် ဖိုင်ပင်ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်တော် စတင်ဖတ်ကြည့်လိုက်သည်။ နာရီဝက်လောက်ကြာသောအခါ ကျွန်တော်ဖိုင်ကို ပိတ်လိုက်ပြီး မျက်စိကိုမှိတ်ထားလိုက်သည်။

ကိုကိုစိတ်ကူးစိတ်သန်းတွေကို ကျွန်တော် ချီးကျူးလိုက်မိပါသည်။ ကိုကိုပြောသလိုပင် ဤလုပ်ငန်းသည် ဖြစ်နိုင်ဖွယ်ရာရှိသည် လုပ်ငန်းဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ဤလုပ်ငန်းကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ ငွေလိုနေလေသည်။ ကျွန်တော် မျက်စိကိုပြန်ဖွင့်လိုက်သည်။

ကိုကိုက စာရင်းဇယားများနှင့် အလုပ်ရှုပ်နေလေ၏။
“ဦးမြင့်လွင်အကြောင်း ကျွန်တော် သိချင်တယ် ကိုကို . . .”
“ဦးမြင့်လွင်အကြောင်း ဟုတ်လား . . .”

ကျွန်တော် ရုတ်တရက်အမေးကြောင့် ကိုကိုက ကြောင်သွားပြီး ကျွန်တော့်ကို ပြန်မေးသဖြင့် ကျွန်တော်ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

“ဒီလူကြီးဟာ ကိုကို ကုမ္ပဏီကို ရှယ်ယာသုံးပုံတစ်ပုံထည့်ထားတယ် . . . ပိုက်ဆံအရမ်းချမ်းသာတယ် . . . ဒါပေမယ့် မိန်းမကိစ္စဝါသနာထုံတယ် . . . အခု ယူထားတဲ့မိန်းမက လေးယောက်မြောက်မယားငယ် . . . မယားလို့ နာမည်မတပ်ပဲ ယူထားတာတွေလည်း ရှိသေးတယ် . . .”

“သူ အရက်ကို သောက်တတ်သလား . . .”
“အေးကွ . . . အရက်လည်း သိပ်ကြိုက်တယ် . . .”

ကျွန်တော် ဆက်မမေးဖြစ်တော့ပါ။ အခန်းသည် ပြန်လည်တိတ်ဆိတ်သွား၏။ ဝီသိုဗင်၏ တေးသွားတစ်ပုဒ်ကို ကျွန်တော့်အနေနှင့် တီးခတ်ဖို့မခက်ခဲသော်လည်း ယခုလို ကုမ္ပဏီပြဿနာမျိုးကို ဖြေရှင်းပေးရန် ကျွန်တော်မတတ်နိုင်ဖြစ်နေလေသည်။

“အပြင်ရှယ်ယာဝင်တွေ ထပ်ခေါ်ရင်ရော ကိုတို့ . . .”
“အင်း . . . ကိုကိုအနေနဲ့ ဖြစ်နိုင်မယ်ဆိုရင် နောက်ထပ်

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်္ကေ

ရှယ်ယာဝင်တွေ မလိုချင်ဘူး ဇော်ဇော် . . . ရှိတဲ့ရှယ်ယာတစ်ယောက်တောင် ပြန်အမ်းနိုင်ရင် ပြန်အမ်းတယ် . . . ဘာလုပ်မလဲကွ . . . စီးပွားရေးလုပ်မှတော့ နိုင်သလောက်ကိုပဲ တစ်ယောက်တည်း ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ်လုပ်ချင်တယ် . . . ရှုံးလည်းခံ မြတ်လည်းခံ . . .”

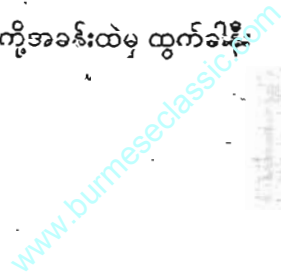
အခန်းအပြင်ကို ကျွန်တော်လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းတို့သည် ပုံမှန်အတိုင်းပင် အလုပ်လုပ်နေကြသည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် ကုမ္ပဏီအကူစာရေးမောင်လတ်ကို သတိထားလိုက်မိသည်။ သူသည် စားပွဲတစ်လုံး၌ ငူငူငိုငိုထိုင်နေ၏။

“ကိုကို . . .”
“ဘာလဲ ဇော်ဇော် . . .”

“ဝန်ထမ်းတွေလစာသိပ်နည်းနေတယ် ကိုကို . . . နည်းနည်းလောက်ဖြစ်ဖြစ် တိုးပေးရင်ကောင်းမလားလို့ . . .”

ကိုကိုနှင့် ကျွန်တော် မျက်လုံးချင်း ဆိုင်မိသွားသည်။
“အရင်က မင်း ကိုကိုကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းတွေကို သိပ်စိတ်မဝင်စားဘူးနော် ဇော်ဇော် . . . ကိုကိုခိုင်းရင်လည်း တာဝန်ကျေပွန်ရုံလုပ်ပေးတာများတယ် . . . ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မင်းအခုလို ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်းတွေကို စိတ်ဝင်စားလာတာ ကိုကို သဘောကျပါတယ် . . . အင်း . . . လစာပေးထားတာတွေ သိပ်ကိုနည်းနေတယ်ဆိုတာ ကိုကိုလည်း သိပါတယ် . . . အဲဒီကိစ္စအတွက် ကိုကိုဖြေရှင်းပေးဖို့စဉ်းစားမိပေါင်းများပြီ . . . ဒီတော့ ဒီလိုလုပ်ကွာ ဇော်ဇော် . . . မင်း ငွေစာရင်းဌာနနဲ့ ညှိပြီး လစာကိစ္စကို ကြည့်လုပ်လိုက်စမ်းပါ . . . အကြမ်းထွက်လာရင် ကိုကိုကိုလာပြ . . . ကဲ . . . မင်းလည်း အားနေတာပဲ . . . အဲဒါလေးကြည့်လုပ်လိုက် . . .”

ကျွန်တော် မတ်တတ်ထရပ်၍ ကိုကိုအခန်းထဲမှ ထွက်ခါးကို ကိုကို အသံထွက်လာသည်။

ကျွန်းတော်

“ဇော်ဇော် . . .”

“ဘာလဲ ကိုကို . . .”

“ထား အပေါ် မင်း ဘယ်လိုသဘောရသလဲ . . .”

လာပြန်ပါပြီ . . . ထားက ကျွန်တော့်ကို မေးခဲ့သော မေးခွန်း များ ထားကို ပြန်ဖြေသလိုပင် ပြန်ဖြေ၍တော့ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် ဖြေလိုက်ပါသည်။

“ထားဟာ နိုင်ငံခြားမှာ ကြီးခဲ့ရတဲ့ မိန်းကလေးဆိုပေမယ့် . . . မြန်မာပီသပါတယ် ကိုကို . . . ယဉ်ကျေးတယ် . . . ဘာသာတရား ကို လိုက်စားတယ် . . . သွက်လက်ချက်ချာတယ် . . . ထက်မြက်ပါတယ်”

“ဟုတ်တယ်ကွ . . . ဒါပေမယ့် မင်းအဖြေမှာ တစ်ခုကျန်ခဲ့ တယ် . . . အဲဒါကတော့ ထားသိပ်လှတယ်ကွ . . . ကဲ ကဲ . . . သွား . . . အလုပ်သွားလုပ်တော့ . . .”

ကျွန်တော် ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ ကိုကိုအခန်းထဲမှ ထွက်ခဲ့၏။ ငွေစာရင်းဌာနတာဝန်ခံ မဲသင်းသင်းနှင့် စကားနည်း နည်းပြောကြည့်ပြီး ဝန်ထမ်းတို့၏ လစာစာရင်းကို ကျွန်တော် စတင် လေ့လာမိတော့သည်။ ထို စာရင်းတို့၌ အာရုံစိုက်စားနေမိသဖြင့် ကျွန် တော့်စိတ်သည် ထား၌လည်းကောင်း၊ စန္ဒရား၌လည်းကောင်း ရှိမ နေတော့ချေ။ ညနေစောင်း၌ မသင်းသင်း၏ အကူအညီဖြင့်ပင် လစာစာရင်းအသစ်အကြမ်းကို ရေးဆွဲလိုက်နိုင်တော့သည်။ ထို့ နောက် ထိုလစာစာရင်းအကြမ်းကို ကိုကို လေ့လာနိုင်စေချန် ကိုကို ထံသို့ သွားပို့ထားလိုက်သည်။

ကျွန်တော်တို့ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည် ရုံးဆင်းချိန်ထက် နာရီဝက်ခန့်စောဆင်းပြီး အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ ထားသည် အ တော်အသင့်နေကောင်းလျက်ရှိပြီး ထူထူထောင်ထောင်ပင် ဖြစ်နေ သည်။ ကျွန်တော်တို့မရှိသဖြင့် ပျင်းနေပုံရသော ထားသည် ကျွန်

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်ရဲနို့

တော်တို့ ပြန်လာသဖြင့် ကျေနပ်သွားပုံရသည်။
အဖျားသွေးအနည်းငယ်ရှိနေသေးသော်လည်း သူမ၏ မျက်နှာက လန်းနေပါသည်။ သူမ၏ လက်ထဲတွင် ဂါထာပရိတ်တော် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို တွေ့ရလေသည်။

ဥ ဆယ့်တစ်နာရီတိတိတွင် ကျွန်တော့်လက်ကိုင်ဖုန်းသည် ခုတင်ဘေးရှိ စားပွဲပေါ်မှ အသံထမြည်လေတော့သည်။ အိပ်ရာဝင်တော့မည့် ကျွန်တော်သည် စိတ်ရှုပ်ထွေးစွာဖြင့်ပင် လက်ကိုင်ဖုန်းကို ဖွင့်လိုက်သည်။

“ကိုဇော်ဇော် . . ထားပါ . . ”

ကျွန်တော် မျက်စိနည်းနည်းကျယ်လာပါသည်။ သည်နေ့ညစာကို ကျွန်တော်တို့မိသားစုသက်သက်သာ ပြီးလိုက်ကြသည်။ ထားကတော့ သူ့အခန်းထဲမှာပင် အိုတတင်းနှင့် ဘီစကွတ်မုန့်တွေ ယူစားသည်။ ထမင်းစားပြီးသော် ကျွန်တော် ထားကို ဝင်၍နှုတ်ဆက်ပြီး ကျွန်တော့် တစ်ထပ်တိုက်ကလေးသို့ ပြန်လာမိသော်လည်း ကိုကိုကတော့ စကားဆက်လက်ပြောပြီး ထားအခန်း၌ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါသည်။ ယခု ထားသည် ဘာစိတ်ကူးရသည်မသိ။ ကျွန်တော့်ထံသို့ ညဉ့်နက်မှပင် ဖုန်းဆက်လေတော့သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ထား မအိပ်သေးဘူးလား . . ညဉ့်တောင် အတော်နက်နေပြီ . . ”

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်ရဲနို့

“ထား မျက်စိကျယ်နေလို့ . . ဒါနဲ့ ဒီနေ့ ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်တွေများလား . . ”

“များလှတယ်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး . . ပုံမှန်ပါပဲ . . ”

“မနက်ဖြန်ဆို . . ယဉ်ကျေးမှုတက္ကသိုလ်သွားမယ် . . ပြီးရင် တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်သွားကြမယ် . . ”

“ဟာ . . ထားက အဖျားတောင် ပျောက်သေးတာ မဟုတ်ဘဲ . . ဖြစ်ပါ့မလား . . ”

“ဟင်း ဟင်း . . ထား အဖျားမရှိတော့ပါဘူး ကိုဇော်ဇော်နဲ့ . . ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ် တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်ပဲ သွားကြမယ် . . အပျင်းလည်းပြေ၊ အပန်းလည်း ဖြေပေါ့ ဘယ်နှယ်လဲ . . ”

“အဲဒီကိစ္စက ကိုကိုနဲ့တိုင်ပင်ပြီးမှ ပြောလို့ရမှာ ထားရဲ့ . . ”

ထား အသံတိတ်သွားပါသည်။ ပြီးမှ ခပ်ဖျော့ဖျော့လေသံဖြင့် ပြော၏။

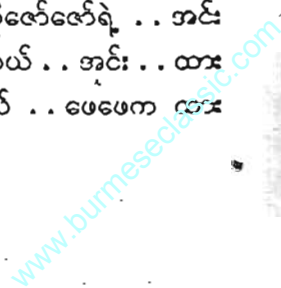
“ဘာကိစ္စမဆို အစ်ကိုကြီးရဲ့ သဘောတူခွင့်ပြုချက်လိုတာပဲလား ဟင် . . ”

ကျွန်တော် သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။ ထား အသံက ဆက်၍ ထွက်လာ၏။

“ထား . . ဒီနေ့ နေ့လယ်က ဖေဖေ၊ မေမေတို့ဆီ ဖုန်းဆက်ဆိုက်တယ် ကိုဇော်ဇော် . . ပြီးတော့ ဟိုကိစ္စကိုလည်း ပြောပြလိုက်တယ် . . စကားတွေ ပြောဖြစ်တာ အကြာကြီးပဲ . . ”

“ထား ဖုန်းဆက်တဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော့် အဖေနဲ့အမေရှိထား . . ”

“သူတို့ ထားအနားမှာမရှိကြဘူး ကိုဇော်ဇော်ရဲ့ . . အင်း . . တမင်ရှောင်ပေးကြတာလည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ် . . အင်း . . ထားဖုန်းဆက်တဲ့အကြောင်းကို ဆက်ပြောရဦးမယ် . . ဖေဖေက ထား

ကျွန်တို့

အကြောင်းစုံပြောပြလိုက်တော့ အံ့ဩသွားတယ် သိလား . . ထားရဲ့
စိတ်ကိုလည်း မေမေက နားလည်တော့ ဘာပြောတယ်မှတ်သလဲ
. . စိတ်အေးအေးနေ သမီးတဲ့ . . အဆင်ပြေစေရမယ်တဲ့ . . ဟင်း
ဟင်း . . ”

ကျွန်တော့် ရင်ထဲတွင် အမည်မသိဝေဒနာတစ်ခုကို ခံစား
လိုက်ရလေသည်။ အကယ်၍ ထားပြောသည့်အတိုင်းပင် ကျွန်တော့်
မိဘများနှင့် ထား၏မိဘဆွေးနွေးညှိနှိုင်း၍ အဆင်ပြေခဲ့သည်ရှိသော်
ကျွန်တော့်ရင်တွင် ချမ်းမြေ့လာလေသည်။ ကျွန်တော်သည် အလွန်
တိုတောင်းသောအချိန်ကလေးအတွင်းမှာပင် ထားကို မြတ်နိုးစွာချစ်
မိသွားလေပြီ . . ။

“ကိုဇော်ဇော် . . ”

“ဟင် . . ထား . . ”

“မနက်ဖြန် တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်သွားမယ်နော် . . အဲဒီကျမှ
ထားတို့ စကားတွေ တဝကြီးပြောကြမယ်နော် . . ဝတ်နိုက် ကိုဇော်
ဇော် . . ”

ထား တယ်လီဖုန်းချသွားလေသည်။ ကျွန်တော့် အခန်းလေး
ထဲတွင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ခြင်းက ကြီးစိုးလာလေသည်။ ကျွန်တော်
တယ်လီဖုန်းကို ပိတ်လိုက်ပြီး ခုတင်ပေါ်မှာ ပက်လက်လှဲနေလိုက်၏။
ထိုအခါ ကျွန်တော့်အတွေးထဲသို့ ကိုကိုရောက်လာတော့သည်။ ထား၏
သဘောထားကို ကိုကိုသိလျှင် မည်သို့နေမည်နည်း။ ထို့အပြင် မေမေ
မေမေတို့လည်း မည်သို့နေမည်နည်း။

ထားကို ချစ်မိနေပြီဖြစ်သော ကိုကို မည်သို့ခံစားရလေမည်
နည်း။ စောစောက အိပ်ချင်နေသော်လည်း ယခုတော့ ကျွန်တော့်
တွင် အိပ်ချင်စိတ်မရှိတော့ပြီ။ ကိုကိုတွေနှင့် ယောက်ယက်ခတ်
နေသော ကျွန်တော်သည် ခဏအကြာတွင် အိပ်ခန်းအတွင်းမှ ထွက်ခဲ့

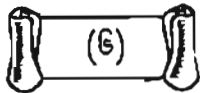

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်ရဲနို့

သည်။ အိမ်ရှေ့ခန်းရောက်သောအခါ စန္ဒရားတီးချင်လာသဖြင့်
စန္ဒရားအဖုံးကို ဖွင့်လိုက်မိသည်။

ကျွန်တော့်လက်ချောင်းတို့သည် စန္ဒရားခလုတ်တွေကို ပွတ်
သပ်လျက်ရှိရာမှ လက်ချောင်းတွေသည် သံစဉ်အနိမ့်အမြင့်၌မျောပါ
သွားကြလေတော့၏။

ထား သည် ကိုကိုနှင့်အတူ ကျွန်တော့် တိုက်ပုလေးသို့ နံနက် (၆)နာရီခွဲတွင် ရောက်ချလာသည်။ သူတို့ရောက်လာချိန်၌ ကျွန်တော်က အိပ်ပျော်နေဆဲပင်ဖြစ်သည်။ ထုံးစံအတိုင်းပါပဲ။ ကိုကိုက ကျွန်တော့်အိပ်ခန်းထဲဝင်ရောက်နှိုးနေကြမို့ ယခုလည်း ကိုကို ကျွန်တော့်အိပ်ခန်းထဲရောက်လာပြီး ကျွန်တော့်ကို နှိုးလေတော့သည်။

“ဟေ့ကောင် . . . ဇော်ဇော် အိပ်လှချည်လား . . . ဟာ . . . ကောင် ဘယ်လိုအိပ်နေတာလဲ . . .”

ကျွန်တော့် တင်ပါးအထိ လန်တက်နေသာ ပုဆိုးကို ကိုကိုက ဆွဲချပေးရင်း ကျွန်တော့်ပခုံးကို လက်ဖဝါးနှင့် ပုတ်၍ နှိုးလေသည်။ အိပ်မုန်စုံများနှင့် ကျွန်တော်လည်း လူးလဲထပြီး သွားတိုက် မျက်နှာသစ်သွားလုပ်ရ၏။ ကျွန်တော် ကိစ္စဝိစ္စပြီး၍ အိမ်ရှေ့ခန်းသို့ရောက်သွားသောအခါ ထားက ကျွန်တော့်ကို ပြုံးပြလေသည်။ သူမသည် ဖြိုးလိမ်းပြင်ဆင်ထားပြီး အပြင်သွားဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေလေ၏။

“ထားတို့ တိရစ္ဆာန်များက သွားမယ် ကိုဇော်ဇော် . . .”
 “ဇော်ဇော် . . . အဲဒါ မင်း ထားကို လိုက်ပို့ပေးလိုက် . . .”

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်စွန့်

လယ်စာအမိတော့ ကိုကိုဆီပြန်လာခဲ့ . . . ထား . . . အစ်ကိုနဲ့လယ်စား ကျွေးဖို့စောင့်နေမယ် . . .”

ကိုကိုသည် ထားကို ထားခဲ့ပြီး အိမ်ကြီးဆီသို့ ပြန်ထွက်သွားသည်။

“ဒီနေ့တော့ ဘာစားကြည့်ရင် ကောင်းမလဲ ကိုဇော်ဇော်”

“အမှန်ကတော့ ထား ဘီစကွတ်ပဲ ဆက်စားသင့်တယ် . . . ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အဖျားပျောက်ကာစ မဟုတ်လား”

“တော်ပါ . . . မနေ့က တစ်နေ့လုံး ဘီစကွတ်ပဲ စားနေရတာ ပြီးငွေ့နေပြီ . . . နေလည်း ကောင်းသွားပြီဆိုတော့ . . .”

ထားသည် အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်ပြီး . . .

“အင်း . . . တကယ်စားချင်တာကတော့ ရှောက်သီးသုပ်ပဲ”

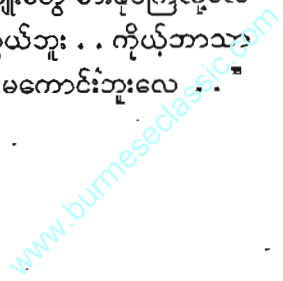
ဗုဒ္ဓေါ။ အဖျားကဖြင့် ပျောက်တာမကြာသေးဘူး . . . အင်းလေ . . . မိန်းကလေးဆိုတော့ သည်လောက်တော့ရှိမှာပဲ . . . ။

“လုပ်မနေနဲ့ ထား . . . ရှောက်သီးသုပ်ကို နောက်နေ့မှစား . . . ဒီနေ့တော့ မုန့်ဟင်းခါးပဲ စားရမယ် . . .”

“အင်း . . . ကောင်းတယ် . . . ထားလည်း မုန့်ဟင်းခါးပဲ စားတော့မယ် . . .”

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် အိမ်မှကားဖြင့် ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ဟိုတစ်နေ့က ထားနှင့် ကျွန်တော် စားခဲ့ဖူးသော လမ်းဘေးကဆိုင်သို့ပင် သွား၍ မုန့်ဟင်းခါးကို စားကြသည်။ အရသာရှိသော မုန့်ဟင်းခါးကြောင့် ထားက နှစ်လိုဖွယ်ရာပင် ပြုံးပြ၍ ပြောသည်။

“ကောင်းတယ်နော် . . . အင်း . . . မြန်မာတွေ ကံကောင်းပါ တယ်နော် . . . မုန့်ဟင်းခါးလို အစားအစာမျိုးတွေ စားနိုင်ကြလို့လေ . . . ဟိုမှာဆို မုန့်ဟင်းခါးတစ်ခါစားရဖို့ မလွယ်ဘူး . . . ကိုယ့်ဘာသာ တိုယ် ချက်စားဖို့လည်း ဒီမှာလောက် စားမကောင်းဘူးလေ . . .”

ကျိပ်ခြင်းခြံ

“ကိုယ်နိုင်ငံ ကိုယ့်အစားအစာဆိုတော့ ဒီလောက်တော့ရှိမှာပေါ့ ထားရယ် . . .”

မုန့်ဟင်းခါးစားပြီးသော် တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်သွားရန် စောသေးသဖြင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ထပ်ကူးခဲ့ကြသည်။ ထားတွင် အဖျား၏ လက္ခဏာအကြွင်းအကျန်ကိုမျှ မတွေ့ရပါ။ ကျောလယ်အထိရည်သော ဆံပင်ကို ဆံထုံး ခပ်ပါးပါးထုံးထားသဖြင့် ကျောရှင်းလှပသော လည်တိုင်က ပီပီသသပေါ်နေသည်။ နှုတ်ခမ်းဖူးဖူးကလေး၌ နှင်းဆီသွေးဖျော့ဖျော့အရောင် ဆိုးဆေးတင်ထားသည်။

လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ကို ကိုင်ထားသော လက်၌ အကြောစိမ်းကလေးများ ပေါ်နေလေ၏။

“ညက ကိုဇော်ဇော်ကို ပြောတဲ့ကိစ္စဆက်ပြောရဦးမယ် . . . ဖေဖေကလေး တစ်ဦးတည်းသော သမီးမို့လားမသိဘူး . . . ထားကို သိပ်ချစ်တာ . . . မေမေနဲ့ဆို ခဏခဏ ထားကြောင့် စကားများကြတယ် . . . မေမေကတော့ ထားကိုချစ်တယ်ဆိုပေမယ့် ဖေဖေလောက်အလိုမလိုက်ဘူး . . . ထားက အကျိုးအကြောင်းလည်း ပြောပြလိုက်ရော . . . ဖေဖေက ရယ်တယ်သိလား . . . ပြီးတော့ ဘာပြောတယ်မှတ်သလဲ . . . တော်သေးတာပေါ့ သမီးရယ်တဲ့ . . . ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်လေးကို တစ်ယောက်မှမကြိုက်ဘူးတို့ . . . နှစ်ယောက်လေးကို ကြိုက်တယ်တို့ မပြောလိုတဲ့ . . . ဟင်း ဟင်း . . . ဖေဖေက အဖေဆိုပေမယ့် ထားနဲ့ သူငယ်ချင်းလိုပေါင်းတာ ကိုဇော်ဇော်ရဲ့ . . . ဟင်း ဟင်း . . .”

ကျွန်တော် ပြုံးလိုက်မိသည်။ လွတ်လပ်ပွင့်လင်းသော ထားဖခင်၏စကားကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထားတွင် မနေ့က နေမကောင်းဖြစ်ခဲ့သော လက္ခဏာကို အရိပ်အယောင်ပင် မတွေ့ရဘဲ လတ်ဆတ်ရွှင်ပျနေမှုများကိုသာ တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော့်ထံသို့ ထား၏ ရွှင်ပျမှုများလည်း ကူးစက်ရောက်ရှိလာပါသည်။

ချစ်ခြင်း၏

ဆင်စိုနို့

“ကဲ . . . ကျွန်တော်တို့ သွားကြရအောင် ထား . . . နေ့လယ်စာထမင်းကို မိမို့ အချိန်မီပြန်ရဦးမယ် . . .”

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှအထွက် ကားပေါ်အရောက်တွင် ကိုကိုဆီသို့ ကျွန်တော် ဖုန်းဆက်လိုက်မိသည်။

“ကိုကို . . .”

“ဇော်ဇော်လား . . . ပြော . . . အခု မင်းတို့ ဘယ်ကဆက်နေတာလဲ . . .”

“လက်ဖက်ရည်ဆိုင်က ထွက်ပြီး လမ်းပေါ်ကဆက်နေတာ . . . ကိုကိုကို ကျွန်တော် တစ်ခုပြောချင်လို့ ကိုကို . . . မောင်လတ်ကို ကျွန်တော် ခိုင်းစရာလေးတစ်ခုရှိလို့ သုံးလေးရက်လောက် သူ့ကို ခွင့်ပေးထားပါ ကိုကို . . .”

“ဟေ . . . မင်း ဘာတွေခိုင်းမလို့လဲ . . . ကိုကိုလည်း ပြောဦးလေ . . .”

“အခုတော့ ပြောလို့မဖြစ်သေးဘူး ကိုကို . . . ကိစ္စကတော့ ကျွန်တော့်ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအတွက် ခေါ်ခိုင်းချင်လို့ပါ . . .”

ကိုကိုအသံ ခဏတိတ်သွားပါသည်။ ခဏကြာမှ . . .

“ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ကို ကုမ္ပဏီကိစ္စမဟုတ်ဘဲ . . . ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ခိုင်းမယ်ဆိုရင် အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူးကွ . . .”

ကျွန်တော် စိတ်တိုသွားမိသော်လည်း ကိုကိုကို ပြေပြေလည်လည်ပင် ပြန်ရှင်းပြမိလေသည်။

“ကိုကိုကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ မရှင်းပြနိုင်သေးမှာမို့ ခပ်လွယ်လွယ်ပဲ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာလို့ ပြောလိုက်တာပါ . . . အဓိကကတော့ ကုမ္ပဏီကိစ္စအတွက်ပါပဲ ကိုကို . . .”

“မင်းဥစ္စာ တယ်ရှုပ်တာကိုး . . . အေး . . . ကောင်းပြီလေ . . . မောင်လတ်ကို သုံးလေးရက်ခွင့်ပေးမယ် ဟုတ်လား . . . နေ့လယ်

www.burmeseclassic.com

ကျွန်းခြင်း

ထမင်းစားအမိတော့ ထားကို ပြန်ခေါ်လာကွာ ဇော်ဇော် ဟုတ်ပြီ လား . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ထားနဲ့ စကားပြောဦးမလား . . .”

“မပြောတော့ပါဘူးကွာ . . . အခု အလုပ်တွေ နည်းနည်းများ နေတယ် . . .”

ကိုကိုဆီက ဖုန်းချသွားသောအခါ ထားက ကျွန်တော့်ကို စူးစမ်းသလို မေး၏။

“ကိုဇော်ဇော်မှာလည်း အလုပ်တွေများမှာပဲနော် . . .”

“ဒီလောက်တော့ မဟုတ်ပါဘူး . . . ကျွန်တော်က ကိုကိုအ တွက် ကူညီပေးရုံတင်ပါ . . .”

ထားသည် ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ ကျွန်တော့်ကို စူးစူး စိုက်စိုက်တစ်ချက်ကြည့်လေသည်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး တိရစ္ဆာန် ဥယျာဉ်သို့ ရောက်သောအခါ မိုးမှုန်ကလေးတွေ ကျလာ၏။ ထို့နောက် ကားကိုအဆင်ပြေသော တစ်နေရာတွင် ရပ်၍ ကျွန်တော် တို့နှစ်ယောက် ကားပေါ်မှဆင်းလိုက်ကြ၏။ ထားက ခေါက်ထီးသေး သေးကလေးကိုဖွင့်၍ ကျွန်တော့်ကို ထီးလာမိုးပေးသည်။ ထား ထက် ကျွန်တော်က ပို၍အရပ်မြင့်သဖြင့် ထီးလက်ကိုင်ကို ကျွန်တော်ကပင် ကိုင်လိုက်ရာ ထား၏လက်နှင့် မတော်တဆ ထိမိလေသည်။ ကျွန် တော် ရင်ခုန်မိပါသည်။ ထားနှင့်တစ်ချက်တစ်ချက်တွင် ပခုံးချင်း လည်း ထိမိလေသည်။ သင်းပျံ့သော ထား၏ ကိုယ်သင်းရနံ့ကလည်း ကျွန်တော့်ရင်ခုန်သံကို မြန်စေပါသည်။

မိုးသည် ပို၍သည်းလာ၏။ ထားနှင့် ကျွန်တော်သည် ထီး ကလေးထဲတွင် ခေါင်းချင်းပင် ထိမိတတ်ဖြစ်နေ၏။

“ဒုက္ခပဲ ထား . . . ထားက နေမကောင်းထားတာဆိုတော့ ပြန်ဖျားမှာစိုးရတယ် . . . ထားတစ်ယောက်တည်းပဲ ထီးဆောင်းတော့

ချစ်ခြင်း၏

ဆင်ပိုနီ

. . ကျွန်တော် အစိုခံလိုက်မယ် . . .”

“အို . . . ဘယ်ဖြစ်မှာလဲ . . . ကိုဇော်ဇော် နေမကောင်းဖြစ် မှာပေါ့ . . . အဓိက ကတော့ ခေါင်းမစိုဖို့ပဲ မဟုတ်လား . . .”

“ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ် . . . ဟောဟိုက အမိုးအောက်မှာ ကျွန်တော် တို့ ခဏသွားထိုင်မယ် . . . မိုး နည်းနည်းစဲမှ လျှောက်ကြည့်ကြတာ ပေါ့”

ကျွန်တော်တို့ရှေ့မှာ မျောက်ရုံရှိသည်။ မျောက်တို့သည် မိုး ရွာနေသော်လည်း အငြိမ်မနေကြချေ။ တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်အတွင်းဝယ် သစ်ပင်ပန်းမန်တို့သည် စိမ်းစိုလတ်ဆတ်လျက်ရှိသည်။ ထားနှင့် ကျွန်တော်သည် အမိုးတစ်ခုတွင် ယှဉ်တွဲ၍ ရပ်နေမိကြသည်။

“ကိုဇော်ဇော် . . .”

“ဟင် . . . ဘာလဲ ထား . . .”

“ထား ပြန်ရဖို့ သိပ်မလိုတော့ဘူးနော် . . . ဟိုရောက်တာနဲ့ ထား မြန်မာပြည်ကို လွမ်းနေတော့မှာ . . .”

“ကျွန်တော်တို့လည်း ထားကို လွမ်းနေမှာပါ ထားရယ် . . .” စန္ဒရားခုံတွင်ထိုင်၍ စန္ဒရားတီးသည့်အခါတိုင်း ထားကို ကျွန်တော် လွမ်းမိပေလိမ့်မည်။

“ဟိုရောက်ပြီး သိပ်မကြာခင်မှာ ထား ဒီကို ထပ်လာခဲ့ပါ ခယ် . . .”

ကျွန်တော် ထားကို ငုံ့ကြည့်လိုက်၏။ စိစွတ်သော မျက်ဝမ်း တို့ဖြင့် ကျွန်တော့်ကို ပြန်ကြည့်နေသော ထားသည် ကျွန်တော့်ကို ပြီးသည်ဆိုရုံလေး ပြုံးပြလေသည်။ လေထဲ၌ ပျံ့ဝလာသော မိုးခက် နီနီနီတို့သည် ထား၏ ဆံကေသာ၌ ငြိတွယ်နေကြလေသည်။

တို့ ထမင်းသွားစားကြတော့မယ် . . မင်း လိုက်မလား
ဇော်ဇော် . . ”

ကိုကိုက ထား၏ဘေးမှာရပ်ပြီး ကျွန်တော့်ကို စိတ်လိုလက်ရ
ပင် ထမင်းလိုက်စားဖို့ ဖိတ်နေလေသည်။ ကျွန်တော် ငြင်းလိုက်မိ၏။

“ကျွန်တော် လုပ်စရာအလုပ်လေးတွေ ဆက်လုပ်လိုက်ဦး
မယ် . . ”

ကိုကိုတို့နှစ်ဦး အပြင်ထွက်သွားကြသောအခါမှ ကျွန်တော်
လည်း မောင်လတ်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်ပြီး စကားစပြောရသည်။ မောင်
လတ်သည် အသက်ငယ်ပြီး တက်ကြွရွှင်လန်းသော လူငယ်တစ်
ယောက်ပင် ဖြစ်၏။

“မောင်လတ်ကို အစ်ကိုခိုင်းစရာတစ်ခုရှိလို့ကွ . . ခဏထိုင်
ဦး . . ”

မောင်လတ်သည် ကျွန်တော်ရှေ့က ခုံမှာဝင်ထိုင်ပြီး ကျွန်
တော့်ကို မရဲတရဲကြည့်လေသည်။

“အခုအချိန်ကစပြီး မင်းကို ခွင့်သုံးရက် အစ်ကိုတောင်းပေး
ထားတယ် . . နောက်သုံးရက်ကို မင်းရုံးမတက်နဲ့ . . လုပ်ရမယ့်အ

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်ရဲနို့

လုပ်ကတော့ လူတစ်ယောက်နောက်ကို လိုက်ပေးနေဖို့ပဲ . . သူ ဘယ်
သွားတယ် . . ဘယ်သူနဲ့တွေ့တယ်၊ ဘာတွေလုပ်တယ်ဆိုတာ လိုက်
ကြည့်ပေးရုံပဲ . . ထူးခြားတာရှိတာနဲ့ မင်း အစ်ကိုဆီကို ချက်ခြင်း
ဖုန်းဆက်။ တစ်ခုရှိတာက ဒီကိစ္စကို မင်းနဲ့အစ်ကိုကလွဲရင် ဘယ်သူ
မှ မသိစေနဲ့ . . ရော့ . . ဒီကိစ္စအတွက် မင်းမှာ ခရီးစရိတ်လိုမယ်
. . အသေးသုံးစရိတ်တွေလိုမယ် . . ပိုက်ဆံနည်းနည်းယူထား . . ”

ကျွန်တော့် အိတ်ထဲမှ ပိုက်ဆံတစ်ထပ်ကို ဆွဲထုတ်၍ သူ့ရှေ့
ဒူးပေးလိုက်၏။ မောင်လတ်သည် ပိုက်ဆံကို ကောက်ယူ၍ ရေတွက်
ကြည့်ပြီး သူ့အိတ်ထဲသို့ ထည့်၏။ ကျွန်တော် ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“အဲဒီလူနာမည်က ဦးမြင့်လွင်တဲ့ . . လိပ်စာက . . ”

ကျွန်တော် ပြောပြသောလိပ်စာကို မောင်လတ်က သေသေ
ချာချာမှတ်နေသည်။ ယခုလက်ရှိ အခြေအနေနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်
တော်ရှေ့မှ မောင်လတ်ထွက်သွားသည့်အခါ ဆက်လက်တွေးတော
နေမိလေသည်။ ကုမ္ပဏီ၏ အသက်ဆက်ရှင်သန်ရေး၊ စီမံကိန်း
အသစ်ဖြစ်မြောက်ရေးတို့အတွက် ဦးမြင့်လွင်ထံမှ ရနိုင်မည့် ငွေကြေး
သည် အလွန်ပင်အရေးကြီးနေလေ၏။

ဦးမြင့်လွင်သည် ကိုကိုပြောစကားအရကို လည်းကောင်း၊
ကျွန်တော့်ကိုယ်တွေ့အရ လည်းကောင်း၊ ခေါင်းအလွန်မာသည့် လူ
စားမျိုးဖြစ်လေသည်။ ငွေကြေးချမ်းသာသော်လည်း ကိုကိုလုပ်ငန်းသို့
ငွေကြေးတစ်စုံတစ်ရာထပ်မံ မထည့်တော့ဘဲ ကုမ္ပဏီ၏ ကျဆုံးမှုကို
စောင့်ကြည့်နေသူလည်း ဖြစ်၏။ ဦးမြင့်လွင်၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ
လှုပ်ရှားမှုတို့ကို ကျွန်တော် နောက်ယောင်ခံခိုင်းလိုက်ခြင်းမှာ
အဓိပ္ပါယ်ရှိမှ ရှိပါ့မလား . . ။ သူ့အမှုအကျင့်တို့ကို ကျွန်တော် သိရ
လျှင်ရော မည်သို့ထူးခြားလာလေမည်နည်း။ ကျောက်ခဲကို ဆီညှစ်
သလိုပင် ဖြစ်လာလေမည်လော။

www.burmeseclassic.com

ကျိပ်ခြင်းခွဲ

တစ်ခုတော့ ကျွန်တော်ကြိုတင်၍ စဉ်းစားထားပါသည်။ ဦးမြင့်လွင်အပေါ် နောက်ယောင်ခံလိုက်၍ သိဖို့ကြိုးစားခြင်းသည် ကျွန်တော်တို့ ကုမ္ပဏီရှယ်ယာဝင်တစ်ဦး၏ အကြောင်းကိုသိရန် ကြိုးစားခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ယခုလုပ်ရပ်မှာ အကျိုးရှိမည် မရှိမည်မသိ ရသော်လည်း အကျိုးတော့ ယုတ်ဖွယ်ရာမမြင်ပါ။

ကုမ္ပဏီအကြောင်း စဉ်းစားရင်းနှင့် ဆာလာသောကြောင့် ထမင်းကြော် တစ်ပွဲဝယ်ခိုင်းလိုက်ပြီး ရုံးခန်းထဲ၌ပင် ထမင်းကြော် စားလိုက်မိ၏။ ထိုအခိုက်မှာပင် ကိုကိုထံမှ တယ်လီဖုန်းလာလေတော့ သည်။

“ဇော်ဇော်လား . . . ကိုကိုပါကွ . . . အခုလေးတင် ကိုကိုဆီကို စာရင်းအဖွဲ့ကဖုန်းဆက်တယ် . . . ဒီနှစ်အတွက် နှစ်ချုပ်စာရင်းဆွဲဖို့ ပြင်ဆင်ထားချင်လို့တဲ့ . . . ဒီတော့ မင်းအားတယ်မဟုတ်လား . . . အိမ်ကိုပြန်ပြီး ကိုကို ကွန်ပျူတာပေါ်မှာ တင်ထားတဲ့ စီဒီကိုသွားယူ လိုက် . . . ဖိုင်နယ် (Account) လို့ စီဒီပေါ်မှာရေးထားတယ် . . . အဲဒါ ယူသွားပြီး စာရင်းစစ်အဖွဲ့က ဒေါ်အေးအေးချိုကို သွားပေးလိုက် . . . ဟုတ်ပြီလား . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ ကိုကို . . . အခု ကျွန်တော် ထမင်းစားပြီးတာနဲ့ သွားယူပေးလိုက်မယ် . . . ဒေါ်အေးအေးချိုရဲ့ အော့ဒ်အခန်းက အရင်နေရာမှာပဲ မဟုတ်လား . . .”

“အေးကွ . . . ဒါပဲနော် . . .”

ကိုကိုက တယ်လီဖုန်းချသွားသည်။ ကျွန်တော် ထမင်းကြော် ကို လက်စသတ်လိုက်၏။ ပြီးတော့ အိမ်သို့ ကားမောင်း၍ထွက်ခဲ့ သည်။ နံနက်က မိုးရွာသော်လည်း နေ့လယ်တွင် မိုးမရွာတော့ဘဲ နေပူပူမျှ သာနေသည်။ ကျွန်တော်တို့ လမ်းထိပ်နားအရောက်တွင် ယာဉ်ကြောပိတ်နေသည်နှင့် ကြုံပါသည်။ လမ်းဘေးမှာရှိသော

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်စိုနို့

ကုတ္တိုလ်ပင်ကြီးတစ်ပင်က ကားလမ်းပေါ်သို့ လဲကျနေပြီး လမ်း၏ တစ်ဖက်ခြမ်းနေရာလွတ်ကလေးမှသာ ကားတွေလှည့်သွားနေကြ သဖြင့် ကျွန်တော်လည်း ကားကို လမ်းဘေးသို့ ချ၍ရပ်လိုက်သည်။ သည်နေရာမှနေ၍ ကျွန်တော်တို့အိမ်သို့ ရောက်ရန် လမ်းမီးတိုင်နှစ် တိုင်မျှသာ လမ်းလျှောက်ရပေလိမ့်မည်။ ကားတွေကလည်း တရွေ့ ရွေ့သာ သွားနေ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်လည်း ပွင့်နေသော တံခါးမှအိမ်ထဲ ထမ်းဝင်လိုက်၏။ မိတွတ်က ဧည့်ခန်းထဲ ထိုင်နေရာမှ ကျွန်တော့်ကို ခြင်သွား၏။

“ဟင် . . . အစ်ကိုလေး . . . ကိစ္စရှိလို့လား . . .”

“အေး . . . ကွန်ပျူတာ စီဒီလာယူတာ . . . မေမေတို့ရော”

“အိမ်ပေါ်မှာပဲ အစ်ကိုလေး . . .”

ကျွန်တော် အိမ်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့ပြီး ကိုကိုအခန်းထဲ ဝင်ခဲ့ သည်။ ကိုကိုအခန်းသည် ကျွန်တော်အခန်းထက်များစွာ သေသပ် နှင့်ရှင်းပါသည်။ ကျွန်တော် ပြုံးလိုက်မိ၏။ ကိုကိုအခန်းသို့ ကျွန်တော် ဆောက်သည်မှာ ကြာလေပြီ။ ကိုကိုကသာ ကျွန်တော့်ဆီရောက်လာ တာများ၏။ ကွန်ပျူတာ စားပွဲပေါ်တွင် ကိုကိုပြောသော စီဒီကို အလွယ်တကူပင် တွေ့သဖြင့် ကျွန်တော် ယူလိုက်ပြီး ကိုကိုအခန်းထဲ ထွက်ခဲ့သည်။

အောက်ထပ်သို့ ပြန်ဆင်းရန် လှေကားဆီသို့အလာတွင် မေမေ မေမေတို့အခန်းမှ စကားသံကြားရသည်။ တံခါးရွက်တစ်ချပ် သည် ပွင့်ဟနေသဖြင့် စကားသံကို ဝီပီသသပင် ကြားရလေသည်။

“ဘယ်လိုမှ မဖြစ်ဘူး . . . ဦးဘသက် . . . ကျွန်တော်တို့ ဘာကတော့ ကျွန်တော်တို့ သားအကြီးနဲ့ပဲ ခင်ဗျားသမီးကို ဘာတူနိုင်မယ် . . . ဘာဖြစ်လို့လဲ ဗဟိုလား . . . ဒီလိုဗျ . . .”

www.burmeseclassic.com

ကျွန်းတော်ခါး

တုန်းကတည်းက ကျွန်တော်တို့ လျှို့ဝှက်ထားတာ တစ်ခုရှိတယ် . . အဲဒါက . . .”

ဖေဖေအသံသည် ပို၍တိုးသွားသည်။ ကျွန်တော်ရင်တွေ တဖျတ်ဖျတ်ခုန်လာလေသည်။ ဆက်လက်၍ ထွက်ပေါ်လာမည့် ဖေဖေစကားသံကို ကျွန်တော်အာရုံစိုက်နေမိလိုက်သည်။

“ကျွန်တော်တို့ သားအငယ်ကောင်က ကျွန်တော်တို့သား အရင်းမဟုတ်ဘူး ဦးဘသက် . . ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မွေးစားသား . . .”

ကျွန်တော့်နားထဲတွင် ဆူလောင်ပေါက်ကွဲသွားပါသည်။ ဖေဖေစကားသံတွေကို ဆက်လက်မကြားတော့ဘဲ နားထဲတွင် မွေးစားသားဆိုသော စကားသည် အရှိန်အဟုန်ပြင်းစွာဖြင့် ပဲ့တင်ထပ် လျက်ရှိသည်။ ချက်ခြင်းပင်လျှင် ဝမ်းနည်းလာမိလေသည်။

လောကအလယ်၌ ကျွန်တော်သည် တစ်ကောင်ကြွက်ပါ တကား။ ကျွန်တော်သည် မွေးချင်းညီအစ်ကိုမောင်နှမ မိရင်း၊ ဖရင်း တို့မရှိသော တစ်ကောင်ကြွက်တစ်မျက်နှာ။ ရှေးမဆွက ဖေဖေ ထမင်းစားခန်းထဲ၌ ကျွန်တော့်ကိုသီးသန့်ပြောဆိုခဲ့သော စကားတွေ ကို ပြန်၍ အမှတ်ရလေသည်။

ကျွန်တော့်ပါးပြင်ပေါ်သို့ ပူနွေးသောမျက်ရည်တွေက ရုတ်ခြည်းပင် စီးကျလာလေ၏။ တကယ်တော့ ကျွန်တော့်ဘဝသည် သုညသာတည်း။ ကျွန်တော် မွေးစားဖခင်နှင့် မိခင်။ ပြီးတော့ ကိုကိုတို့ သည် ကျွန်တော့်အပေါ် သွေးရင်းသားရင်းတစ်မျှပင် ချစ်ခင်ခဲ့ကြပြီး သူတို့၏ အချစ်၌ သံသယဖြစ်ဖွယ်အပြုအမူတစ်ခုတလေမျှကိုပင် မတွေ့ခဲ့ရပါ။ ဖေဖေနှင့်မေမေကို ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။

ယခု အသက်အရွယ်အထိ ကျွန်တော့်ကို သားအရင်းနှယ် မခြား၊ ပြုစုစောင့်ရှောက်ကြခြင်းအတွက် ပို၍ပင် ဝမ်းနည်းမိလေ သည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် ထမင်းမျက်နှာလေးက ကျွန်တော့်အတွေး

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်စိုနီ

ထဲ ရောက်လာသည်။ ထားသည် ဖေဖေ မေမေတို့၏ သားအရင်း ဖြစ်သူ ကိုကိုနှင့်သာ ထိုက်တန်ပါသည်။ ထိုအတွက် ကျွန်တော် ဖြေ သာပါသည်။

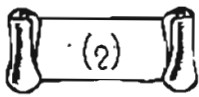
ဤနေရာတွင် ကြာရှည်ဆက်မနေသင့်ဟု သတိပြုမိသဖြင့် မြေးလေးသော ခြေလှမ်းများဖြင့်အပေါ်ထပ်မှ ဆင်းခဲ့သည်။ ဧည့်ခန်း ထဲတွင် မိတွတ်မရှိတော့ချေ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်လည်း တိတ်တိတ် ဆိတ်ဆိတ်ပင် အိမ်ထဲမှပြန်ထွက်လာခဲ့မိသည်။

ကျွန်တော့်ဘဝကို ပထမဦးဆုံးအကြိမ်အဖြစ် နာကြည်းမိ ဆဲလေသည်။ အဘယ်ကြောင့် ကျွန်တော်သည် ဖေဖေ၊ မေမေတို့၏ မွေးစားသားလာဖြစ်ရလေသနည်း။ ကျွန်တော့်ဖခင်အရင်း၊ မိခင် အရင်းတွေသည် မည်သူတွေနည်း။ လောကအလယ်၌ သက်ရှိ ဆင်ရှားရှိနေကြသေးသလော။

ကားဆီသို့ရောက်သောအခါ ယာဉ်လမ်းကြောင်းသည် ပြန် ချွင်းသွားပြီဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရ၏။ ကားကို ငူငူငေါင်ငေါင်ပင် ကျွန် ဆော်မောင်းနေမိသည်။ ထိုအခါမှပင် ယူလာခဲ့သော ကွန်ပျူတာစီဒီ ဇီဒီ ဒေါ်အေးအေးချိုထံသို့ပို့ရန်ကိစ္စကို သတိရတော့သည်။

ဒေါ်အေးအေးချို၏ စာရင်းအင်းအဖွဲ့သို့ စီဒီပို့ပြီး ကုမ္ပဏီ ၌ ကျွန်တော်ပြန်ရောက်သည့်အခါ ညနေသုံးနာရီရှိပြီဖြစ်ပြီး ကိုကို နှင့် ထားသည် ပြန်ရောက်နေကြလေပြီ။

၆၆၆

နှင့်မေမေတို့အတွက် ဆူးညောင်ခလုတ်အဖြစ် ကျွန်တော်မဖြစ်စေရပါ။ ကိုကိုနှင့်ဘဝခရီးကိုအတူ လျှောက်မည့် ထားတို့အတွက် ကျွန်တော် ဆူးညောင်ခလုတ်မဖြစ်စေရပါ။ နောက်ထပ် နှစ်ရက်မျှအကြာတွင် ထားသည် မြန်မာပြည်၌နေထိုင်ခွင့်ဝိဇာကုန်ဆုံး၍ အမေရိကသို့ ပြန်ရပေတော့မည်။ ထားအကြောင်း စဉ်းစားကာမှပင် ရင်ထဲ၌ဆိုနှင့်လာသည်။ ထားကို အချိန်ထိုတိုကလေး အတွင်းမှာပင် မြတ်မြတ်နိုးနိုးနှင့် ချစ်မိခဲ့လေပြီ။

ထို့အတူ ထားသည်လည်း ကျွန်တော်အပေါ်နှစ်သက်သဘောကျမှုတွေရှိလာခဲ့သည်။ ထား၏ အပြုအမူ အပြောအဆိုတို့ သံယောဇဉ်၏ အငွေ့အသက်တွေရှိနေခဲ့လေသည်။ မဖြစ်နိုင်မှန်းသိလျက်နှင့်ပင် ကျွန်တော်သည် ဖေဖေ မေမေတို့၏ သားအရင်းဖြစ်ချင်မိ၏။

ထားအပေါ် ချစ်မြတ်နိုးမိသည် စိတ်သည် ထုထည်ကြီးမားလွန်းလှသဖြင့် ကျွန်တော်ရင်နှင့်ကြေကွဲရပါသည်။ မေတ္တာစစ်တို့ မည်သည်ဖြောင့်ဖြူးသည့်လမ်းမရှိ သော စကားသည် ကျွန်တော်

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်ရဲနို့

နှင့် ထားတို့အတွက် သွေးထွက်အောင်ပင် မှန်ကန်မည်စကားဖြစ်လေသည်။

ညဦးပိုင်းက ထားသည် ကျွန်တော်တစ်ထပ်တိုက်ပုကလေး သို့ရောက်ရှိလာပြီး စန္ဒရားတီးလေသည်။ ရှိပင်၏ ပရိလုဒ်တစ်ခုကို တီးနေသော ထား၏လက်ချောင်းကလေးတွေကို ကြည့်၍ ကျွန်တော် ဝမ်းနည်းသွားလေသည်။

“ကိုဇော်ဇော် . . .”

“ဟင် . . .”

“နေမကောင်းဘူးလား . . . မျက်နှာလည်း မကောင်းဘူး”

“ကောင်းပါတယ် . . .”

“ဪ . . . ပြောရဦးမယ် . . . ထား မပြန်ခင် အချိန်မှာ . . . မြန်မာစန္ဒရားတီးလုံးတွေ ဝယ်သွားချင်တယ် . . .”

“ကျွန်တော် လိုက်ဝယ်ပေးပါ့မယ် . . . ကျွန်တော် သိသလောက်၊ မှတ်သလောက်ကတော့ မြန်မာသီချင်းတွေကို အဆိုမပါဘဲ တီးလုံးသက်သက်ပဲ ထုတ်ထားတာ . . . စန္ဒရားချစ်ဆွေ၊ စန္ဒရားလှထွတ်၊ စောင်းဦးဘသန်း၊ နောက်ပြီး စန္ဒရားမောင်လှအေး . . . အဲဒီလောက်တော့ ရှိတယ်ဗျ . . . တေးသံသွင်းဆိုင်ရောက်တော့ ထပ်မေးကြည့်သေးတာပေါ့ . . .”

“ဂီတနန္ဒဝန်ဆိုပြီး အမျိုးသားဇာတ်ရုံမှာ လုပ်တာလား မသိဘူး . . . အဲဒီ ဝီစီလည်း ဝယ်ချင်တယ် . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ . . .”

“နောက်ပြီး တယောကိုတင်ရိရဲ့ တယောတီးလုံးတွေ . . .”

“ဂုဏ်ယူစရာတီးလုံးတွေပါပဲ ထား . . .”

“ထား ပြန်ရင် ကိုဇော်ဇော် လိုက်ပို့မှာလား . . .”

“မသိသေးဘူး ထား . . .”

ကျွန်းတော်

ကျွန်းတော် ပင့်သက်ရွှင်လိုက်၏။

“ကိုကိုနဲ့တိုင်ပင်ရဦးမယ် . . .”

“ဟင် . . . နေရာတကာမှာ အစ်ကိုကြီးနဲ့တိုင်ပင်နေရတာပဲ လား . . .”

ကျွန်းတော် ပြုံးဖို့ ကြိုးစားလိုက်မိသည်။ စိတ်ထဲတွင်တော့ ဝမ်းနည်းနေလေသည်။ ဗီသိုဝင်၏ Andante တေးသွားသည် လွမ်းဆွတ်ဖွယ်ရာဖြစ်နေသည်။ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှ ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုများသည် တေးသွားနှင့်အတူ လွမ်းဆွတ်ဖွယ်ရာ မျောပါသွားလေသည်။

တေးသွားအဆုံး၌ ထားသည် ကျွန်တော့်ကို ချီးမွမ်း၏။

“ကိုဇော်ဇော် အတော့်ကိုပြောင်မြောက်အောင် တီးနိုင်တယ် နော် . . . ထားဖြင့် ဒီသီချင်းကို နားထောင်လိုက်ရတာ ရင်ထဲတစ်မျိုးပဲ . . .”

စန္ဒရာခလုတ်တွေပေါ်မှာ ပြေးလွှားနေသည်။ ကျွန်တော့် လက်ချောင်းတွေကို ရပ်ပစ်လိုက်သည်။

“ထား တိုရောက်တာနဲ့ မြန်မာဂီတအကြောင်း စာတမ်းစရေးမယ် . . . လိုတာတွေ . . . သိစရာတွေကိုတော့ နောက်တစ်ခေါက် လာမှပဲ သိဖို့ကြိုးစားရတော့မယ် . . .”

ညဉ့်နက်သော် ထားသည် ကျွန်တော့်ကိုနှုတ်ဆက်၍ အိမ်ကြီးဆီသို့ ပြန်သွားသည်။ ကျွန်တော်က ခုတင်ပေါ်ဝင်လှဲရင်း စဉ်းစားခန်းဝင်နေမိပြန်၏။ ယနေ့ညသည် သာယာဆွတ်ပျံ့ဖွယ်ဖြစ်နေ၏။ ကျွန်တော့်ခုတင်ခေါင်းရင်း ပြတင်းပေါက်မှ လတ်ဆတ်သော လေက ဝေ့ဝဲဝင်ရောက်လာ၏။

ကုမ္ပဏီ၏ အခြေအနေအလွန်ပင် ဆိုးနေသည်ကို ဖေဖေ၊ မေမေတို့သိသည်။ ထို့ကြောင့် ဖေဖေ၊ မေမေတို့သည် ကောက်ခိုနိုးမျှင်

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်စွန့်

တစ်စနယ် အားကိုးရာရှာသော ရေခဲသံကဲ့သို့ ထားအိခိုင်ကို သွေးရင်းသားရင်းဖြစ်သော ကိုကိုနှင့်သဘောတူခြင်း ဖြစ်တန်ရာလေသည်။ ထားအိခိုင်တို့၏ ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုသည် ကုမ္ပဏီအတွက် အထောက်အပံ့ဖြစ်လာနိုင်၏။

ကိုကိုနှင့်သာ အဆင်ပြေချောမွေ့သွားပါက အရာရာသည် အကောင်းဆုံးသို့ရောက်ရှိသွားပေလိမ့်မည်။ မြေဗျူကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ကိုကိုနှင့် ထားအိခိုင်တို့သည် ရွှေနှင့်မြပမာ လိုက်ဖက်ညီပါသည်။ ကျွန်တော်ကတော့ တစ်ကောင်ကြွက်၊ မွေးစားသား။

ရှေ့ကိုဖြစ်လာနိုင်သည့် အလားအလာတွေကို ကျွန်တော် စဉ်းစားနေမိလေသည်။ ဖေဖေ၊ မေမေ၊ ကိုကိုတို့၏ ကျေးဇူးရှင်တွေ ကျွန်တော့်အပေါ်မှာ ဆပ်၍မကုန်အောင်ပင်ရှိနေကြ၏။ ထိုကျေးဇူးတွေကို ကျွန်တော်ဆပ်ဖို့ ကြိုးစားရပေမည်။ ကျွန်တော့်အတွက် ဤမိသားစုနှင့်ခွဲခွာ၍ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်လျှောက်သွားခြင်းသာလျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ကျွန်တော့်တွင် ဖေဖေ၊ မေမေတို့ သင်ကြားပေးခဲ့သော ကျောင်းပညာရှိသည်။ လောကကို ရင်ဆိုင်နိုင်သော အသိပညာရှိသည်။ ကျန်းမာသန်စွမ်းသော ခန္ဓာကိုယ်ရှိသည်။ ကျွန်တော်ဘာကိုမှ တွေး၍ ကြောက်ရွံ့နေစရာမလိုတော့။ သို့သော် ယခုအချိန်တွင် ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် မွေးစားသားအဖြစ် သိနေကြောင်းကို ဖေဖေ၊ မေမေနှင့်ကိုကိုတို့ မသိသေးလျှင် ပို၍ကောင်းပါလိမ့်မည်။ ထို့အပြင် ထားအိခိုင်ပါ ထိုအကြောင်းကို မသိရသေးလျှင် ပိုကောင်းပါလိမ့်မည်။

ခုတင်ဘေးစားပွဲခေါ်မှ မီးကိုလှမ်းပိတ်လိုက်သည်။ အခန်းသည် ပကတိပိန်းပိတ်အောင် မှောင်သွားသည်။

ထား: ပြန်ဖို့အတွက် အဆင်သင့်ဖြစ်နေလေပြီ။ လေယာဉ် လက်မှတ်လည်း အဆင်သင့်ပင်ဖြစ်နေ၏။ မနက်ဖြန် မနက်(၉)နာရီတွင် ထားရန်ကုန်မှ ထွက်ခွာတော့မည်။ မြန်မာပြည် သို့ ဆယ်ရက်မျှသာ ရောက်လာသော ဧည့်သည်တစ်ဦးအတွက် လွမ်းဆွတ်ကြရမည့်သူတွေ သိပ်များများစားစားတော့ ရှိလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ ဖေဖေ၊ မေမေ၊ ကိုကိုနှင့် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ပဲ ဖြစ်ပါ သည်။

“ကိုဇော်ဇော် . . .”

“ဟင် . . . ဘာလဲ ထား . . .”

“ဒီ တစ်ရက်နှစ်ရက်မှာ ကိုဇော်ဇော်ကိုကြည့်ရတာ တစ်မျိုး ပဲ . . . နေမကောင်းဘူးလား . . . ဒါမှမဟုတ် ထား ပြန်တော့မှာမို့ . . . လွမ်းနေလို့လား ဟင် . . .”

ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်လိုက်သောအခါ ထားက ရီဝေစွာ ကြည့်၏။ သူမ သက်ပြင်းချလိုက်သည်ကို ကျွန်တော် သတိပြုမိလိုက် သည်။

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်ပုဒ်

“ထားလည်း ကိုဇော်ဇော်ကို လွမ်းနေမှာပါ . . . ဒါပေမယ့် ဝိတ်အေးအေးနေနော် . . . ထားတို့ သိပ်မစောင့်ရပါဘူး . . . ထား ဟိုရောက်တာနဲ့ ဖေဖေနဲ့ အသေးစိတ်တိုင်ပင်မယ် . . . ပြီးရင် ကိုဇော် ဇော်ဆီ ဖုန်းဆက်လိုက်မယ် . . .”

တယ်လီဖုန်းဆိုမှ သတိရလေသည်။ ဖေဖေ ဖုန်းဆက်နေ သောနေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် ထား ဖေဖေထံမှဖုန်း ထားဆီသို့လာသေး သလော။ ထားသည် ထိုအကြောင်းကို ဖွင့်မပြောသဖြင့် ထားမသိ သေးဟုပင် ကျွန်တော်ယူဆပါသည်။ အကယ်၍သာ ထားသည် ကျွန်တော့်ဘဝမှန်ကို သိသွားခဲ့သည်ဆိုပါစို့။ သူမသည် ကျွန်တော့် အပေါ် မည်သို့သဘောထားလေမည်နည်း။ သို့သော်လည်း ထိုအချက် ကို ကျွန်တော် အမှန်တကယ် မသိချင်ပြန်။

သည်ကြားထဲတွင် ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စန္ဒရားဆရာကြီး ဦး ဝိန်မြင့်ထံသွား၍ မြန်မာဂီတအကြောင်းကို မေးစမ်းခဲ့ကြသည်။ ထား သည် မြန်မာဂီတ၏ အသွားအလာအခြေခံဇစ်မြစ်ကို သဘောပေါက် စပြုလာသည်။

“မြန်မာဂီတရဲ့ ဟာမိုနီကို သိချင်ရင် တံတျာတေရှင်ကို အရင်လေ့လာကွဲ့ . . . အဲဒီလိုဆိုရင် အားလုံးကိုရှင်းသွားလိမ့်မယ် . . . နောက်ပြီး သမီးပြောသလို ကော့ဒ် (အသံအတွဲလုံး) လို့ခေါ်တဲ့ မိတ်ဖက်သံအတွဲကို မြန်မာဂီတမှာ သုံးထားတာတွေရှိပါတယ် . . . အင်း . . . တစ်ခုတော့ ရှိတာပေါ့လေ . . . မေဂျာကော့ဒ် . . . မိုင်နာ ကော့ဒ်လောက်ပဲ ယူသုံးကြတာများတယ် . . .”

“စည်းနဲ့ဝါးကိုတော့ သိပြီးကြပြီ၊ ထင်ပါတယ် . . . အနောက် တိုင်း ဂီတနဲ့ယှဉ်ပြီး ပြောရရင်တော့ ဒီမှာ တူးဖိုးတိုင်မင် . . . ဖိုးဖိုး တိုင်မင် (ရိုက်ချက်လေးချက် နရီနုနု) တွေပဲရှိတယ် . . . ဝေါ့စ်လို့ ခေါ်တဲ့ သရိုးဖိုးတိုင်မင်ကိုတော့ မရှိသလောက်ပဲ . . .”

ကျွန်းခြံ

ထားသည် ဦးစိန်မြင့်ကို ဒေါ်မေရှင်၏ ကျေးစေတမန်တေး သွားကို တီးခိုင်းပြီး ဗီဒီယိုကင်မရာဖြင့် တေးသွားတစ်ပုဒ်လုံးကို မှတ်တမ်းတင်သည်။ ထို့နောက် ကိုမြကြီး၏ မိုးသီချင်းကို တီးခိုင်းပြီးမှ မှတ်တမ်းတင်ပြန်သည်။

“ဒီတေးသွားနှစ်ခုရဲ့ အတီးပိုဒ်က စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်း တယ် ကိုဇော်ဇော် . . .”

“အတီးပိုဒ်တွေထဲမှာ စိတ်ဝင်စားဖို့ နောက်တစ်ပုဒ်ရှိသေး တယ် . . . ထား . . . စန္ဒရားထွန်းညွန့်ရဲ့ ကိုယ့်ရပ်ဌာနီ . . . အင်း . . . တခြားလက်သံပြောင်တဲ့ သီချင်းတွေလည်း အများကြီးရှိကြမှာပါ . . . ကျွန်တော် မမှတ်မိလို့ဖြစ်မှာပါ . . .”

ဦးစိန်မြင့်ထံမှ အပြန်တွင် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် လက် ဖက်ရည်ဆိုင်ထိုင်ကြပြန်သည်။ ထားသည် သိသင့်သိအပ်သည်တို့ကို သိလိုက်ရသဖြင့် ကျေနပ်နေ၏။

“စာတမ်းပြုစုဖို့တော့ အတော်လုံလောက်သွားပြီ ကိုဇော် ဇော် . . . အခွေတွေ . . . တိပ်တွေ လေ့လာပြီး ရေးလိုက်ရင်ရပြီ . . . ဦးစိန်မြင့်နဲ့တွေ့လိုက်ရတာ အရမ်းကောင်းတယ် . . . သူက အနောက် တိုင်းဂီတကိုပါ လေ့လာထားတော့ ပိုအဆင်ပြေတယ် . . . ဒါနဲ့ သူ လက်သံမျိုးနဲ့ ဒီမှာ အရမ်းနာမည်ကြီးမှာပဲနော် . . .”

ကျွန်တော် ရယ်လိုက်သည်။ ထားက ကျွန်တော်ရယ်သည်ကို နားမလည်ဘဲ ပြန်မေးသည်။

“ဘာဖြစ်လို့ ရယ်တာလဲ ကိုဇော်ဇော် . . .”

“ဦးစိန်မြင့်ဟာ နာမည်ကြီးဖို့နေနေသာသာ . . . တီးတတ် မှန်းတောင် သိပ်မသိကြဘူး . . . နောက်တစ်ချက်က နာမည်ကြီးတာနဲ့ တော်တာနဲ့ သိပ်မဆိုင်ဘူး ထင်တယ် . . .”

“မဟုတ်ဘူး ကိုဇော်ဇော် . . . နာမည်ကြီးတဲ့ လူဟာ တော်

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်စိုနီ

တာပဲ . . . တော်ရင်လည်း နာမည်ကြီးတာပဲ . . . ဥပမာ . . . မိုက်ကယ် ဂျက်ဆင် . . . မက်ဒေါနား . . . ကြည့်ပါလား . . .”

“ကျွန်တော်ကတော့ ထား ယူဆသလို မယူဆဘူး ထား . . . တချို့အနုပညာရှင်တွေဟာ သိပ်မတော်ဘဲနဲ့ . . . အနုပညာ အရည်အသွေးမမြင့်မားဘဲနဲ့ . . . ပရိသတ်ရဲ့ရင်ကိုထိအောင်လုပ်ပြီး နာမည်ကြီးလာကြတယ် . . . စန်းလို့ပဲ ပြောမလားမသိဘူး . . . တချို့ လည်း သိပ်တော်တယ် . . . ဒါပေမယ့် နာမည်မကြီးဘူး”

ထားသည် ငြိမ်သက်သွား၏။ ကျွန်တော့် ယူဆချက်ကို သူမ လက်ခံပုံရပါသည်။

“ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ် . . .”

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် စကားစပြတ်သည့်အခိုက်မှာ ဘျန်တော့ဖုန်းက အသံမြည်လာသဖြင့် ဖုန်းကို ဖွင့်လိုက်သည်။

“အစ်ကိုလား . . . ကျွန်တော် မောင်လတ်ပါ . . .”

“အေး . . . မောင်လတ် . . . ပြော . . .”

“အစ်ကိုနဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်စကားပြောချင်တယ် အစ်ကို . . . ဖုန်းထဲမှာ ပြောလို့မကောင်းဘူး . . .”

ကျွန်တော် နာရီကြည့်လိုက်သည်။ ညနေလေးနာရီပင် ထိုး တော့မည်။ ထားသည် ကျွန်တော့်ကို ရုတ်တရက် လှမ်းပြော၏။

“ကိုဇော်ဇော် ကိစ္စရှိလို့လား . . . ထား ဘာသာ အိမ်ပြန်မယ် ဆေ . . .”

ကျွန်တော် ခေါင်းခါလိုက်ပြီး မောင်လတ်ကို ဆက်ပြောရ သည်။

“မင်းအခု ဘယ်က ဆက်နေတာလဲ မောင်လတ် . . .”

“မြို့ထဲက အစ်ကို . . .”

“အေး . . . ဒါဆို မင်းအဲဒီမှာပဲ စောင့်နေ . . . နောက်ထပ်

ကျွန်းတော်

တစ်နာရီလောက်ကို မင်းဆီကို ငါရောက်အောင်လာခဲ့မယ် . . ဒါနဲ့ မြို့ထဲ ဘယ်နေရာက ဆက်နေတာလဲ . . ”

မောင်လတ်နှင့် အချိန်အချက်ပြုပြီးသောအခါ ထားက ကျွန်တော်ကို အိမ်ပြန်ဖို့ပြောသည်။

“ကျွန်တော်တို့ ညကျမှပဲ စကားဆက်ပြောကြတာပေါ့ ထား”

စားသောက်ထားသည်တို့အတွက် ငွေထုတ်ရှင်းလိုက်ပြီး ကိုကိုဆီသို့ ဖုန်းဆက်ရသေးသည်။ ထားကို အိမ်ပြန်ဖို့လိုက်သောအခါ ဖေဖေ၊ မေမေတို့နှင့် ဧည့်ခန်း၌ ရင်ဆိုင်တိုးလေသည်။ ဘဝမှန်ကို သိရပြီး ဖေဖေ၊ မေမေတို့ရှေ့တွင် ကျွန်တော် သိမ်ငယ်နေမိ၏။

“သား ဇော်ဇော် . . ကုမ္ပဏီပြန်သွားမလို့လား . . ”

“ဟုတ်ကဲ့ မေမေ . . ”

“ဒီည ထားကို နှုတ်ဆက်တဲ့အနေနဲ့ ဖေဖေတို့ ညစာစားပွဲ လေး သီးသန့်လုပ်ဖို့ ပြင်ထားတယ် . . သား အစ်ကိုဆီလည်း ဖေဖေတို့ ဖုန်းဆက်ပြီးပြီ . . သားတို့ (၆)နာရီလောက်ပြန်လာကြ ဟုတ်ပြီလား . . ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေ . . ”

ဖေဖေ၊ မေမေတို့ကို နှုတ်ဆက်၍ ကျွန်တော် ပြန်ထွက်လာမိ သည်။ ကုမ္ပဏီကို မဝင်ဖြစ်တော့ဘဲ မြို့ထဲသို့သာ ကားကို မောင်းခဲ့ရ ၏။ ရာသီဥတုသည် သာသာယာယာ ဖြစ်နေသည်။ ကောင်းကင်တွင် မိုးသားမိုးရိပ်ကို မတွေ့ရ။ ကျွန်တော် စိတ်အထင်ပြောရလျှင် မိုးကုန် ဖို့ သိပ်မလိုတော့ဟု ထင်ပါသည်။

စောင့် လတ်နှင့် တွေ့ဆုံပြီးဆောင်ရွက်စရာတွေ ဆက်လက် ဆောင်ရွက်နေရသဖြင့် အိမ်သို့ (၆)နာရီခွဲမှပင် ကျွန် တော် ပြန်ရောက်လေသည်။ ကိုကိုကတော့ ရေမိုးချိုးပြီး ဧည့်ခန်းထဲ တွင်ပင် ရောက်ရှိနေလေပြီ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်လည်း ခပ်သွက် သွက်ပင် ရေချိုးပြီး အဝတ်အစားလဲကာ အိမ်ကြီးဆီသို့ ကူးလာခဲ့ သည်။

ဧည့်ခန်းထဲတွင် ဖေဖေ၊ မေမေ၊ ကိုကိုနှင့် ထားကို တွေ့ရ သည်။ သူတို့သည် ကျွန်တော်ကို စောင့်နေကြခြင်းဖြစ်၏။ ထို့နောက် ထား မပြန်မီ သီးသန့်တည်ခင်းဧည့်ခံသော ညစာစားပွဲကို ကျင်းပ မည် ထမင်းစားခန်းသို့ ကျွန်တော်တို့အုပ်စု ရွှေ့ကြလေသည်။ စားပွဲ၌ ဖေဖေနှင့်မေမေက ယှဉ်တွဲ၍ နေရာယူပြီး ကိုကိုနှင့် ထားက တစ် ဝက် တစ်ချက်တွင် ယှဉ်တွဲ၍ နေရာယူပါသည်။

ကျွန်တော်က ကိုကိုဘေး၊ စားပွဲထိပ်တွင် သီးခြားဖြစ်နေ၏။ တြို့တင်စီမံထားသော နေရာခင်းကျင်းပုံပေလား မသိ။ ညစာ စားပွဲ သည် ကျွန်တော်နှင့်မဆိုင်သလို ခံစားရလေသည်။ အမှန်က သည်

ကျိန်ကြီးခြင်း

ခံစားရမှုသည် မထူးတော့ မထူးဆန်းပါ။ ကျွန်တော်က မိသားစုနှင့် မည်သို့မျှ မသက်ဆိုင်သည့် တစ်စိမ်း၊ မွေးစားသားပေပဲ။

ထိုအခိုက်မှာပင် ဖေဖေက စကားစပြောသည်။

“မနက်ဖြန်ကို သမီးလေး ထားက ပြန်တော့မှာဖြစ်တဲ့အတွက် အန်ကယ်တို့က သမီးကိုနှုတ်ဆက်တဲ့အနေနဲ့ ခုလို ညစာဝိုင်းလေးလုပ်ပြီး စကားပြောကြဖို့ အန်ကယ်တို့ စီစဉ်လိုက်တာ။ ဒီနေ့ဆို သမီးရန်ကုန်ရောက်တာ ကိုးရက်ရှိပြီ။ လည်စရာပတ်စရာတွေလည်း အတော်အသင့်တော့ လည်ပြီးပြီ။ နောက်ပြီး မြန်မာ့ဂီတအကြောင်းကိုလည်း အတော်အသင့်ပြည့်ပြည့်စုံစုံ လေ့လာပြီးပြီလို့ အန်ကယ် ထင်ပါတယ် . . .”

ထားသည် ကျွန်တော့်ကို တစ်ချက်ကြည့်၍ ဖေဖေစကားကို ခေါင်းညိတ်၍ ထောက်ခံပါသည်။

“မြန်မာ့အစားအစာတွေလည်း စုံအောင်စားပြီးပြီ ထင်တယ်”

မေမေက ပြုံး၍ ဝင်ပြောသည်။

“အတော်တော့ စုံပါပြီအန်တီ . . . အဟင်း . . . ဒါပေမယ့် စားချင်တာတွေ ကျွန်သေးတယ် . . . နောက်တစ်ခါ လာမှပဲ အကြိတ်ရတော့မှာပဲ . . .”

ကိုကိုသည် စကားတစ်လုံးမျှ မပြောဘဲ ပြုံး၍နားထောင်နေလေသည်။ ထားကို နှုတ်ဆက်သော ညစာဝိုင်းသည် ပြည့်စုံလှပါသည်။ စကားဝိုင်းကို ဦးဆောင်သူမှာ ဖေဖေသာဖြစ်သည်။ ဖေဖေသည် သူငယ်ငယ်က အကြောင်းတွေကို ပြောသည်။ ထားအိခိုင်း၏ မိဘများနှင့်အသိအကျွမ်းဖြစ်ရပ်တွေကို ပြော၏။ ထိုအခါမျိုးတွင် မေမေကလည်း ဖြည့်စွက်၍ ဝင်လာသည်။

စကားနည်းနည်းအပြတ်တွင် ကိုကိုကလည်း ထားတို့

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်ပိုဒ်

မေးခွန်းတချို့မေး၍ စကားဝိုင်းထဲ ဝင်လာသည်။ ထမင်းဝိုင်းတွင် စကားအနည်းဆုံးလူမှာ ကျွန်တော်သာဖြစ်နေပါသည်။ ကိုကိုသည် စကားပြောရင်းနှင့် ထား၏ ထမင်းပန်းကန်ထဲသို့ ဟင်းတွေခပ်ထည့်ပေးလျက်ရှိသည်။ ဖေဖေ၊ မေမေတို့သည် ကိုကိုနှင့်ထား၏ အနေအထားကို ပီတိဖြစ်နေပုံရပါသည်။

“အစ်ကိုတို့ကတော့ အမေရိကအကြောင်းကို ရုပ်ရှင်တွေထဲမှာ မြင်ရဖို့သာ သိတာ . . . သွားလည်ဖို့ဆိုတာကလည်း မလွယ်ဘူး ညီမလေးရဲ့ . . .”

“လူခံရုံနေပြီပဲ သားရဲ့ . . . နောက်ဆို သား သွားလည်ချင်လည်လို့ရပြီပဲ . . .”

ထားသည် နှုတ်ဆိတ်နေသော ကျွန်တော့်ကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပြီး ပြောသည်။

“ထား ဒီတစ်ခါပြန်လာရင် နှုတ်စိတ်ချို့ယူလာခဲ့မယ် . . . ထားဆီမှာ ကလပ်စီကယ်နဲ့ပတ်သက်လို့ နှုတ်စိတ်တွေ ပြည့်ပြည့်စုံစုံရှိတယ် . . . စီစီတွေလည်း ယူလာခဲ့မယ်နော် . . . ဒါနဲ့ ကိုဇော်ဇော် အော်ကက်စထရာ (သံစုံတီးဝိုင်း)တွေနဲ့ ဆင်ဖိုနီ (တူရိယာလေးမျိုး နေ့သာ ပါသောတီးဝိုင်း) တွေလည်း နားထောင်တယ် မဟုတ်လား” ကျွန်တော် ထားနှင့် မျက်လုံးချင်းဆုံမိသည်။

“နားထောင်ပါတယ် . . .”

“ဒါဆို အော်ကက်စထရာတွေလည်း ယူလာခဲ့မယ် . . .”

စကားလမ်းကြောင်းသည် တခြားသို့ရောက်သွားပြန်လေသည်။ မြန်မာပြည်တွင် ထား နေရမည့် နောက်ဆုံးည။ ကျွန်တော် ဆွေးမြေ့စွာ ကြေကွဲနေမိသည်။

တစ်ထပ်တိုက်၏ ရှေ့က ထိုင်ခုံကလေးမှာ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေမိသည်။ ယခု အချိန်လောက် ဆိုလျှင် ထားအိပ်ပျော်နေလောက်ပေပြီ။

ကျွန်တော့်ရင်ထဲတွင် တစ်သက်မှာ တစ်ခါသာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့် မေတ္တာတရားသည် ရှင်သန်ခွင့်မရမီ သေကြေပျက်စီးရပေတော့မည်။

“ကိုဇော်ဇော် . . .”

“ဟင် . . .”

ကျွန်တော့်ဘေးမှာ ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာသော ထား၏အသံကြောင့် ကျွန်တော် အံ့ဩသွားမိပါသည်။ ထားသည် ကျွန်တော့်ဘေးမှာ ရပ်နေ၏။

“ကိုဇော်ဇော် ထားပြန်သွားမှာကို ဝမ်းနည်းနေတယ် မဟုတ်လား . . .”

ကျွန်တော် မသိမသာခေါ် ညှိတ်မိသွား၏။ သူမသည် ကျွန်တော့်ဘေးသို့ ဝင်ထိုင်၏။

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်စွဲ

ဦးတဝါးအလင်းရောင်ဖြင့် ထား၏မျက်ဝန်းတွေ စွတ်စိုနေသည်ကို သိလိုက်မိပါသည်။

“ကိုဇော် . . . ထားကို ချစ်လား ဟင် . . .”

ကျွန်တော့်အပေါ် အခေါ်အဝေါ်ပြောင်းသွား၏။ ကျွန်တော် ပင့်သက်ရွိုက်လိုက်မိသည်။ နှလုံးသည်းပွတ်မှ အမှန်တရားကို ကျွန်တော် မဖုံးကွယ်လိုက်နိုင်ပါ။

လှိုက်လှဲတုန်ခါနေသော ကျွန်တော့် အသံသည် နှုတ်ဖျားမှ တစ်ဆင့် ပွင့်အာကျလာ၏။

“ထားရယ် . . . ထားကို ကျွန်တော် သိပ်ချစ်ပါတယ် . . .”

သူမသည် ကျွန်တော့် လက်မောင်းကို ကိုင်လိုက်သည်။

“ထားလည်း ကိုဇော်ကို ချစ်ပါတယ် ကိုဇော်ရယ် . . .”

ထားသည် ကျွန်တော့်ရင်ခွင်ထဲသို့ ယိုင်၍ကျလာသည်။ ထိုခဏ၌ ကျွန်တော် သတိပြန်ဝင်လာ၏။ ထားသည် ကျွန်တော့် မဇီးလောင်းပါတကား။

ဖေဖေ၊ မေမေ၊ ကိုကိုတို့၏ ကျေးဇူးကို ကျေးစွပ်သလိုဖြစ် ရပေတော့မည်။ ထား၏ လက်မောင်းကို ပြန်ကိုင်၍ အသာတွန်းရင်း လူချင်းခွာလိုက်သည်။

ထားသည် ကျွန်တော့် မျက်နှာကိုမော့ကြည့်သည်။ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းကလေးသည် ပွင့်အာလျက်ရှိသည်။ ရမ္မက်သွေးဆူဖွယ်ရာ နှုတ်ခမ်း။ ကျွန်တော် စိတ်ကိုထိန်းလိုက်နိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော် မတ်တတ်ထရပ်လိုက်၏။

“ထား . . . ညဉ့်နက်နေပြီ . . . မနက်ကျလည်း ပြင်ရဆင်ရမို့ အတွက် စောစောထရဦးမှာဆိုတော့ သွားအိပ်တော့ . . .”

“အင်း . . . ကိုဇော်လည်း အိပ်တော့နော် . . . မနက်တုခွဲတွေ့မယ် . . .”

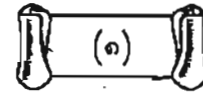

ကျိပ်စားခြင်း

ထားသည် ကျွန်တော့်လက်ဖဝါးတွေကို ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း
“အားလုံးအဆင်ပြေသွားမှာပါ ကိုဇော် . . ကဲ . . ထား
သွားမယ် . . ”

ထား ကျွန်တော့် အနီးမှ တရွေ့ရွေ့ထွက်သွား၏။ သူမ
အိမ်ကြီးဆီပြန်ရောက်သွားသောအခါမှ ကျွန်တော့်မျက်လုံးမှ မျက်
ရည်တစ်စက်က စီးကျလာလေသည်။

ထား သည် လေယာဉ်ပေါ်သို့ တဖြည်းဖြည်းတက်သွားသည်။
လေယာဉ်တံခါးလည်း ပိတ်သွားလေပြီ။ ကိုကိုက ကျွန်
တော့်ပခုံးကို လာပုတ်သည်။ ကိုကိုလည်း မျက်နှာမကောင်းပါ။
လေယာဉ်သည် ပြေးလမ်းအတိုင်း အရှိန်ယူ၍ ကောင်းကင်သို့တက်
သွားသည်။

ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ထားသည် ထာဝရခွဲခွာမှုဖြစ် နေ
သေးသည်။ မည်သည့်အခါမျှ ပြန်လည်မဆုံတွေ့ရတော့မည့် ထာဝရ
ခွဲခွာမှု။

ကျွန်တော့်ရင်သည် ဟာလာဟင်းလင်းဖြစ်လျက်ရှိသည်။
ထားကို နှုတ်ဆက်စကားဆိုချိန်၌ မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ရွှင်လန်းတက်ကြွ
နေသော ထားကို ကြည့်၍ ကျွန်တော် ရင်နှင့်ကြေကွဲရပါသည်။

“သွားကြရအောင် ဇော်ဇော် . . ”

ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် လေယာဉ်ကွင်းမှ ထွက်
ခဲ့သည်။ လမ်းတွင် မိုးခပ်ဖွဲ့ဖွဲ့ရွာလာလေ၏။

ကျိတ်ခြမ်းခြမ်း

→ ကိုကိုက ကား၏ နောက်ခန်းတွင် ငြိမ်ငြိမ်သက်သက် လိုက်လာသည်။ ကိုကို ဘာတွေတွေ့နေလေသနည်း။ ထားနှင့် သူမအနာဂတ်ကိုပင် ကြိုတင်အတွက်ချ စီမံကိန်းချနေလေသလော။ သို့မဟုတ် ထား၏ခဏတာခွဲခွာသွားမှုအပေါ် လွမ်းဆွတ်နေသလော။ ကုမ္ပဏီသို့ရောက်သောအခါ ကိုကိုကိုခွင့်တောင်းလိုက်မိသည်။

“ကိုကို . . ကျွန်တော့်မှာ ဆောင်ရွက်စရာလေးတွေ ရှိလို့ ဒီနေ့နေ့တစ်ဝက်လောက် အပြင်ခဏသွားချင်တယ် . . .”

ကိုကိုက မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကျွန်တော့်ကို ကြည့်သည်။
“အေးလေ . . သိပ်တော့ မကြာစေနဲ့ ဟုတ်လား . . .”

ကားပေါ်မှာ ကော်ဖီအေးထုတ်လုပ်မည့် စီမံချက်ဖိုင်ကို မနေ့ကတည်းက တင်ထားမိသည်မှာ ကံကောင်းပါသည်။ ယခုနေ့မှ သွားယူလိုက်လျှင် ကိုကိုက ဘာလုပ်မလို့လဲ မေးနေဦးမည်။ ကျွန်တော့်နာရီကိုကြည့်လိုက်သည်။

နံနက် (၁၀) နာရီခွဲ။ ကုမ္ပဏီမှ ကားကို ချက်ချင်းပင် မောင်းထွက်ခဲ့သည်။ ဦးမြင့်လွင်ကို သူ့အိမ်တွင် အဆင်သင့်ပင် တွေ့ရလေသည်။ သူသည် ကျွန်တော့်ကို ခရီးဦးကြို ပြုလေသည်။

“လာကွ . . ဇော်ဇော် ဘာများ ထူးခြားလို့လဲ . . .”

ကျွန်တော် နာရီကို ဖျတ်ခနဲကြည့်လိုက်သည်။ (၁၁)နာရီ ထိုးရန် ငါးမိနစ်သာလိုတော့၏။ ဧည့်ခန်းသည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။

ကျွန်တော့်လက်ထဲမှာ ကိုင်ထားသောဖိုင်တွဲကို စားပွဲပေါ်သို့ အသာတင်လိုက်၏။ ဦးမြင့်လွင်က ဖိုင်ကိုမျက်စိဝေ၍ကြည့်ပြီး အနည်းငယ်ပြုံးသည်။

“ဇော်ဇော်လာတာ . . ဒီကိစ္စအတွက်ပဲလား . . .”

ချစ်ခြင်း၏

ဆင်ရိုနို

“ဟုတ်ပါတယ် အန်ကယ် . . ဒီကိစ္စအတွက် အန်ကယ်ကို ပြည်ပြည်စုံစုံ ရှင်းပြချင်လို့ပါ . . .”

“မလိုတော့ပါဘူးကွ . . အန်ကယ် သေသေချာချာ ဖတ်ပြီး ပြပဲ . . .”

ကျွန်တော် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။ ဖျတ်ခနဲ နာရီကိုကြည့်မိပြန်သည်။ (၁၁)နာရီထိုးရန် သုံးမိနစ်သာလိုတော့၏။

“ဒီစီမံကိန်းဟာ အမှန်တကယ် အလုပ်ဖြစ်မယ့် စီမံကိန်းပါ အန်ကယ် မြန်မာပြည်ဘယ်သူမှ မထုတ်လုပ်သေးတဲ့ ကုန်ပစ္စည်းတစ်မျိုးကို ထုတ်လုပ်မှာပါ . . အရင်းအနှီးကလည်း တွက်မျက်ထားတဲ့ ဓာရင်းငွေတွေအရ အများကြီး မကုန်ပါဘူး . . အခုဆိုရင် စီမံကိန်းစဖို့ အားလုံး ပြင်ဆင်နေရပါပြီ . . အန်ကယ်ဆီက ထပ်ထည့်မယ့် အစုရှယ်ယာကိုသာ ကျွန်တော်တို့ စောင့်နေတာပါ . . .”

ထိုအခိုက်မှာပင် အိမ်ရှေ့ပေါ်တီကိုအောက်သို့ ကားတစ်စီး ဝင်လာ၏။ ဦးမြင့်လွင်သည် စိတ်ရှုပ်ထွေးစွာဖြင့် ကျွန်တော့်စကားကို ဆက်ပြောလိုက်၏။

“အခုဆို သုတေသနလုပ်နေတဲ့ အဖွဲ့ကလည်း ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့ နမူနာထုတ်လုပ်ဖို့ ကြိုးစားနေပါပြီ . . ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စီမံကိန်းက ဖြစ်မယ့် စီမံကိန်းပါ အန်ကယ် . . .”

ဧည့်ခန်းဆီသို့လျှောက်လာနေသော ခြေသံကိုကြားရသည်။ ဦးမြင့်လွင်သည် ဧည့်ခန်းဝအဝင်သို့ကြည့်ရှင်း မတ်တတ်ထရပ်သည်။ ထိုအခိုက်မှာပင် ဧည့်ခန်းအဝသို့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ရောက်လာသည်။

သူမသည် အသက်သုံးဆယ်ကျော်လောက်ပဲ ရှိဦးမည်။ ရှင်နှည်ချောမောပြီး ရိုးသားပုံရသောအမျိုးသမီး။ ဦးမြင့်လွင်သည် ထိုအမျိုးသမီးကို တွေ့သည်နှင့် မျက်နှာပျက်သွား၏။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်းခြင်းခွဲ

“အစ်ကိုကြီး . . .”

“မင်း ဘာလို့ ဒီကိုလိုက်လာတာလဲ . . .”

“နှင်းဆီမှာ မလာရင်မဖြစ်တဲ့ အကြောင်းရှိနေလို့ အစ်ကိုကြီး”

“ဘာကွ . . .”

“ဟုတ်တယ် အစ်ကိုကြီး . . . နှင်းဆီမှာ အစ်ကိုကြီးနဲ့ရတဲ့

ရင်သွေးကလေး ရှိနေပြီ . . .”

“မဖြစ်နိုင်တာတွေ လာပြောမနေနဲ့ . . . မဟုတ်တမ်းတရာတွေ . . .”

အသားဖြူသော ဦးမြင့်လွင်၏ မျက်နှာသည် နီလာပြီးချွေးတွေလည်း စို့လာပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း ဆက်လက်၍ ထိုင်နေရန် မသင့်သဖြင့် မတ်တတ်ထရပ်လိုက်သည်။

“မင်းကို ငါလုံလုံလောက်လောက် ပေးထားပြီးပြီ နှင်းဆီ”

“မဟုတ်ဘူး အစ်ကိုကြီး . . . အခု နှင်းဆီ အစ်ကိုကြီးဆီလာတာ ငွေလိုချင်လို့မဟုတ်ဘူး . . . ကလေးအဖေနာမည်ဖော်ပေးရုံလေး တင်ဖော်ပေးဖို့ လာပြောတာ . . .”

ကျွန်တော့် ဧည့်ခန်းဝဆီသို့ ခြေကိုရွှေ့သည်။ ဦးမြင့်လွင်သည် ဆိုဖာပေါ်သို့ ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချလိုက်ပြီး လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် မျက်နှာကို အုပ်ထားသည်။

“ဘာပဲပြောပြော အစ်ကိုကြီးရယ် . . . ပတ်ဝန်းကျင် သိပ်မသိခင် ပြေလည်ရာပြေလည်ကြောင်း ကလေးဖြစ်သွားရင် ကောင်းတာပေါ့ . . . ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား . . . တော်ကြာ ဂျာနယ်တွေ့တာတွေထဲပါလာရင် အစ်ကိုကြီး သိက္ခာပိုကျသွားမယ် . . .”

ကျွန်တော် ဧည့်ခန်းဝသို့ ရောက်ခါနီးနေလေပြီ။ ဦးမြင့်လွင်က ခေါင်းကိုပြန်မော့လိုက်သည်။

“မင်း ငွေဘယ်လောက်လိုချင်သလဲ နှင်းဆီ . . .”

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်ရုန့်

အမျိုးသမီးထံမှ ရယ်သံ ခပ်ညှင်းညှင်းထွက်လာသည်။ ကျွန်တော် ဦးမြင့်လွင်ဘက်လှည့်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

“အန်ကယ် . . . ကျွန်တော် သွားလိုက်ပါဦးမယ် . . .”

သူသည် ကြောင်နနဖြင့် ဆိုဖာမှ ပြန်ရပ်သည်။ ဇဝေဇဝါဖြင့် ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေရာမှ ကျွန်တော့်ဆီ လျှောက်လာ၏။ ကျွန်တော် ရပ်မြဲရပ်နေလိုက်၏။

“ဇော်ဇော် . . . ဒီအကြောင်း ဘယ်သူမှ လျှောက်မပြောနဲ့ကွာ . . . မင်း အစ်ကိုကိုလည်း ပြောပြလိုက် . . . ကော်ဖီအေးစိမ့်ကိန်းကို အန်ကယ်သဘောတူပါပြီလို့ . . . လုပ်စရာရှိတာတွေသာ ဆက်လုပ်ပါတော့လို့ . . .”

“အန်ကယ်လည်း ကိုကိုဆီကို ဖုန်းဆက်လိုက်ပါဦး . . .”

သူ ခေါင်းညှိသည်။ ကျွန်တော်လည်း ဧည့်ခန်းထဲမှ စိတ်လက်ဆွဲပါးစွာဖြင့် ထွက်လာခဲ့သည်။ ဦးမြင့်လွင် သဘောတူသည့် ကိစ္စကို တိုက်ခိုက်သိလျှင် မည်မျှဝမ်းသာမည်နည်း။ ကားကိုမောင်းပြီး ခြံထဲမှ ထွက်လိုက်သည်။ လမ်းရောက်မှ ကိုကိုဆီ ဖုန်းဆက်လိုက်သည်။

“ကိုကိုလား . . . ကျွန်တော်ပါ . . .”

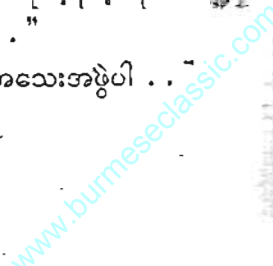
“ဇော်ဇော် . . . ပြော . . .”

“ကျွန်တော် ဦးမြင့်လွင်ဆီက ပြန်လာနေပြီ ကိုကို . . . ကော်ဖီအေးစိမ့်ကိန်းကို သူသဘောတူလိုက်ပြီ . . . ကိုကို ဆက်လုပ်ပေတော့”

“ဟေ . . . ဟုတ်လား . . . ဟား . . . ဟား ဝမ်းသာလိုက်တာကွာ . . . မင်း . . . ဘယ်လိုများ စည်းရုံးလိုက်တာလဲ . . .”

“ကိုကို . . . ဒီကိစ္စဟာ အလွယ်တကူတော့ ဖြစ်တာမဟုတ်ဘူး . . . ဒီကိစ္စအောင်မြင်ဖို့အတွက် ကျွန်တော် သုံးခုရတဲ့စရိတ်တချို့နဲ့ နေတယ် . . . အဲဒါတွေ ကိုကိုကျခံပေးပါ . . .”

“ရပါတယ်ကွာ . . . ဒီလောက်က အသေးအဖွဲပါ . . .”

ကျွန်းတော်

“နောက်တစ်ချက်က နင်းဆီဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို ငွေနည်းနည်းထောက်ပံ့ဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ် . . သူ့ခမျာ မွေးဖို့ ဖွားဖို့ စရိတ်လိုနေရာတယ် . . ”

“မင်းဟာက ဘာတွေလဲ ဇော်ဇော် . . ကိုကိုတော့ နားမလည်တော့ဘူး . . ”

“အသေးစိတ်ကိုတော့ ကျွန်တော်လာမှပဲ ကိုကိုကိုရှင်းပြတော့မယ် . . ”

ကျွန်တော် တယ်လီဖုန်းချုပ်လိုက်သည်။ ထိုခဏ၌ ကျွန်တော့်စိတ်သည် ထားဆီသို့ရောက်ရှိသွားလေသည်။ ယခုအချိန်လောက်ဆိုလျှင် ထား မည်သည့်နေရာတွင် ရောက်ရှိနေမည်နည်း။ လေယာဉ်ပေါ်တွင်ပင် ရှိနေဦးမည်လား။ ရာသီဥတုအပြောင်းအလဲ၊ ဒေသပတ်ဝန်းကျင်အပြောင်းအလဲ။ အစားအသောက်အပြောင်းအလဲတို့၌ နေထိုင်ကောင်းမှ ကောင်းပါမည်လား။

မမြင်တွေ့ရခါမှ ထား၏မျက်နှာကလေးကို တွေ့ချင်လာသည်။ ကျွန်တော် သက်ပြင်းချလိုက်မိပါသည်။ စိတ်ထဲတွင်လည်း တစ်စုံတစ်ခုကို ဆုံးဖြတ်ပြီးသား ဖြစ်သွားလေသည်။ ယနေ့ညတွင် ကျွန်တော်အိမ်မှ ထွက်သွားတော့မည်။

ဖေဖေ၊ မေမေနှင့်ကိုကိုတို့ အတွက် အကောင်းဆုံးကျေးဇူးဆပ်ခြင်းမှာ အိမ်မှကျွန်တော် ထွက်သွားခြင်းသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထား၏ မိဘများနှင့်ကျွန်တော့်မိဘတွေ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြသော အခါ အိမ်မှအပြီးအပိုင် ကျွန်တော် ထွက်သွားမှသာလျှင် ဆုံးဖြတ်ရလွယ်ကူကြမည် ဖြစ်ပါသည်။

မွေးစားသားသည် မည်သည့်အခါမျှ သားအရင်းမဖြစ်နိုင်ပါ။ ဖေဖေ၊ မေမေနှင့်ကိုကိုတို့ကို အဝေးတစ်နေရာမှ ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းသည်သာ အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်စိုနီ

တက္ကသိုလ်တက်စဉ်က ကျွန်တော့်အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း မိုးကျော်ကို သတိရလေသည်။ မိုးကျော်သည် တောင်ကြီးမှာရောက်နေသည်။ အပြင်စီးပွားရေးလုပ်ပြီး တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းသမားမို့ သူ့ဆီသို့ ကျွန်တော်သွားခြင်းကသာ အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

မကြာမီ သီတင်းကျွတ်တော့မည် ဖြစ်သဖြင့် ရာသီဥတုက သာသာယာယာ ဖြစ်နေ၏။

ဒုင်းဆီ

ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးကို ကျွန်တော်တွေ့လိုက်တာ အရမ်းကံကောင်းတယ် ကိုကို . . သူ့မှာ ဦးမြင့်လွင်နဲ့ရတဲ့ ကိုယ်ဝန်ကလည်း တကယ်ရှိနေတယ် . . အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော်အချိန် ကိုက်ပြီး စီစဉ်လိုက်တာ . . ဦးမြင့်လွင်ဟာ သူ့ပြဿနာကို သူ ဘာသာ ဖြေရှင်းနိုင်မှာ ဖြစ်ပေမယ့် . . ကျွန်တော့်ရှေ့မှာ အခုလိုဖြစ်သွား တော့ သူ အတော်ရှက်သွားပုံရတယ် . . ဒါကြောင့် အပေးအယူ သဘောမျိုးနဲ့ ကျွန်တော်တို့ စိမ့်ကိန်းကို သဘောတူလိုက်တာ . .

ကိုကိုသည် ပြုံး၍ ထိုင်နေရာမှ ထလာကာ ကျွန်တော့်ပခုံး ကို ပိတ်ထိုးသည်။ ခပ်ဖွဖွထိုးခြင်း ဖြစ်သဖြင့် ပနာပါ။ သို့သော် ထို သို့အထိုးခံရခြင်းအတွက် ကျွန်တော် ကြည်နူးသွားလေသည်။

“မင်းအတော် မဟုတ်တရုတ်လုပ်တတ်တဲ့ ကောင်ပဲ . . ဟား ဟား . .”

အမှန်တော့ ကျွန်တော့်တွင် ထိုသို့မဟုတ်တရုတ် လုပ် တတ် သည် အကျင့်ရှိပါသည်။ ကျောင်းမှာလည်း ထိုသို့ပင်ဖြစ်၏။ ကိုကို သည် ကျွန်တော့်ထက်စာလျှင် သူတော်ကောင်းဖြစ်ပါသည်။ မည်သို့

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်စိန်

ပင်ဖြစ်စေ၊ ယနေ့ကျွန်တော် ပြုမူဆောင်ရွက်ခဲ့သော ကိစ္စကြောင့် တို့ကိုပျော်ရွှင်ဝမ်းမြောက်ရခြင်းဖြစ်သည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော် ကျေနပ် ပါသည်။

“ကဲ . . ဇော်ဇော် . . အခုအချိန်ဟာ တို့ကုမ္ပဏီရဲ့ ရှေ့ရေး အတွက် သိပ်ကောင်းတဲ့အခွင့်အရေးတစ်ရပ်ကိုရတဲ့ အထိမ်းအမှတ် အနေနဲ့ ဝန်ထမ်းတွေကို လစာတိုးပေးဖို့ ကျေညာရအောင် . . မင်း ဟာ အရင်ကထက်စာရင် အရမ်းကို တိုးတက်လာတယ် ဇော်ဇော် . . အခုမှ ကုမ္ပဏီရဲ့ အထွေထွေမန်နေဂျာအစစ်တစ်ယောက်ကို ရ လာတာ . .”

ကျွန်တော် ဝမ်းနည်းသွားပြီး မျက်ရည်တွေစို့လာသည်။ ထိုကိုသည် သူ့ညီအရင်းမဟုတ်ကြောင်း သိပုံမရပါ။ သို့သော် ထို အချက်မှာ သံသယဖြစ်ဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။ ကိုကိုအသက်ငါးနှစ်ရောက် မှ ကျွန်တော့်ကို ကောက်ယူမွေးစားသည်ဆိုလျှင် ကိုကိုသည် ငါးနှစ် သားဘဝ၌ပင်လျှင် ကျွန်တော်သည် သူ့ညီအရင်းမဟုတ်ကြောင်း သိရပေမည်။ ကလေးတို့ဘာသာဘာဝ အမှန်တရားကို လွတ်လပ်စွာ ခြောက်သောအချိန်တွင် ကိုကိုသည် ကျွန်တော့်ကို ညီအရင်းမ ဟုတ်ကြောင်း တစ်ရံတစ်ဆစ်မျှပင် မပြောခဲ့ဖူးပါ။

သည်သို့ဆိုလျှင် ကိုကိုသည် ကျွန်တော့်ကို ညီအရင်းနယ်ပင် သိထားခဲ့လေသည်လား။ ကျွန်တော်၏ ဖခင်မိခင်ရင်းတို့သည် ညီသူတွေနည်း။

“ဘာငိုင်နေတာလဲ ဇော်ဇော် . . ကိုကိုတို့ ဒီနေ့လယ်မှာပဲ ဝန်ထမ်းတွေနဲ့ တွေ့လိုက်ရအောင် . . အဲဒီမှာ ဇော်ဇော် ဝန်ထမ်း တွေကို စကားနည်းနည်းပါးပါးပြောပါ . .”

ကျွန်တော် ငြင်းဖို့ ကြိုးစားလိုက်သော်လည်း ကိုကိုက အသင်းပင် တိုက်တွန်းလေ၏။

www.burmeseclassic.com

ကျိပ်ပြာခွေး

“ပရိသတ်ရှေ့မှာ စကားပြောတတ်တဲ့ အကျင့်ဟာ ဒီလိုပဲ လုပ်ယူရတယ်ကွ . . အကျင့်ဖြစ်သွားရင် မင်း ရဲလာလိမ့်မယ် . . လုပ်ပါ . . ပြောကြည့်ပါ . . ”

ကိုကို၏ အလျင်အမြန် စီမံခန့်ခွဲမှုနှင့်ပင် နေ့လယ်နှစ်နာရီ ၌ ဝန်ထမ်းအားလုံးနှင့် တွေ့ဆုံခွင့်ကို စက်ရုံ၏ မြက်ခင်းပြင်၌ ကျင်းပ နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ပဏာမအနေနဲ့ ကိုကိုစကားပြောပြီး ကျွန်တော့်အ လှည့် ရောက်လာပါသည်။

“အသစ်ထပ်မံထုတ်လုပ်မယ့် ပစ္စည်းနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဆရာ ပြောချင်တာ ဒီလောက်ပါပဲ . . အခု ဝန်ထမ်းတွေအတွက် စီမံခန့် ခွဲရေးကို တာဝန်ယူထားတဲ့ ဆရာညီဦးဇော်ဇော်ဟန်က ဆက်ပြီးပြော ပါလိမ့်မယ် . . ”

မြတ်စွာဘုရား။ ယခင်က ရာထူးလက်ဆုပ်လက်ကိုင်မမို့ခဲ့ သော ကျွန်တော်သည် ရာထူးရနေခဲ့လေပြီ။ ကိုကိုက ကျွန်တော့်ထံ ခေါင်းဆက်ပြုပြီး ထိုင်လိုက်သဖြင့် ကျွန်တော် မတ်တတ်ရပ်လိုက်၏။ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပင် စကားစပြောလိုက်နိုင်၏။

“ဝန်ထမ်းတွေအတွက် ဝမ်းသာစရာစကားတစ်ခုကို ကျွန် တော်ပြောပါမယ် . . အဲဒါကတော့ ဒီလကုန်ကနေစပြီး လစာနှုန်း တိုးမြှင့်ပြီး . . ”

လက်ခုပ်သံတွေ ဆူညံကုန်၏။ သူတို့အသံတွေ စဲသွားမှ ကျွန် တော် ဆက်ပြောလိုက်၏။

“သတ်မှတ်ပေးလိုက်ပါတယ် . . ဒါပေမယ့် တစ်ခုကျွန်တော် ပြောချင်တာက . . အခုလို လစာတိုးပေးတာဟာ ကျွန်တော်ထံ ကုမ္ပဏီအတွက် အခက်အခဲတွေကြားထဲက လုပ်ခဲ့ရတာပါ . . အဲဒီ တော့ ဝန်ထမ်းတွေကို ကုမ္ပဏီက . . လေးဂရုပြုသလိုပဲ ဝန်ထမ်းတွေ ကလည်း ကုမ္ပဏီအပေါ်ကို သစ္စာရှိကြပါလို့ ကျွန်တော် ပြောချင်ပါ”

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်စိုနို့

တယ် . . ကုမ္ပဏီရဲ့ တိုးတက်မှုဟာ ဝန်ထမ်းတွေပေါ်မှာလည်း မှ တည်တယ်ဆိုတာ အားလုံးသတိထားကြပါ . . ကျွန်တော်တို့တတွေ လက်တွဲပြီး ကုမ္ပဏီကြီးတည်တံ့ခိုင်မြဲအောင် . . ဒီထက်တိုးတက် အောင် လုပ်ကြပါလို့ . . ”

ကျွန်တော် နေရာတွင်ပင် ထိုင်ချလိုက်သည်။ လက်ခုပ်ပြု ဘာသံတွေ ဆူညံသွားလေသည်။ စိတ်ထဲတွင် ကြေကွဲဝမ်းနည်းလာ ၏။ သူတို့အပေါ် ပြောသော ကျွန်တော့်စကားတွေသည် ပထမဦးဆုံး ဖြစ်သလို၊ နောက်ဆုံးလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်စဉ်း

ပြန်၍ သော့ခတ်သည်။ လမ်းမီးရောင်မှိန်ပျံ့နှင့် လမ်းမသည် ရှင်းနေလေ၏။ နှစ်နာရီဆိုသည့် အချိန်မှာစောသေးသော်လည်း အားလုံး အိပ်မောကျနေသည့်အချိန်ဖြစ်၍ ကျွန်တော် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ထွက်လာနိုင်ပါသည်။ လမ်းမအတိုင်း ကျွန်တော်လမ်းစလျှောက်သည်။ လမ်းထိပ်နားက ခွေးတစ်ကောင်က ကျွန်တော့်ကို မြင်၍ ဝူးဝူးဝါးဝါးထိုးဟောင်လေသည်။

လမ်းထိပ်က ဆိုက်ကားဂိတ်တွင် မည်သည့်ဆိုက်ကားမျှမရှိ။ ကျွန်တော့်စိတ်ထင်တော့ သူတို့တွေသည် နံနက်ငါးနာရီလောက်မှ ရောက်လာကြပေလိမ့်မည်။ ကားပြေးဆွဲရာလမ်းမမှာတော့ ဖြတ်သွားသော ကားတွေတစ်စီးစာ နှစ်စီးစတွေ့ရ၏။ ခရီးဆောင်အိတ်ကို ဆွဲ၍ ကျွန်တော် လမ်းဘက်လျှောက်သည်။ နာရီဝက်လောက်ကြာသောအခါ ကျွန်တော့်ဘေးသို့ တက္ကစီတစ်စီးဆိုက်လာသည်။

“အစ်ကို ဘယ်သွားမလို့လဲ . . .”

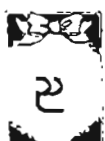
ဝီရိယကောင်းသော တက္ကစီကားဆရာပေပဲလား။ အော်ဒါတစ်ခုမှပြန်လာသော ကားဆရာပေပဲလား မသိပါ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဘာမှ ယခုလို တက္ကစီတစ်စီး ကျွန်တော့်အနားရောက်လာခြင်းအတွက် အဆင်ပြေသွားပါသည်။

“အဝေးပြေးကို သွားမယ်ဗျာ . . .”

“ဟာ . . . ဆရာက အရမ်းစောနေတယ် . . . ကားတွေက နေကစောစောမှ ထွက်မှာ . . .”

“ရပါတယ် . . . ဟိုမှာ လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း . . . ကားစောင့်တာပေါ့ . . .”

ကားဆရာက ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ ကားမောင်းထွက်ခဲ့၏။ ရာသီဥတုသည် အေးအေးချမ်းချမ်းဖြစ်နေသည်။ ကားတံခါးမလတ်ဆတ်သော လေပြည်က ကျွန်တော့်ဆံပင်တွေကို ထိုးဖွပ်နေ

ဥ နှစ်နာရီတိတိတွင် ကျွန်တော်နီးလာသည်။ ညသည် ငိုတဝါးကြယ်ရောင်ဖြင့် ပျံ့ကလေးလင်းနေ၏။ ကျွန်တော့် ခုတင် ဘေးကြမ်းပြင်တွင် ခရီးဆောင်အိတ်က အဆင့်သင့်ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်တော့် လက်ရေးနှင့်စာက စားပွဲပေါ်မှာ အဆင်သင့်ပင် ဖန်တုံးဖြင့် ဖိထားသည်။

မျက်နှာခပ်မြန်မြန်သစ်ပြီး အိမ်ကြီးဆီသို့ ကူးသွားလိုက်၏။ ညမီးရောင်မှိန်ပျံ့မှာ အိမ်တစ်အိမ်လုံးမှောင်မည်းနေ၏။ ပေဖေမေမေမေ ကိုကိုတို့၏ မျက်နှာကို နောက်ဆုံးအနေနှင့်ကြည့်သွားချင်သော်လည်း သူတို့နီးကုန်မည်စိုးသဖြင့် အိမ်ထဲမဝင်ဖြစ်တော့ဘဲ သူတို့ရှိမည့်နေရာကို မှန်း၍ ကန်တော့လိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ ထိန်းထားသည့်ကြားမှ ကျွန်တော့်မျက်ရည်တွေက ပိုးပိုးပေါက်ပေါက်ကျလာသည်။

ကျွန်တော် ခရီးဆောင်အိတ်ကိုသွားယူလိုက်ပြီး ခြံတံခါးရှိ ရာသီသွားသည်။ တံခါးသော့ကို ကျွန်တော့်ထံမှာရှိနေသည့် သော့တစ်ချောင်းနှင့်ပင် ဖွင့်၍ အပြင်ထွက်သည်။ ပြီးတော့ တံခါးကို

www.burmeseclassic.com

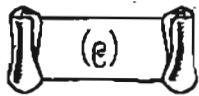

ကျိပ်စားခြင်း

သည်။ အရှေ့ဘက်ကောင်းကင်သည် နက်မှောင်နေဆဲဖြစ်သည်။
ကြေကွဲဝမ်းနည်းမှုကြောင့် ကျွန်တော် မျက်ရည်တွေစို့နေသည်။
အဆောက်အဦးတိုက်တာတွေမှ အလင်းရောင်တွေကိုကြည့်ရင်း
ရှုရင်းက အဝေးပြေးကားဂိတ်သို့ ရောက်သွားသည်။

နံနက်သုံးနာရီပင် ရှိနေလေပြီ။ မိုးအလင်းဖွင့်သော လက်
ဖက်ရည်ဆိုင်မှာထိုင်ပြီး ကားဂိတ်သို့စောင့်ရလေသည်။ တစ်စထက်
တစ်စအရှေ့ဘက်ကောင်းကင်တွင် အလင်းရောင်ပီသလာ၏။ တိမ်နီ
ဖျင်တွေက ကောင်းကင်တွင် နေရာအနှံ့။ ကားဝင်းအတွင်း ခရီးသည်
တွေ တဖြည်းဖြည်းရောက်လာသည်။ ကားဂိတ်များတွင်ဖွင့်သောအခါ
ကျွန်တော် လက်မှတ်ဝယ်သည်။

နံနက် (၆)နာရီတွင် ကားသည် ခရီးသည်များတင်ဆောင်
လျက် ရန်ကုန်မှ စထွက်သည်။ ကျွန်တော် မျက်လုံးကိုမှိတ်ထားလိုက်
သည်။ ကျွန်တော့် အနာဂတ်သည် နံနက်ခင်းနှင့် အတူဝေဝါးလျက်
ရှိနေသည်တကား။

အိမ်

ကလေးသည် ပျဉ်ထောင်အိမ်ကလေးဆိုသော်လည်း
သေသေသပ်သပ်ကလေးဖြစ်ပါသည်။ ထို့အပြင် သီးသန့်
ခြံဝန်းကလေးနှင့်ဖြစ်၍ နေချင်စဖွယ်ကောင်းပါသည်။ ကျွန်တော်
လည်း ခြံတံခါးဝတွင် ရပ်ရင်းလူခေါ်ခေါင်းလောင်းကလေးကို လှုပ်
လိုက်၏။ ခဏမျှအကြာတွင် အထဲမှ စွပ်ကျယ်အင်္ကျီဝတ်ထားသည့်
လူတစ်ယောက် ထွက်လာသည်။

“ဘယ်သူ့ကို တွေ့ချင်လို့လဲဗျ . . .ဟာ . . . ဟေ့ကောင် ဇော်
ဇော်ဟန် မင်းကွာ . . . ဆိုင်းမဆင့် ငုံ့မဆင့်ရောက်ချလာတယ်”

မျိုးကျော်သည် အရင်ပုံစံအတိုင်းပင် ဘာမျှမပြောင်းလဲပါ။

“ငါ မင်းဆီကိုပဲ လာခဲ့တာကွ . . . တော်သေးတာပေါ့ကွာ
. . . မင်းနဲ့ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် တွေ့ရပေလို့ . . .”

မျိုးကျော်သည် ကျွန်တော့်ပခုံးကို ဖက်၍ အိမ်ထဲသို့ခေါ်
သွား၏။ အိမ်ကလေးသည် အတွင်းဘက်၌လည်း သေသေသပ်သပ်
ကလေးဖြစ်လေသည်။ တစ်အိမ်လုံးတွင် မျိုးကျော်မှအပ မည်သူ့မျှ
မရှိပေ။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ဧည့်ခန်း၌ထိုင်လိုက်မိကြသည်။

ကျိပ်ဖြမ်းခြံ

“မင်း အခုထိ တစ်ယောက်တည်းပဲလား မျိုးကျော် . . .”

“အေး . . . မင်းလည်း တစ်ယောက်တည်းပဲ မဟုတ်လား”

“အေး . . . ဟား ဟား . . .”

မျိုးကျော်နှင့် အတူ လွတ်လပ်စွာရယ်လိုက်မိကြသည်။

“တို့တွေ မကြာခင်မှာ လူပျိုကြီးတွေ ဖြစ်ကြမှာကွ . . . ဟား

ဟား . . .”

ခဏအကြာတွင် သူသည်မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကျွန်တော့်ကို ကြည့်သည်။

“ဒါနဲ့ နေပါဦး . . . ဇော်ဇော်ဟန် . . . မင်း ငါ့ဆီကို အလည်

လာတာပဲလား . . .”

“ငါ မင်းနဲ့ နေရအောင် အပြီးလာခဲ့တာကွ . . .”

“ဗုဒ္ဓေါ . . .”

သည်ကောင့်မျက်လုံးတွေ ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွား၏။ ထို အခါမှပင် ကျွန်တော်လည်း အကြောင်းစုံကို ရှင်းပြရလေတော့သည်။ ကျွန်တော့်စကားဆုံးသောအခါ အတန်ကြာသည်အထိ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ငြိမ်သက်နေမိ၏။

“မင်း ဥစ္စာကလည်း လွယ်မယောင်နဲ့ အတော်ရှုပ်တဲ့ ငြ

ဿနာပဲကွ . . .”

“မရှုပ်ပါဘူး မျိုးကျော်ရာ . . . ရှင်းရှင်းလေးပါ . . . အခုဆို

အိမ်မှာ ငါမရှိတော့ ထားအိခိုင်ကိစ္စကို ဖြေရှင်းဖို့ အရမ်းလွယ်သွား ပြီ . . .”

“ဒါနဲ့ စကားမစပ် . . . မင်း ထားအိခိုင်ကို ချစ်သလား ဇော်

ဇော်ဟန် . . .”

ကျွန်တော် အိမ်အပြင်ဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ငြ

ထောင့်မှာ ရှိအော သရက်ပင်သည် စိမ်းစိုလတ်ဆတ်နေ၏။ ခြံစည်း

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်စိုနို့

နိုး၍ ကာရံစိုက်ပျိုးထားသော ပုဏ္ဏရိက်ပင်တို့မှာ အပွင့်တွေ ပွင့်နေ လေပြီ။

“ချစ်တယ် မျိုးကျော် . . . ထားကို ငါသိပ်ချစ်တယ် . . .”

“ထားကရော မင်းကိုချစ်သလား . . .”

“အေး . . .”

“အဲဒါကြောင့် ငါပြောတာပေါ့ ဇော်ဇော်ဟန် . . . မင်းတို့

ဥစ္စာက လွယ်မယောင်နဲ့ ရှုပ်ပါတယ်လို့ . . . မင်းကွာ . . . မင်းမိဘတွေ

ငိတ်ထိခိုက်အောင် အခုလို ထွက်လာခဲ့ဖို့တော့ မကောင်းဘူး . . .

ဟေ့ကောင် ငါဒီလိုပြောလို့ မင်းစိတ်ထဲမှာ ငါ့ဆီမှာ မင်းကို မနေစေ

ခင်လို့ ပြောတယ် မထင်နဲ့ဦး . . . မင်း နေချင်လို့ကတော့ ငါ့ဆီမှာ

တစ်သက်လုံးနေ . . . ဘာမှ ပြဿနာမရှိဘူး . . .”

ကျွန်တော် အိမ်မှထွက်လာခဲ့သည့် ကိစ္စအပေါ် ဖေဖေ၊

မေမေတို့စိတ်ထိခိုက်နေနိုင်ပါသလား။ ဤအချက်ကို ပထမဦးဆုံး

အကြိမ်အဖြစ် ကျွန်တော် တွေးမိလေသည်။ မွေးစားသားဟူသော

ဗုဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ကျွန်တော် လုပ်မိလုပ်ရာ လုပ်ခဲ့ခြင်းပင်လော။ သို့သော်

ဆုစေပြန်တွေးလျှင် ဖေဖေ၊ မေမေတို့ စိတ်ထိခိုက်ခြင်းထက် ပိုအရေး

ကြီးသော အရာမှာ ထားအိခိုင်ပင်ဖြစ်သည်။

“အေးပေါ့လေ . . . လုပ်လာခဲ့ပြီးမှတော့ နောင်တရမနေနဲ့

ဆော့ ဇော်ဇော်ဟန် မင်းဒီမှာ ပျော်သလောက်နေ . . . တစ်သက်လုံး

ဆျာတယ်ဆိုရင်လည်း တစ်သက်လုံးနေ . . . အေး . . . စားတာတော့

ငါ့စားသလိုပဲ စားရမယ် . . . ဝတ်တာလည်း ငါဝတ်သလိုပဲ ဝတ်ရ

မယ် . . .”

“ဪ . . . ဟေ့ကောင် . . . မျိုးကျော် . . . မင်းအသိတွေထဲ

ထဲ ဝန်ရားရှိတဲ့သူ ဘယ်သူရှိလဲ . . .”

“ဟေ . . . ဘာလုပ်ဖို့လဲ . . .”

ကျွန်းတော်

“စန္ဒရားတီးချင်လို့ပေါ့ကွ . . .”

“အင်း . . . ငါ့အသိတွေထဲမှာတော့ စန္ဒရားမရှိကြဘူးကွ . . .
နေဦး . . . မန္တလေးက စတိုးဆိုင် တချို့မှာတော့ အော်ဂင်ကောင်း
ကောင်းတွေ ရှိတယ် . . . ဈေးသင့်တော်မယ်ဆိုရင်လည်း ဝယ်လိုက်
ပေါ့ကွာ . . . အော်ဂင်က စန္ဒရားနဲ့တော့ သိပ်မကွာဘူး မဟုတ်လား”

အော်ဂင်နှင့်စန္ဒရားကွာခြားမှုတွေရှိသော်လည်း မရှိသုံး
သုံးလျှင် ဖြစ်ပါသည်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်လခတွေကို စုထားတာပါ
လာသဖြင့် အော်ဂင်ဝယ်ရန်လည်း လုံလောက်ပါလိမ့်မည်။ စန္ဒရား
အကြောင်းကို စဉ်းစားမိကာမှ ထားကို သတိရလာလေသည်။

ထားသည် အိမ်၌ ကျွန်တော်မရှိတော့သော အခြေအနေကို
သိလျှင် မည်သို့နေလေမည်နည်း။ ကျွန်တော့်ရင်ထဲတွင် ထားကို လွမ်း
ဆွတ်သော အလွမ်းကို ချက်ခြင်းပေါ်လာ၏။ ထား၏ မျက်နှာကလေး
ကို မြင်ချင်သည်။ ထား၏ ပေါ့ပါးလွတ်လပ်သော အသံကလေးကို
ကြားချင်သည်။ ထားသည်လည်း ကျွန်တော့်အပေါ် လွမ်းဆွတ်နေ
မည်လော။ အချိန်ကာလသည် သေသောသူကိုပင် ကြာလျှင်မေ့စေ
နိုင်မည်ဆိုလျှင်။ အချိန်ကာလကြောင့်ပင် ထားသည် ကျွန်တော့်ကို
ကြာလျှင် မေ့သွားပါလိမ့်မည်။

အော်ဂင် နှင့် ကျွန်တော်ရောက်နေသည်မှာ တစ်လခွဲလောက်
ပင်ရှိပေတော့မည်။ သူနှင့် ကျွန်တော် မန္တလေးသို့ဆင်း၍
အော်ဂင်ဝယ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ယခုပင်လျှင် ကျွန်တော့်၌ ခပ်
လတ်လတ်အော်ဂင်တစ်လုံးရှိနေလေပြီ။ တီးခတ်လေ့ကျင့်စရာ နုတ်စ်
စာအုပ်များ မပါလာသဖြင့် တီးခတ်မလေ့ကျင့်နိုင်သော်လည်း ရပြီ
သား တေးသီချင်းများကို မမေ့စေရန်တော့ တီးခတ်နေနိုင်ပါသည်။

စန္ဒရားတီးတိုင်း ထားကို လွမ်းသည်။ ထားကို လွမ်းတိုင်း
လည်း ကျွန်တော့် စန္ဒရားတီးလေသည်။ သည်ကြားထဲတွင် မျိုးကျော်
၏ ဆက်သွယ်ပေးမှုဖြင့် တောင်ကြီးမှာရှိသော တီးဝိုင်းတစ်ခုနှင့်
အဆက်အသွယ်ရသည်။ သူတို့သည် ကျွန်တော့်ဂီတအရည်အသွေး
ကို နှစ်သက်သဘောကျကုန်ပြီး သူတို့၏ တီးဝိုင်းတွင် ကျွန်တော့်ကို
ဝင်၍ တီးခိုင်းပါသည်။ နေတ်ပေါ်ဂီတတွေကို တီးခတ်ဖို့စိတ်မပါ
သော်လည်း တစ်ယောက်တည်း ပျင်းနေသည်မို့ သူတို့အဖွဲ့နှင့် ငင်
ရောက် တီးခတ်ဖို့ သဘောတူလိုက်မိပါသည်။

တီးဝိုင်း၌ သီချင်းတိုက်ကြသောအခါ ကျွန်တော့်အတွက်

ကျွန်းခြံ

အလွန်ပင် လွယ်ကူနေလေသည်။ ကျွန်တော် လက်ချောင်းများ၏ သွက်လက်မြန်ဆန်မှု၊ နှုတ်စ်များကို လက်တန်းဖတ်ရှုနိုင်မှုတို့ကြောင့် ကျွန်တော်က တီးဝိုင်း၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ မြို့ပေါ်၌ မွေးနေ့ပွဲများ၊ မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲများကို လက်ခံတီးခတ်ပေးရသည့် အဖြစ်ကို ချက်ခြင်းပင်ရောက်လာသည်။ ယခုကဲ့သို့ ခေတ်ပေါ်တီးဝိုင်းတွင် ကျွန်တော်ဝင်တီးနေသည့် အဖြစ်ကို ထား သိလျှင် ရယ်လေ မည်လား မသိပါ။

ဖေဖေ၊ မေမေနှင့်ကိုကိုတို့ဆီမှ မည်သည့်သတင်းမျှ မကြားရသော်လည်း တစ်နေ့က သတင်းစာတွင်မူ ကြော်ငြာကလေးတစ်ခု ပါလာခဲ့လေသည်။

ဇော်ဇော်/

မေမေ၊ ဖေဖေ၊ ကိုကိုတို့ စိတ်ပူနေတယ် . .
အမြန်ပြန်လာ . .

မေမေ၊ ဖေဖေနှင့်ကိုကို

ထိုကြော်ငြာကလေးကို ကြည့်၍ ကျွန်တော် မျက်ရည်ဝဲရပါသည်။ မေမေတို့၏ ကျွန်တော်အပေါ်ထားသော မေတ္တာတရားကို ကျွန်တော် သံသယမရှိပါ။ သို့သော် မေမေတို့ဘဝတွင် ကျွန်တော်မရှိမှသာ အဆင်ပြေပါလိမ့်မည်။ ဝမ်းနည်းမှုနှင့်အတူ ထိုကြော်ငြာကလေးကို လျစ်လျူရှုခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့မြို့ကလေးတွင် ဆောင်းဝင်လာလေပြီး တောင်ပေါ်မြို့ဖြစ်သောကြောင့် ရန်ကုန်ထက်စာလျှင် သိသိသာသာချမ်းအေးလေသည်။ လသာသောညများ၌ ကျွန်တော်တို့အိမ်ရှေ့မှာ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ထွက်ထိုင်၍ စကားကောင်းမိကြသောအခါ လပြည့်ဝန်းကြီးကို ကြည့်၍ (ကျွန်တော်) လွမ်းနေမိသည်။

“အမှန်ကတော့ မင်းသတ္တိမရှိတာ ဇော်ဇော်ဟန် . . မင်း

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်ရဲနီ

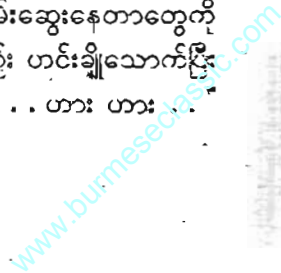
ထက်စာရင် ထားအိခိုင်က ပိုပြတ်သားပြီး ပိုသတ္တိရှိတယ်လို့ ငါထင်တယ် . . မင်း စဉ်းစားကြည့်လေ . . သူက သူ့အဖေကို အဖြစ်မှန်ကို ဖွင့်ပြောရဲတယ် . . မင်းပြောပြတဲ့အချက်တွေကိုလည်း သူနားထောင်ပြီး စိတ်အေးအေးနေပါလို့ ပြောခဲ့တယ် . . မင်းကျတော့ မွေးစားသားဆိုတာကလေးသိလိုက်ရတာနဲ့ သတ္တိတွေ မရှိတော့ဘူး . . အလိုလို သိမ်ငယ်လာပြီး လုပ်မိလုပ်ရာတွေ လျှောက်လုပ်တော့တာပဲ . . ငါသဘောကတော့ မင်းအဲဒီမှာပဲ ရေလိုက်ငါးလိုက် ဆက်နေသင့်တယ် . . ဟေ့ကောင် . . ငါ စကားအဖြစ် ပြောတာနော် . . မင်းက အကျအန ကောက်မှာစိုးလို့ . . ”

“ငါ သတ္တိမရှိတာတော့ မဟုတ်ဘူး သူငယ်ချင်း . . ကိုကိုနဲ့ ထားအိခိုင်အဆင်ပြေသွားဖို့ သတ္တိရှိစွာနဲ့ ရဲဝံ့စွာနဲ့ ရှောင်ပေးတာ . . အခုဆို ငါထင်တယ် ထားအိခိုင် ရန်ကုန်ကိုရောက်နေလောက်ပြီ . . သိပ်မကြာခင်မှာ သူတို့နှစ်ယောက် လက်ထပ်တဲ့ သတင်းကြားရလိမ့်မယ် . . ”

“ဟား ဟား . . မင်း အတော်ကြောင်တဲ့ကောင်ပဲ ဇော်ဇော်ဟန် . . ထားရဲ့ ရဲဝံ့ပြတ်သားတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မင်း သံသယမရှိဘူးလား . . အေးလေ . . မင်းလုပ်ရပ်တွေ မှန်တယ်လို့ ငါယုံကြည်နေလိုက်ပါတယ် . . ဒါပေမယ့်ကွာ မင်းခံစားနေရတာတွေ ကြည့်ပြီး ငါ စိတ်မကောင်းဘူး . . ”

“ငါ ခံစားနေရတယ်လို့ မင်းဘာကြောင့် ထင်ရတာလဲ ချွေးကျော် . . ”

“လုပ်မနေနဲ့ ဟေ့ကောင် . . မင်းဟာ ခံစားချက်ကို မဖုံးတွယ်နိုင်တဲ့ကောင် . . မင်း မျက်နှာမှာ လွမ်းဆွေးနေတာတွေကို မင်း မဖုံးကွယ်နိုင်ပါဘူးကွာ . . ဟိုနေ့ကလည်း ဟင်းချိုသောက်ပြီး ခွန်းကို တော်တော်နဲ့ ပြန်မချဘဲ ငိုနေတယ် . . ဟား ဟား . . ”

ကျွန်းတော်

ကျွန်းတော် ရှက်သွားပြီး ပြုံးလိုက်မိသည်။

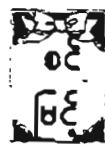
“မဟုတ်ပါဘူးကွ . . . ဟင်းချိုရဲ့ အရသာမှာ ဘာလိုနေသလဲ ဆိုတာ စဉ်းစားနေလို့ပါ . . .”

“ခွေးကောင် . . . ဟား ဟား . . .”

“ဪ . . . ပြောရဦးမယ် မျိုးကျော် . . . ငါ့မှာ လစာတွေစု ထားတာ ကျန်သေးတယ်ကွ . . . အဲဒီ ပိုက်ဆံတွေကို မင်းရဲ့ဆိုင်ကယ် အပိုပစ္စည်းဆိုင်ထဲ ထည့်လိုက်ကွာ . . .”

“ရတယ် ဇော်ဇော်ဟန် . . . မင်း ပိုက်ဆံတွေ မင်းပဲ သိမ်း ထား . . . ငါ့ရဲ့ ဆိုင်က ဝင်ငွေက သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ကို တစ် သက်လုံး ကျွေးထားနိုင်ပါတယ်ကွ . . .”

ကျွန်းတော်တို့နှစ်ယောက်၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ လရောင်ဖျော့ဖျော့ က ကျနေ၏။ ယခုအချိန်တွင်တော့ အမေရိက၌ နေ့ဘက်ဖြစ်ပေလိမ့် မည်။ ထို့ကြောင့် လသာနေလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။ လပြည့်ဝန်းကိုကြည့် ၍ ချစ်သူနှစ်ဦး မျက်နှာချင်းဆိုင်မှုသည် အရှေ့နှင့်အနောက် ကမ္ဘာ ခြားနေသူ နှစ်ဦးအတွက် အဓိပ္ပာယ် မရှိပါ။ ကျွန်းတော်က သည်ဘက် ခြမ်းတွင် အိပ်မောကျနေချိန်၌ သူမက ဟိုဘက်မှာ လှုပ်ရှားနိုးထနေ ပေလိမ့်မည်။ အတော်ပင် ကြောင်စီစီနိုင်သော ကမ္ဘာ့အရှေ့ခြမ်း နိယာမပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဖြေဖျော်ပွဲအတွက် ပြင်ဆင်ထားသည်မှာ နှစ်သက် သဘောကျဖွယ် ဖြစ်ပါသည်။

အိပ်မက်ရောင် (Dream Colour) ဆိုသောစာတမ်းက နောက်ခံတွင် ငွေရောင်ဖြင့် လင်းလက်လျက် ရှိလေသည်။

တီးခတ်ဖြေဖျော်မည့် တူရိယာပစ္စည်းတို့မှာလည်း မန္တလေးမှ မှာယူထားသော ပစ္စည်းတွေ ဖြစ်ပြီး ပါဝါအပြည့်ထွက် လျက်ရှိသည့် တူရိယာတွေ ဖြစ်ပါသည်။

စင်မြင့်ဖြေဖျော်ပွဲသို့ ရန်ကုန်နှင့်မန္တလေးမှ နာမည်ကြီး အဆိုတော် အချို့နှင့်တောင်ကြီးမှ အဆိုတော်အချို့တို့ ပူးပေါင်း တင် ဆက်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုင်ခုံနေရာကြိုတင်ရောင်းချပြီး ပရိသတ်အတော်အသင့် ချိနေပြီဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်းတော်တို့ တီးဝိုင်းအဖွဲ့သားတွေက ညနေ ခောင်းကတည်းက ရောက်ရှိနေကြသည်။

စင်ပေါ်တက်၍ ကြိုးညှိခြင်း၊ အသံထွက်များ ညှိခြင်းတို့

ကျွန်းတော်

ပြုလုပ်ပြီးသောအခါ တီးဝိုင်းအဖွဲ့သားထဲက ဒရမ်တီးသော ကိုအောင်၏အိမ်တွင် ကျွန်တော်တို့ စု၍နားကြပါသည်။

ညဉ့်သည် တဖြည်းဖြည်းမှောင်လာသည်နှင့်အမျှ အအေးဓာတ်က ပိုလာလေသည်။ ည (၈)နာရီတွင် ဧည့်ပရိသတ်က တဖွဲ့ဖွဲ့ ရောက်ရှိလာပြီး နေရာယူကြလေသည်။

ည (၈)နာရီခွဲတိတိတွင် ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့၏ စင်မြင့်ဖြေဖျော်ပွဲ စတင်လေသည်။ ဂီတသည် ဂီတသာတည်း။

ကလပ်စီ ကယ်၊ ပေါ့ပ်၊ ရော့ခ်၊ ဂျပ်စ်၊ မည်မျှပင် အမျိုးအစားတွေ ကွဲပြားခြားနားပါစေ။

ဂီတသည် ဂီတသာတည်း။

ကျွန်တော်၏ လက်ချောင်းတွေသည် နုတ်စ်အလုံးများပေါ်သို့ ပြေးလွှားဆော့ကစားလျက်ရှိပြီး တေးသီချင်းတို့၏ သံစဉ်၌မျောပါနေလေသည်။

သီချင်းတို့သည် တစ်ပုဒ်ပြီးတစ်ပုဒ်။ အဆိုတော်တို့သည် တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ တီးဝိုင်း သမားတို့က အလဲအလှယ်မရှိ။

ကျွန်တော် တီးခတ်နေရသော ကီးဘုတ်သည် နောက်ဆုံးပေါ် အမျိုးအစားဖြစ်ပြီး အသံထွက်လည်း အလွန်ပင်ကောင်းလှလေသည်။

အဆိုတော် အချို့၏ အဆိုကောင်းမွန်မှုကြောင့် ပရိသတ်တချို့က ပန်းကုံးဆု တက်ချသည်။

သို့သော် ကျွန်တော်တို့တီးဝိုင်းအဖွဲ့သားတွေကိုတော့မည်သူမျှ ပန်းကုံးတက် မစွပ်ကြချေ။ နောက်ဆုံး၌ ရော့ခ်အဆိုတော် တစ်ယောက်၏ အလှည့်ရောက်လာ၏။

သူ၏ တေးသီချင်းသည် မြူးကြွပြီး တီးခတ်ရသည်မှာ လတ်

ချစ်ခြင်း၏ ခင်မိနို့

တွေ့ပါသည်။ နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းလှသော တီးကွက်များ ပါဝင်ပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ကီးဘုတ်ဆိုလိုပိုဒ်၌ အားပါးတရလက်ကုန်တီးခတ်နေစဉ် ကျွန်တော့်ရှေ့သို့ လူတစ်ယောက်ရောက်လာသည်။ ခလုတ်တွေကို တို့ထိတီးခတ်နေရဆဲမို့ ကျွန်တော် မော့မကြည့်မိ။

သို့သော် မျက်ဝန်းထောင့်မြင်ရချက်အရ ဂျင်းဘောင်းဘီဝတ်အမျိုးသမီး တစ်ယောက်မှန်း သိလိုက်လေသည်။

သူမသည် ကျွန်တော့် လည်ပင်းသို့ ပန်းကုံးတစ်ကုံး စွပ်ပေးသည်။

သူမထံမှ တိုးညှင်းသော်လည်း ပြတ်သားသော အသံကို ကြားရ၏။

“ထားလည်း တီးချင်တယ် မောင် . . .”

“ဟင် . . .”

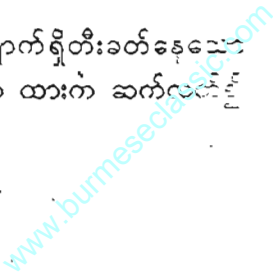
ညာဘက်လက်ချောင်းမှာ အေမိုင်နာစကေး A Minor Scale (Aမိုင်နာ သံစဉ်နိမ့်မြင့်) ကိုလိုမိတီးနေသော ကျွန်တော့်လက်သည် ဆွဲအသွားသဖြင့် အသံကြောင် (ခလုတ်အမည်း) တချို့ကို တို့ထိမိသွားသည်။

ရင်ခွန်စွာဖြင့် ဖျတ်ခနဲမော့ကြည့်လိုက်သည့်အခါ မျက်ရည်တွေ ရစ်ဝဲနေသည့် ထားကို ကျွန်တော့် ကီးဘုတ်ရှေ့မှာ ရပ်လျက်တွေ့ရ၏။ ထားသည် ကျွန်တော့်ဘေးသို့ ရောက်လာသည်။

ကျွန်တော် ဘေးကို ဖယ်ပေးလိုက်ရာ သူမက ကျွန်တော့်နေရာမှာ ဝင်ရပ်ပြီး ကီးဘုတ်ပေါ်သို့ လက်တင်လိုက်သည်။

“ဘယ်နေရာ ရောက်ပြီလဲ . . .”

နုတ်စ်အပေါ်မှ ကျွန်တော် ရောက်ရှိတီးခတ်နေသော နေရာသို့ လက်ညှိုးဖြင့် ထောက်ပြလိုက်ရာ ထားက ဆက်လက်

ကျွန်းတော်

တီးခတ်လေတော့သည်။

ပရိသတ်ထံမှ ဝေါခနဲအားပေးသော အသံတွေ ထွက်လာသည်။ ကျွန်တော့် ပရိသတ်ထံသို့ မျက်လုံးကိုဝေ၍ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ရှာသည်။

မည်သူ့ကိုမျှ မတွေ့။ ထို့ကြောင့် စင်မြင့်၏ထောင့်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ကိုကိုနှင့်မိုးကျော်ကို ယှဉ်လျက် တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ကျွန်တော် နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားသည်။ ကိုကိုသည် ကျွန်တော် သည်မှာရှိကြောင်း မည်သို့ သိသွားလေသနည်း။

ထားနှင့် ကိုကိုလက်ထပ်ပြီး ဟန်းနီးမွန်းအဖြစ် ကျွန်တော် ရှိရာသို့ လိုက်လာကြခြင်းပင်လော။

ယခုအခြေအနေသည် ဘာဆိုဘာမှ မသိ ၏နိုင်သေးသည် အခြေအနေ။ ကျွန်တော် ထားကို ကြည့်လိုက်ရာ ထားသည် နုတ်စ်အလုံးတွေကို စိတ်ဝင်တစားကြည့်နေပြီး သီချင်းကို အားပါးတရ တီးခတ်နေလေသည်။

ပရိသတ်ကလည်း မမျှော်လင့်ဘဲနှင့် ပရိသတ်ထံမှ မိန်းကလေးတစ်ဦးက ပန်းကုံးတက်စွပ်ရင်းနှင့် ကီးဘုတ်ဝင်တီးနေသော အဖြစ်ကို တစ်ခါမျှ မကြုံဖူးကြ၍လော မသိ။ အလွန်ပင် နှစ်သက်သဘောကျနေကြ၏။

ကျွန်တော် ကိုကိုကို ပြန်ကြည့်မိသည်။ ကိုကိုက ကျွန်တော့်ကို ပြုံးပြသည်။ မီးရောင်ဖြင့် ကိုကိုမျက်ဝန်းတွေ လက်သွားသည်ကို သတိပြုမိ၏။

အလို . . ကိုကိုမျက်ရည်တွေ ကျနေပါလား။ ထိုအခိုက်မှာပင် သီချင်းသည် ပြီးဆုံးသွား၏။

ထားသည် လက်ဖြင့်ခလုတ်တွေကို ဖိနှိပ်ထားရာမှ ကျွန်တော့်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်သည်။

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်ရိုနီ

ထား၏ ပါးပြင်ပေါ်သို့ မျက်ရည်တွေက ပိုးပိုးပေါက်ပေါက် ကျလာလေ၏။ စင်မြင့်ဖြေဖျော်ပွဲပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း အစီအစဉ်ကြေညာသူ၏ အသံထွက်လာသည်။

ပရိသတ်တို့သည် ဖြေဖျော်ပွဲ ပြီးဆုံးသွားသော်လည်း စိတ၌ ယစ်မူးနေကြဆဲ။ အိမ်ပြန်ချင်ပုံမရ သေး။ တဖြည်းဖြည်းမှသာ ထပြန်ကုန်ကြသည်။

“မောင် . . ”

“ဟင် . . ”

ထားသည် ကျွန်တော့်ကို ကိုဇော်ဟု မခေါ်တော့ဘဲ မောင်ဟု ပြောင်းခေါ်သည်။ ကျွန်တော် သူမကို ကြည့်လိုက်သောအခါ မျက်ရည်တွေနှင့် ပြုံးပြနေလေသည်။

“လာ . . မောင် . . အစ်ကိုကြီးဆီ သွားရအောင် . . ”

ထားက ကျွန်တော့်လက်မောင်းကို ဆွဲခေါ်သဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ကိုကိုရှေ့သို့ ရောက်သွားသည်။

ကိုကိုသည် မျက်ရည်တွေကျလျက်ရှိပြီး ကျွန်တော့်ပခုံးကို လက်သီးဖြင့် မနာအောင် ခပ်ဖွဖွထိုးလေသည်။

“မင်း အတော်ဆိုးတဲ့ကောင်ပဲ ဇော်ဇော် . . မင်းလုပ်လို့

တို့တွေ ဘယ်လောက်စိတ်ဒုက္ခရောက်ရတယ် မှတ်သလဲ . . ”

“ကျွန်တော် ဒီမှာရှိတာ ကိုကို ဘယ်လိုသိလဲ . . ”

“ဘာ . . ဘယ်လိုသိလဲ ဟုတ်လား . . အိမ်ပြေးကောင်ရဲ့ . . သီချင်ရင် ထားကိုသာ မေးကြည့် . . ”

ထားသည် ပြုံး၍ ကျွန်တော့်ကို ဖြေပါသည်။

“ဒီလိုမောင်ရဲ့ . . ထားကို ပေးလိုက်တဲ့ သီချင်းကြီးစာအုပ်တွေရဲ့ ကျောဖုံးတစ်ခုမှာ ကိုမျိုးကျော်ရဲ့နာမည်နဲ့လိပ်စာကို တွေ့ရတယ် . . အဲဒါနဲ့ ထားတို့လည်း ရမ်းပြီး တွေ့လိုတွေ့ငြား လိုက်လာ

www.burmeseclassic.com

ကျွန်းတော်

တာ . . ထား ရန်ကုန်ကို ရောက်နေတာ ဆယ်ရက်တောင်ရှိပြီ . .
 ရန်ကုန်ရောက်ကတည်းက မောင့်ကိုရှာနေတာ . . မိန်းကလေးဆို
 တော့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ရှာလို့ သိပ်မကောင်းဘူး မောင်ရဲ့ . . .
 အခုလည်း အစ်ကိုကြီး အလုပ်အအားတဲ့ ကြားက အတင်းပဲ ချောဆွဲ
 လာတာ . . ဟင်း . . ဟင်း . . အားနာစရာကြီး . . ”

ဘာတွေဖြစ်ကုန်ပြီနည်း။ ကျွန်တော် ကြောင်နေသည့်
 အဖြစ်ကို ကိုကိုက ရိပ်မိသွားပြီး ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရှင်းပြတော့သည်။

“ဒီလိုကွ ငလော်ရဲ့ . . အိမ်ပြေးကောင်ရဲ့ . . မင်းဟာ
 မေမေတို့ရဲ့ မွေးစားသားဆိုပေမယ့် တစ်မိန်းမဟုတ်ဘူး . . ဖေဖေ
 မေမေတို့နဲ့ တူအရင်းတော်တယ် . . .

ဖေဖေညီမ ဒေါ်လေးသိင်္ဂီဟာ မီးဖွားပြီးတာနဲ့ ဆုံးသွား
 တော့ . . မင်းကို ဖေဖေနဲ့မေမေက အမွေ စားအမွေခံ သားအဖြစ်နဲ့
 ခေါ်မွေးစားထားလိုက်တာ . . ကိုကိုနဲ့ဆို မင်းဟာ ညီအစ်ကိုအရင်း
 မဟုတ်ပေမယ့် . . ညီအစ်ကို တစ်ဝမ်းကွဲပဲကွဲတယ် . . မင်း ပေါက်
 တရ လျှောက်လုပ်တာနဲ့ . . ဖေဖေ၊ မေမေ တို့လည်း စိတ်မကောင်း
 ဖြစ်ရတယ် . . ငါလည်း ဘယ်လောက်စိတ်မကောင်းဖြစ်ရတယ်
 ထင်သလဲ . . ”

အရာရာသည် ရှင်းသွားလေပြီ။ ကိုကိုသည် ကျွန်တော့်ပခုံး
 ကို မနာအောင် တစ်ချက်ထပ်ထိုးပြီး ပြောပြန်လေသည်။

“မင်း အိမ်က ထွက်သွားတော့ ဖေဖေဆို အိပ်ရာထဲ လဲတော့
 တာပဲ . . . တော်သေးတာပေါ့ . . ဘာမှ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်မဖြစ်
 ပေလို့”

“အခု ဖေဖေနဲ့ မေမေ နေကောင်းတယ် မဟုတ်လား ကိုကို”

“အေး . . ရော့ . . ဖေဖေ ရေးပေးလိုက်တဲ့ စာ . . ”

စင်မြင့်မှာ ထွန်းညှိထားသော မီးရောင်ဖြင့်ပင် ဖေဖေစာ

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်ရဲနို့

ကို ကျွန်တော် ဖွင့်ဖတ်လိုက်သည်။
 သား ဇော်ဇော် . . /

ဖေဖေ ဖုန်းဆက်နေတာကို သားက ကြားသွားတာ
 ကိုး . . ဒီလိုကွ . . မင်းတို့ လူငယ်ချင်း ကိစ္စကို ဖေဖေက အစက
 ခယ်ရွယ်ထားတာကတော့ အမှန်အတိုင်းပဲပြောမယ် . .

ထားအိခိုင်ကို မင်းအစ်ကိုနဲ့သာ ဖေဖေသဘောတူခဲ့တာ . .
 ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မင်းဟာ မွေးစားသားမို့ ဖေဖေ မစဉ်းစားခဲ့တာ
 ဟုတ်ဘူး သား . .

မင်း အစ်ကိုဟာ မင်းထက်လည်း အသက်ကြီးပြီး သူ့ခမျာ
 အိမ်ထောင် ပြုသင့်တဲ့ အသက်ကိုတောင်ကျော်နေပြီ . . သိပ်မကြာခင်
 ခာ လူပျိုကြီး ဖြစ်တော့မယ် . . ဒါကြောင့် မင်းအစ်ကိုကို ဦးစားပေး
 လိုက်တာ . .

အေး . . တစ်ခုတော့ ဖေဖေ ဝန်ခံပါတယ် . . ဦးဘသက်နဲ့
 စကားပြောတုန်းက ဖေဖေ ထင်သလို ဖြစ်မလာလို့ စိတ်တိုတို့နဲ့ ပြောမိ
 ပြောရာ ပြောလိုက်မိတာပါ . .

အဲဒီအတွက် ဖေဖေ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါ သားရယ် . . ဒီလောက်ထိ
 ဖြစ်သွားမယ် မထင်မိဘူး . . နောက်ပြီး အိမ်ထဲမှာ မင်းရောက်နေတာ
 ခဏဖေ မသိခဲ့ဘူး”

အခု မင်းအစ်ကိုကို ဖေဖေတို့ မေးကြည့်တော့ သူက မင်းတို့
 အခြေအနေကို စရောက်ကတည်းက ရိပ်မိတယ်တဲ့လေ . . အဲဒါနဲ့
 ဖေဖေတို့လည်း . .

ကျွန်တော် စာကို ဆက်မဖတ်ဖြစ်တော့။ ကိုကိုသည် ကျွန်
 တော့်အနားသို့ ရောက်လာသည်။

“ကိုကို . . ”

“ဘာလဲကွ . . ငလော် . . ”

www.burmeseclassic.com

ကျွန်းခြင်း

“ကိုကို ရိပ်မိနေတယ်ဆိုတာ မှန်လား . . .”
 “အမှန်ပဲပေါ့ကွာ . . . ကိုကိုဟာ ကိုကိုရဲ့ ယောင်းမလောင်း”
 “ခစ် . . . ခစ် . . .”

ထားထံမှ ရယ်သံထွက်လာသောကြောင့် ကိုတိုရှက်သွားပါသည်။

“အဲ . . . ကိုကိုရဲ့ မတ် . . . .”
 “ခစ် . . . ခစ် . . .”

“ဟေ့ကောင်ဇော်ဇော် . . . ညီရဲ့ မိန်းမကို ဘယ်လိုခေါ်သလဲ”
 ကျွန်တော် မသိပါ။ သို့သော် အနည်းငယ် စဉ်းစား၍ ရှေးလိုက်မိသည်။

“မရိုး . . . မရိုး ထင်တယ် ကိုကို . . .”
 ကိုကိုက မျက်မှောင်ကြုတ်ပြန်သည်။

“မရိုးဆိုတာ . . . အစ်ကိုရဲ့ မိန်းမကွ . . . ထားပါတော့ကွာ . . . မြန်မာအမျိုးအဆွေ တော်စပ်ပုံက အတော်ရှုပ်တာပဲ . . . ကိုတို မရိုးအငယ်ကို . . . ကိုကို မင်းအတွက် စောင့်ထိန်းစောင့်ရှောက်ခဲ့ပါတယ် . . . ငါ့ညီ . . .”

ကျွန်တော် ကြည်နူးသွားမိလေသည်။ ထားသည် ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ကို ပြုံး၍ကြည့်နေသည်။

“ကဲ . . . တီးဝိုင်းလည်း မီးပိတ်တော့မယ် . . . ဒီတော့ တိုတိုတိုတိုပဲ ပြောတော့မယ် ဇော်ဇော် . . . ကိုကိုကုမ္ပဏီမှာလည်း မင်းရဲ့ လုပ်အားကို အရမ်းလိုအပ်နေပြီ . . . ကိုကို မနက်ဖြန်လေယာဉ်နဲ့ ရန်ကုန်ကို ပြန်မယ် . . . မင်းတို့နှစ်ယောက်ကို လက်ထပ်ပေးခဲ့မယ် . . . မင်းတို့ တစ်ပတ်တိတိ ဒီမှာနေကြ . . . ပြီးရင် ရန်ကုန်ကို ချက်ခြင်း ပြန်လာကြ . . . စီစဉ်စရာတွေ စီစဉ်ရမယ် . . . မင်းလို ပေါက်ကရဇာ လျှောက်လုပ်တတ်တဲ့ ငါ့ညီကို . . . ဟိုကနေ ကိုကိုစောင့်နေမယ်”

ချစ်ခြင်း၏ ဆင်စုနီ

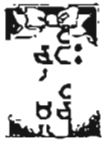
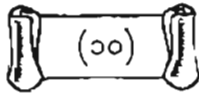

“ဒီကောင် ပေါက်ကရဇာလျှောက်လုပ်တတ်တာ အခုမှ မဟုတ်ဘူး . . . အစ်ကိုရဲ့ . . . ကျောင်းမှာတုန်းကလည်း အိမ်သာထဲမှာ . . .”
 “ဟေ့ကောင် မျိုးကျော် . . . ဆက်မပြောနဲ့တော့ . . .”
 “ဟီး . . . ဟီး . . .”

မျိုးကျော်၏ စကားကြောင့် ထားက မျက်မှောင်ကလေးကြုတ်သွား၏။ တီးဝိုင်းသမားတွေက ကျွန်တော်တို့ စကားစအပြတ်တွင် ကျွန်တော်ကို လာနှုတ်ဆက်လေသည်။

ပြည့်ဝရွန်းမြနေသော လရောင်သည် နှင်းထူကို ထွင်းဖောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့အားလုံး၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ ပြာကျနေလေ၏။

တွေက ထူထပ်စွာ ကျရောက်နေ၏။ သစ်ပင် သစ်ခက် တို့တွင် နှင်းစက်တွေက စွတ်စိုလိမ်းကျလျက်ရှိသည်။
ချမ်းစိမ့်လျက်ရှိသဖြင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်စလုံး ဂျင်းဂျာကင် ကိုယ်စီဝတ်ထားပြီး ဘေးချင်းယှဉ်၍ လမ်းလျှောက်နေမိသည်။

နံနက်ခင်းသည် လတ်ဆတ်သစ်လွင်လျက်ရှိလေသည်။

“မောင် . . .”

“ဟင် . . . ဘာလဲ ထား . . .”

“ထားက မောင့်ကို ပြောခဲ့သားပဲ . . . စိတ်အေးအေးနေပါလို့ . . . မောင်က စိတ်အေးအေးမှ မနေဘဲ . . . ဘကယ်ကတော့ မောင်ရယ် . . . ပြဿနာက လွယ်လွယ်ကလေးပါ . . .”

ထားနဲ့မောင်နဲ့ မေတ္တာရှိနေတာကို ထားက ဖေဖေ့ကို ဖွင့်ပြောလိုက်တာနဲ့တင် အရာရာဟာ ပြေလည်သွားမှာပဲဆိုတာ ထားယုံတယ် . . . ထား ဟိုရောက်ရောက်ခြင်း မောင့်ဆီ ဖုန်းဆက်သေး

ချစ်ခြင်း၏ သင်ပုဒ်

တယ် . . . အဲဒီအချိန်မှာ မောင်ကအိမ်မှာ မရှိတော့ဘူး . . . ထားလေ အကြောင်းစုံကိုလည်း သိရော ငိုလိုက်မိတယ် မောင် . . . ဖေဖေတလည်း စိတ်မကောင်းဘူး . . .

ရန်ကုန်ကို ချက်ခြင်းထလိုက်လာမလို့ပဲ . . . ဝီဇာလျှောက်ရတာ သိပ်မလွယ်လို့ . . . ဒီလောက်ကြာသွားတာ . . . ထား . . . မောင်နဲ့ လက်ထပ်ပြီးတာနဲ့ ဒီမှာအပြီးနေဖို့ နိုင်ငံသားလျှောက်မယ် မောင် . . . ပြီးရင် ဒီမှာပဲ မောင်နဲ့အတူ လုပ်ကိုင်စားသောက်တော့မယ် . . .”

ထား၏ အေးစက်နေသော လက်ကလေးကို ကျွန်တော် ဆုပ်ကိုင်လိုက်၏။ ကျွန်တော့် ရင်ထဲတွင် ကြည်နူးချမ်းမြေ့နေလေသည်။

“ဒါနဲ့ မောင့်ကိုမေးရဦးမယ် . . . ကိုမျိုးကျော်ရဲ့ ပြောစကားကိုလေ . . . မောင် . . . ကျောင်းမှာတုန်းက အိမ်သာထဲမှာ ဘာလုပ်ခဲ့သလဲ . . . ပြော . . .”

ကျွန်တော် ရယ်လိုက်သည်။

“မပြောပါရစေနဲ့ . . .”

“မရဘူး ပြောရမယ် . . . လင်မယားပဲ ဖြစ်တော့မယ် ရှက်နေရသေးလား . . .”

ကျွန်တော် မျက်နှာတည်လိုက်၏။

“ဒီလို ထားရဲ့ . . . မောင်တို့ ငယ်ငယ်က အပြေးပြိုင်ကြတယ် မဟုတ်လား . . . အဲဒီလိုပဲပေါ့ . . .”

“ထား သိပ်မရှင်းဘူး မောင် . . .”

“အိမ်သာထဲမှာ မောင်တို့လည်း ပြိုင်ကြတာပေါ့ . . .”

“ဟင် . . . အိမ်သာထဲမှာ အပြေးပြိုင်ကြတယ် ဟုတ်လား”

“ဟား ဟား . . . အိမ်သာထဲမှာ အပြေးပြိုင်လို့ ရမလား”

“ခစ် . . . ခစ် . . .”

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် လွတ်လပ်စွာ ရယ်လိုက်ကြပါ

★ ကျဉ်းစဉ်း

သည်။ ထားသည် ရပ်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်လည်း ရပ်လိုက်၏။
မျက်လုံးခြင်း ဆုံမိလေသည်။ ရွန်းမြသောအကြည့်သည် ကျွန်တော့်
နှလုံးသားသို့တိုင် ဝင်ရောက်သွား၏။ ထိုခဏ၌ အေးမြစွာ တိုက်ခတ်
လာသော ဆောင်းလေပြည်ကို ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်စလုံး သတိ
ပြုမိကြချေ။

အစဉ်ကြီးစားလျက်
ကိုဉ်းစဉ်း

